

Avui 13-3-82

El PCC blasma l'ANE i la LOAPA

La condemna de l'acord nacional d'ocupació (ANE) i del projecte de LOAPA, perquè «posa en perill els drets nacionals de Catalunya», són dos dels punts més importants continguts en el text de la resolució política aprovada per unanimitat amb els 873 vots de tots els delegats del PCC que es trobaven a la sala en el moment de la votació.

La resolució política va ser especialment aplaudida en aquells punts en què es destacava el caràcter comunista del partit, el rebuig de l'eurocomunisme i la defensa de l'internacionalisme proletari, així com la definició de partit marxista-leninista.

La resolució defineix el IV Congrés com el resultat d'un ampli moviment crític i de

base dels militants comunistes que han decidit de dir «prou» a la política «claudicant, reformista i elitista» que representa l'eurocomunisme. El PCC es considera «continuador del PSUC fundat el 23 de juliol del 1936 i fa seva la tradició revolucionària i reivindica la totalitat del seu patrimoni històric d'accord amb la legitima política expressada en el V Congrés».

D'altra banda, es defineix com a «partit internacionalista que lluita pel socialisme i el comunisme en les condicions específiques de Catalunya i d'Espanya», i «solidar des d'una concepció universal amb tots els partits i pobles que lluiten per la pau i el progrés, que combaten l'imperialisme» i vol mantenir «relacions fraternals de

manera sobiranament amb tots els partits comunistes del món sobre la base de l'internacionalisme proletari».

A nivell internacional, criden a la lluita antiimperialista i a una àmplia mobilització per la pau, i rebuiguen les bases americanes.

El PCC, tot blasmat l'ANE, està en contra igualment del pacte social per a quatre anys i abona «el sindicalisme de classe, de masses, democràtic, independent, nacional, internacionalista i unitari de CCOO».

D'altra banda, defensa el dret d'autodeterminació de Catalunya, així com l'existència d'una Espanya republicana i federal. També es mostren contraris a la manera com es va a la integració al Mercat Comú.

AVUI 1-4-82

Rovira Tarazona, a TVE

La LOAPA no hauria de ser la llei de la desconfiança

Les detencions no són per les idees

Barcelona. — El delegat del govern a Catalunya, Juan Rovira Tarazona, intervingué ayer en un programa informativo especial al circuit català de televisión en qué se sometió a las preguntas que le formularon los directores de l'AVUI, Jordi Maluquer, «El Periódico», Antonio Franco i «El Noticiero Universal», Jordi Domènech, así como del moderador Ricard Fernández Deu.

La LOAPA fou una de las cuestiones que ocupó más extensamente el programa. Rovira admitió que podría ser interpretada como la «ley de la desconfianza» en un doble sentido, por un lado referido al proceso autonómico del centro pero también porque «des de Cataluña se pensaba que se iba a aplicar como una norma allí que es la excepción». «Hemos de ser todos —afirmó— un gran esfuerzo de confianza en las autonomías» y insistió que no rebaixaba competencias

estatutarias y que a más se mejoraría «porque el trámite parlamentario siempre sigue para mejorar las leyes».

Preguntado sobre la libertad de expresión en relación con los independentistas detenidos, Rovira afirmó que la situación judicial a la que están sometidos no es a causa de su pensamiento independentista, «sino por haber hecho una manifestación a la que ni tan solo habían demandado permiso, utilizando otra autorizada contra la LOAPA».

En un otro momento, Rovira Tarazona defendió la necesidad que UCD y Centristas «integren nuevas realidades» de manera que el partido no restara «enquistados en el pasado». En este sentido propugnó la participación de personalidades independientes. Afirmó también Rovira Tarazona que UCD coincidía con el PSOE en el modelo d'Estat i amb CDC en el model de societat.

EDITORIAL

La LOAPA s'accelera

Una mirada a la política de l'Estat espanyol fa encongrir el cor i, sobretot, el cor autònomic. S'arriba a l'evidència que és escàs el pes de les autonomies històriques enfront dels pactes autònoms subscrets pels dos grans partits estatals, la UCD i el PSOE. La UCD, en una sèrie de lleis que hi ha en dansa, hauria pogut pactar majories amb els diversos grups que, podríem dir, estan d'acord amb el que s'ha convingut d'anomenar el mateix model social —com si, del model social, se'n pogués treure l'organització del territori—, significativament el Partit Nacionalista Basc i Convergència i Unió, i fins i tot Coalició Democràtica. Als grups polítics que governen Catalunya i Euskadi els és difícil, però, de pactar un bon nombre de lleis quan hi ha pendent la LOAPA, car veuen clar que aquesta llei rebaixa el sostre actual de les autonomies en

marxa. El PSOE, en canvi, forçava el manteniment dels pactes autònomicos amb la UCD i, per tant, l'obligació de tirar endavant la LOAPA. La UCD, al final, s'há decantat i, amb totes les conseqüències futures d'inestabilitat, ha optat per mantenir els pactes subscrits i accelerar la tramitació d'aquesta llei. El repetit intent negociador dels partits nacionalistes, que van ésser apartats de l'establiment dels pactes autònomicos, havia obtingut la darrera promesa que la discussió a la ponència seria el moment i el lloc adequats per a negociar la llei, que si es va preveient inevitable hauria pogut contenir garanties més o menys explícites, sense afectar els sostres autònomicos obtinguts per les dues autonomies històriques.

Amb aquesta decisió d'imposar la majoria tot defugint el consens —amb el qual es van bastir la Constitució i els Estatuts— s'há trençat

un *modus operandi* que caracteritzava la nació
pient democràcia espanyola. En un Parlament,
ja se sap que és democràtica la imposició de les
majories, però és també evident que, en les
questions que afecten els ciutadans d'una
nacionalitat, ha de pesar significativament la
veu d'aquests. El consens com una alternativa
a l'autodeterminació semblava que era la via
escolida. Amagament ara compiem que el
govern nascut el 25 de febrer —empès si es vol
pel partit de l'oposició, però ell com a responsa-
ble— ha enterrat aquesta via.

La voluntat política és de no cedir i continuar
lluitant pel que és possible. I resten encara
atots considerables. El pas de la llei per la
ponència no s'ha acabat. Resta el pas per la
comissió i el debat al Parlament. Resta final-
ment l'actitud ferma i conseqüent que cal espe-
rar dels governs autònoms.

10. The following table shows the number of hours worked by 1000 workers.

Avui 2-5-82
Cimera autonòmica

UCD es ratifica en la LOAPA i en el pacte amb els socialistes

Madrid.— La cimera autonòmica de la UCD que ahir al matí es va celebrar en un hotel madrileny es va mostrar d'acord amb la necessitat de la llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic (LOAPA), al mateix temps que es va ratificar en el pacte fet respecte a aquesta llei amb els socialistes, en assenyalar que és perfectible perquè les Corts són sobiranies en la seva decisió final i UCD està oberta a modificacions, sempre que sigui d'acord amb el PSOE».

En la cimera es redactaren i després es foren públiques les dues raons per a signar la LOAPA, entre les quals es compta la primàcia de la llei de l'Estat, el respecte als Estatuts d'autonomia i, per tant —diu el document—, la seva constitucionalitat, la seva oportunitat per a evitar conflictes i fixar certs criteris per a la construcció de l'Estat de les autonomies, i «la seva necessitat apreciada per les Corts, reclamada per la societat i reconeguda pels mateixos partits nacionalistes», diuen textualment.

Segons que informa el secretari de política territorial d'UCD, Reof Tejada, «en la reunió hi va haver una certa tensió i discrepància en abordar la situació de les transferències de les comunitats autònombes perquè es constata l'existència de dificultats a l'hora de posar-les en pràctica».

Avui 2-5-82

Segons fonts socialistes

La ponència pot acceptar una esmena del PNBa la LOAPA

Si la ponència que començà ahir l'estudi de la LOAPA accepta, com preveu el PSOE, una esmena del PNB segons la qual les competències exclusives de les comunitats autònombes estarán per sobre de les normes estatals, es donaria un veritable tomb a la polèmica llei

Madrid. (J. M. S.) — Fonts socialistes de la ponència que començà ahir l'estudi de la LOAPA manifestaren a l'AVUI que hi ha certes possibilitats d'acceptar una esmena del PNB, la qual introduceix un nou apartat al conflictiu article 4, en el sentit de dir que en el cas de les competències exclusives de les comunitats autònombes —article 149.3 de la Constitució— aquestes estarén per sobre les normes estatals. El text actual preveu solament que el dret estatal preval sempre sobre el de les comunitats autònombes en les competències exclusives de l'Estat. El PSC proposa canviar l'expressió «en tots els casos» per «en cas de conflicte».

L'esmena del PNB aniria unida a una altra en l'article primer segons la qual es dissenyaria un text que plantejaria una concepció integradora i sistemàtica de la Constitució, els Estatuts i les lleis. Aquesta nova redacció donaria un veritable tomb a la polèmica LOAPA.

Altres canvis suggerits a la ponència són que es precisi l'àmbit d'aplicació de la llei, que se separin les matèries econòmiques impossibles de legislar d'aquelles que es re-

gulen per decrets o normes, com són els tipus d'interès bancari, i que un cop transferida una competència no es pugui retirar.

La ponència féu una primera lectura dels onze primers articles, en la qual bàsicament el PNB exposà les seves opinions sobre la llei.

La Minoría Catalana, per contra, no participà en la discussió. Segons els seus portaveus, s'havia acordat que la reunió seria per a revisar el calendari i la metodologia de la ponència, però quan s'entrà en el text de la LOAPA, Miquel Roca, i després Trias de Bes, refusaren de parlar. Segons sembla, la Minoría Catalana i el president Calvo Sotelo havien acordat ralentir el débat de la LOAPA, però els ponents d'UCD, José María Mesa i José Luis del Valle, proposaren d'entrar en l'articulat, per bé que el tercer ponent centrista, Emilio Attard —assessor de Calvo Sotelo—, no dissimulava la seva sorpresa. El PCE i el PNB s'hi avinqueren, però la Minoría Catalana no.

La contradicció al si d'UCD sembla forçada pel ministre Arias Salgado, suarista i partidari d'empènyer la LOAPA.

Reunió del consell nacional Avui 30-3-81

Unió vol una sortida negociada a la LOAPA

Barcelona.—El consell nacional d'Unió Democràtica de Catalunya va considerar la conveniència d'abonar la iniciativa empresa pel portaveu de la Minoria Catalana en el sentit de trobar una «sortida negociada» a la qüestió de la LOAPA en allò que afecta directament l'Estatut de Catalunya.

Aquesta resolució va ser presa pel màxim organisme de la UDC en la seva reunió de dissabte passat, sobretot tenint en compte que «els continguts d'aquest projecte de llei ja s'estan aplicant en els estatuts d'autonomia en tràmit, per la qual cosa —segons digué el diputat Llibert Cuatrecasas— la seva aprovació només tindria sentit, ben negatiu per a nosaltres, si es vol aplicar precisament als Estatuts de Catalunya i Euskadi».

Respecte a la política catalana, el Consell examinà amb preocupació les actuals reticències a l'aprovació dels pressupostos de la Generalitat per al 1982 «confiant que finalment s'imposarà la responsabilitat dels parlamentaris per a dotar dels mitjans econòmics necessaris la Generalitat perquè pugui dur a terme la tasca de govern que cal al país».

D'altra banda, Joan Rigol, conseller de Treball, va exposar els criteris de la conselleria en relació amb el problema de l'atur. «Cal no limitar-se —digué Rigol— a donar subsidis als treballadors en atur, sinó anar més enllà i oferir alternatives que permetin que siguin els treballadors en atur qui, amb les tasques que se'ls ofereixin, puguin sortir de la seva situació».

Reunió de la ponència que estudia la llei

La LOAPA continua dividint els grans partits al Parlament

La LOAPA, que ahir fou tractada per la ponència que estudia la llei, continua dividint els grans partits parlamentaris. La UCD i el PSOE s'agrupen en un bloc que dóna suport al projecte, mentre que Minoría Catalana i comunistes mantenent un criteri negatiu.

Madrid.— Els principals grups polítics van reiterar ahir en una consulta feta per l'agència Efe, les seves discreaccions sobre el projecte de llei orgànica del procés autonòmic (LOAPA) en acabar la reunió de la ponència que estudia l'esmentada llei.

Mentre que la UCD i el PSOE consideren positives les discussions de la ponència, la Minoría Catalana i els comunistes mantenen el seu criteri negatiu sobre el text de la llei i l'actitud dels altres dos partits.

El portaveu de la Minoría Catalana, Miquel Roca, indica que no es nota cap voluntat d'avancament i que el preocupa la rapidesa que es vol imprimir als tràmits parlamentaris de la LOAPA. Va afegir que la interpretació que la UCD i el PSOE fan de la llei en els debats és preocupant i més perjudicial que la mateixa literalitat del projecte.

Miquel Roca considera que cal renegociar la llei amb tots els grups. En concret assenyala cinc punts essencials que hauran de ser modificats perquè la Minoría Catalana quedí mínimament satisfeta: potestat reglamentària i no interferència de l'Estat en la capacitat legislativa autonòmica (article segon), prioritat del dret de l'Estat per a les competències exclusives d'aquest (article quart), tractament de les corporacions de dret públic, funció pública i natura dels efectes i condicions de la llei harmonitzadora.

El portaveu de la Minoría Catalana va dir, a més, que no condicionaran el seu suport al govern en funció d'allò que esdevingué amb la LOAPA i que manifestaran la seva actitud amb el vot.

Maria Izquierdo, ponent del PSOE, per la seva banda, va dir que a la ponència hi havia hagut un primer apropament

sense arribar a cap conclusió definitiva. Al llarg de la discussió en cap moment no s'ha posat de manifest que la LOAPA hagi de modificar els Estatuts.

El ponent de la UCD, Juan Manuel Reol, afirmà que s'estava avançant en la incorporació dels continguts de la sentència del Tribunal Constitucional per a millorar la llei. Jordi Solé-Tura va dir que els debats no han de ser ràpids, perquè hi ha problemes jurídics seriosos.

El govern, per la seva banda, té la ferma voluntat de tramitar com més aviat millor el projecte de llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic. El criteri de l'exequitius és que aquest projecte pot ser acceptat per les minories nacionalistes catalana i basca, moficant els primers onze articles de la llei, sempre d'acord amb el PSOE.

Les modificacions consisteixen en l'adecuació del text de la llei a allò dictat en successives sentències del Tribunal Constitucional després de la signatura dels pactes autonòmics.

AVUI 16-5-82

Generalitat

L'acceleració de la LOAPA s'abordà en la sessió del Consell

L'acceleració de la tramitació de la LOAPA continua preocupant el govern de la Generalitat. El president Pujol n'informà ahir detalladament el Consell Executiu

Barcelona. — El president de la Generalitat, Jordi Pujol, informà detalladament en la sessió del Consell Executiu que se celebrà ahir, de l'actualitat política, tant pel que fa a Madrid —sobretot l'acceleració dels tràmits de la LOAPA— com la referida a Catalunya, amb la continuació del debat del pressupost d'enguany. El Consell se celebrà amb les absències dels consellers de Salut i Seguretat Social, i de Cultura i Mitjans de Comunicació, els quals n'excusaren l'assistència.

El Consell aprovà compàrixer en el recurs d'inconstitucionalitat interposat pel govern central contra la llei que estableix les normes adicionals de protecció d'espais d'interès natural afectats per activitats extraactives, la popularment coneguda com la llei del Pedraforca. Així mateix, acordà sol·licitar un informe al Consell Consultiu re-

specte al reial decret sobre extensió de convenis col·lectius.

Medalla al mèrit científic

A proposta del conseller adjunt a la Presidència, s'aprova un decret que crea la medalla Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic.

En matèria de governació, entre diverses qüestions com és el canvi de nom d'alguns municipis, el Consell aprovà un decret que regula l'acutalització dels preus dels transports urbans de superfície. Aquest decret estableix unes tarifes màximes vàlides arreu de Catalunya, i es pretén d'aquesta manera que no hagi de demanar cada municipi un expedient individualitzat. Si que ho hauran de fer, en canvi, els qui se surtin d'aquest límit.

S'acordà també la contractació d'obres per a la construcció de diversos centres escolars, així com diversos habitatges.

AVV 15-5-82
Asseguren que la tramitaran aviat

El govern accepta canviar 11 articles de la LOAPA

Madrid.— El govern vol tramitar al més aviat possible el projecte de llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic, segons informaven ahir fonts governamentals. El seu criteri és que la LOAPA pot ser acceptada, en el màxim nivell que sigui possible, per les minories nacionalistes basca i catalana, modificant-ne els primers onze articles, sempre d'acord amb el Partit Socialista, cofirmant dels pactes autonòmics que donaren pas a la LOAPA.

Aquestes modificacions —afegien les esmentades fonts governamentals— consisteixen en l'adequació del text de la llei al dictat en successives sentències del Tribunal Constitucional després de la signatura dels pactes autonòmics del 31 de juliol del 1981.

Les raons que el govern ha estimat per ratificar la decisió de mantenir els tràmits parlamentaris de la LOAPA són, fonamentalment, l'obligació de complir el compromís adquirit pel govern en la signatura dels acords i, a més, la clarificació que ha de comportar l'entrada

en vigor de la LOAPA en l'execció de les transferències, sobretot en matèria de funcionaris.

El govern, diu, està obert a un debat de fons amb les minories nacionalistes per a millorar la llei partint del principi de la primàcia de la Constitució en articulació amb els Estatuts d'autonomia.

El govern, per contra, no està disposat a establir acords de capitalitzacions estratègiques en funció d'interessos purament nacionalistes. En aquest sentit ha fet, segons les fonts esmentades, una valoració política de les repercussions parlamentàries que pugui comportar el manteniment d'aquests criteris i considera que en aquest cas es posa a prova l'exercici de responsabilitat dels diferents grups polítics si volen mantenir la legislatura. En aquesta línia, fonts governamentals remarcaven que s'estimen més fer que tiri endavant la LOAPA encara que el risc sigui perdre alguna votació conjuntural per manca de suport del PNB i de CiU.

Els socialistes y la LOAPA

Aquests darrers dies s'ha escrit molt en aquesta REVISTA DE BADALONA sobre el tema de la LOAPA. Considero que ara és moment perquè els socialistes expressem la nostra postura i opinió al respecte d'aquest projecte de llei.

Sense ànim d'entrar en polèmica, doncs cada grup té el dret de defensar les seves postures pels mitjans que millor consideri, cal dir que ben poc s'ha aclarit sobre què significa aquest projecte de llei, que encara s'ha d'aprovar pel Parlament i seguir la resta del tràmit legal perquè puguem parlar d'una llei, o sigui que el que realment comportarà per l'autonomia de Catalunya no podem dir-ho fins saber allò que finalment resultarà. El que sí és necessari explicar és l'esperit i les circumstàncies que han portat a haver de proposar un projecte de llei com aquest.

La transició a la Democràcia s'ha fet d'una manera híbrida, mitjançant la reforma-ruptura o ruptura-reforma, al no ser possible a les forces d'oposició al franquisme imposar el seu projecte de ruptura, degut al fet que, en el seu moment, van imposar els partits de la dreta, tant estatal com nacionalista. La oposició i el conglomerat electoral que es formà el 1977, aquesta UCD que a l'Estat ha comptat sempre amb el suport de CDC.

La Constitució, en el seu títol VIII, perfila un model d'Estat de les Autonomies que, degut al procés d'aprovació de la mateixa, és un model d'inconcreció, tant pel que fa a la divisió territorial com pel repartiment de les competències entre les comunitats i l'Administració central.

A part dels processos autònoms de les Nacions Històriques, Catalunya, País Basc, Galícia, que ja comptaven amb una tradició, encara que, en algun cas, molt minxa, els de la resta de comunitats que es prefiguraven es va fer en el buit, i així es van donar la gran diversitat d'enfocos autònoms i problemes que, dins un

marc de crisi econòmica cada dia més agreujada, va portar a la dimissió del president del Govern el febrer del 81. A partir d'aquest fet l'UCD va intentar formar un nou Govern sota la direcció del senyor Calvo Sotelo que, en el seu programa de govern va presentar la proposta d'anar a una harmonització del procés autonòmic; i aquest partit, després dels greus fets del tristement famós 23-F, va aconseguir de tirar endavant els seus projectes gràcies al vot gratuïtament atorgat, entre d'altres, per CiU.

Els socialistes, conscients de la problemàtica del moment, i davant del refús de la nostra proposta de govern d'ampla majoria, varem acceptar el concertar amb el Govern els grans temes d'Estat, i entre ells els autònoms. Fruit d'aquesta concertació varen ser els acords autònoms, la Llei Orgànica d'Harmonització del Procés Autonòmic, o sigui que la LOAPA ha de ser analitzada dins d'aquest

context, perquè si no ho fem així correix el risc de parcialitzar el problema, cosa que algú pot tenir interès a fer.

Pels socialistes el procés de l'autonomia a l'Estat Espanyol ha de portar-se de manera que no comporti confrontació entre les diverses comunitats, i que pugui concretar-se en el termini de temps més curt possible. Amb els acords actuals el 1983 estaran constituïdes totes les comunitats. Considerem això d'una importància fonamental, doncs si el que realment vol el poble de Catalunya és exercir el seu dret a l'autogovern, la millor manera d'aconseguir-ho és dins un marc d'Estat autonòmic general, i no en postures puntuals enfront d'un Estat autonòmic general, i no en postures puntuals enfront d'un Estat centralista, postures que poden interessar al partit que governa Catalunya, doncs així no ha de donar comptes de la seva gestió de govern.

En aquest moment s'ha aconseguit que l'UCD acceptés les esmenes que el Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) havia tramitad en el sentit de clarificar i concretar els aspectes indefinits. Aspectes que podien quedar a interpretació del govern d'UCD, format amb el suport de CiU suposant un problema tant per l'autonomia de Catalunya com per la resta de Comunitats de l'Estat.

ANTONI SERRA
1 er. Secretari

Agrup. Badalona PSC (PSC-PSOE)

Los vendedores del Mercado de la Salud informan:

Con ruego de publicación, hemos recibido la siguiente nota:

Que el jueves uno de abril, en el Juzgado núm. 2 de esta ciudad, se celebró el juicio contra un compañero nuestro, siendo absuelto sin cargo alguno.

Como recordarán por informaciones publicadas en esta misma Revista, en los incidentes del Pleno del día 28 de enero del presente año, fue puesta denuncia contra un miembro de esta Asociación, por el sub-inspector de la Policía Municipal, en nombre del Alcalde.

Nos sorprendió el que no compareciera nadie de la parte denunciante, asistieron al juicio unos noventa compañeros que esperaron en los pasillos el resultado final.

COMISION REGIDORA
MERCADILLO- LA SALUD

"Avui" 7 febrer 1982

Rèplica de Roca al líder del PSOE

González vol modificar la Constitució

Les declaracions, un greu error

Barcelona.— El portaveu de la Minoria Catalana i dirigent de CDC, Miquel Roca i Junyent, replica ahir les afirmacions fetes per Felipe González a Sevilla, en les quals demanava aclarir els límits de l'autonomia i reclamava a tots els partits una clarificació de posicions, tot fent crítiques a CiU i el PNB.

«Les declaracions de Felipe González —diu Roca— constitueixen un greu error del líder polític socialista. Lamento que el verbalisme calumniador, que fins ara semblava ser el monopoli d'altres representants del PSOE, sigui utilitzat ara també per ell». El diputat català reclama de Felipe González que accepti el debat sobre la LOAPA, «d'altra banda sembla que prefereix refugiar-se en l'acusació demagògica fomentant els

visceralismes, amb finalitat electoralista».

«Els nacionalistes catalans —continua— hem demostrat en múltiples ocasions el nostre sentit de la unitat d'Espanya, no solament acatant la Constitució, sinó contribuint, com a mínim tant com els socialistes, a la seva elaboració i defensa. Per això és vexatori que el senyor González pretengui requerir per la nostra part una aclaració que no procedeix, ja que el dubte no existeix». Roca acusa Felipe González de «voler modificar la Constitució per una via encoberta, per introduir un pretès esquema federal que la Constitució no permet». «Són ells els qui volen canviar la Constitució i no hi ha res més desestabilitzador en aquest moment que una pretenSIó d'aquesta naturalesa».

Declaracions d'Ernest Lluch (PSC)

La negociació de la LOAPA s'ha de fer ara, en el tràmit de ponència

Ernest Lluch (PSC) afirma que les negociacions que s'hagin de fer sobre la LOAPA han de situar-se ara, en el tràmit de ponència en què és el projecte de llei; aquests dies el PSC estudia les propostes que s'han fet en les reunions del Congrés

Barcelona.— Ernest Lluch, en unes declaracions a l'agència Efe, valorava molt el tràmit de ponència en què és troba el projecte de llei d'harmonització dels processos autònoms, LOAPA. Deia que és un pas fonamental, «ja que és aquí on ha de realitzar-se la negociació parlamentària; jo sóc partidari que es faci un treball reposat, sense cap pressa, encara que sense tentituds ni filibusterismes».

Comentant la situació de la LOAPA i l'actitud dels partits, Lluch qualificava de sorprenent «la posició de la Minoría Catalana, que de bon principi va oposar-se a la llei, després va parlar de renegociació i ara adopta una actitud de silenci; es tracta, doncs, d'una línia de cara a la galeria i amb poc contingut de treball».

També era crític envers la posició de la Minoría Catalana d'arribar a acords conjunts amb la UCD i CD en algunes lleis. Amb aquesta posició —insistia Lluch— es va cap a la constitució de la gran dreta; en alguns aspectes, Convergència sembla que preferix entendre's amb Coalició Democràtica; no s'adonen que si es configura la gran dreta, les forces dominants no seran autonomistes».

No és un text perfecte

La posició de Lluch era de defensar i valorar la LOAPA, tot i que reconeixia que «el PSC no ha sabut explicar la LOAPA a Catalunya» i destacava que amplis sectors de ciutadans de Catalunya castellanoparlants i immigrats no han de sentir-se desvinculats de la reconstrucció nacional de Catalunya.

Experts del PSC i del PSOE estudiaren aquesta setmana algunes de les propostes que van fer els nacionalistes bascos, comunistes i de Coalició Democràtica, en la primera reunió de la ponència. Básicamente aquestes propostes fan referència a l'article primer de la llei, i a l'adaptació que ha de fer-se després dels criteris de la sentència del Tribunal Constitucional sobre el consell assessor de RTVE; també estan estudiant les esmenes a l'article segon, posant en relleu que les intervencions excepcionals que pot portar a cap l'Estat en relació amb les autonomies s'ajustin a l'ordenament legal. També estudiaran les esmenes a l'article quart i el que fa referència a la suspensió de la llei orgànica de transferències de competències a les comunitats autònomes.

En relació amb l'article quart, Ernest Lluch destaca que tenen aspectes positius les precisions introduïdes per les esmenes de CD, PNB i PCE, les quals detallen més el que fa referència a la suspensió de l'esmentada llei.

«La LOAPA —deia en acabar Lluch— no deu ser tan dolenta quan algunes sentències del Tribunal Constitucional no contradueixen el que s'hi articula; i tampoc no és un text sagrat, no es tracta d'un text perfecte. És un text perfectible».

"Avui" 6 abril 1982

Acords autònòmics

Roca: «La LOAPA vol fer-se cuita-corrents i això és greu»

Les presses amb què vol enllestar-se la LOAPA eren considerades greus per Miquel Roca (CiU), perquè sacrificien lleis importants del Congrés; a més Roca nega que el PNB s'aproximi a negociacions

Barcelona. (A.R.). — Miquel Roca Junyent manifestava a l'AVUI que «hi ha una voluntat de fer cuita-corrents la LOAPA sacrificant lleis bàsiques com les bases de règim local, el tercer canal de televisió, la de cessió de tributs a les comunitats autònòmiques, la de finançament de les comunitats autònòmiques i altres. I això és greu».

Per Miquel Roca, en fer una avaliació del treball de ponència en el qual es parla ja de la LOAPA i veure el temps que resta de treball parlamentari fins al més de juny el resultat era greu. «Voi dir —explicava— que hauríem de fer unes eleccions locals per elegir Ajuntaments que hauran d'actuar amb la mateixa normativa que ara, que no es generalitzarà el cobrament tributari de Catalunya a les restants comunitats autònòmiques o que ens quedaríem sense llei orgànica del poder judicial, sense la qual el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya no pot actuar. I tot això és greu. A més no hi ha prou plens del Congrés fins al 30 de juny, ja que en resten només vuit i no hi cap tot. És clar que hauria de fer-se una selecció, i es voldrà posar la LOAPA com a primer punt a insistència del PSOE i contra nosaltres».

La primera i única reunió de la ponència constitucional que estudia el projecte de la LOAPA, segons Miquel Roca, «no va ser gens positiva» perquè va trencar-se una tradició parlamentària en la qual les reunions inicials servien només per a establir el calendari de treball, «i va voler-se entrar precipitadament en l'examen de les esmenes. A aquesta motivació s'ha d'atribuir el nostre silenci, i a una altra cosa: ara no ens correspon parlar, perquè ja hem parlat amb les esmenes; ara correspon a la UCD i al PSOE dir si les accepten o no».

El dia 14 hi ha una nova reunió de la ponència i Roca ja la vela negativa, perquè vol fer-se de llarga durada i això indica precipitació. Ara sobre la taula s'ha dit que hi ha noves propostes per a parlar dels punts conflictius, però segons Roca «són notícies contradictòries, perquè el PSOE diu que existeixen i la UCD diu que no, i es limita a dir que hi ha voluntat de modificar, i res més. En tot cas si les propostes són les que hem conegut per la premsa, són totalment irrelevants, perquè diuen exactament el mateix del projecte i en algun punt l'empitjoren. A més diuen que

apliquen doctrina del Tribunal Constitucional i llavors encara s'entén menys que vulguin fer la LOAPA...»

Desgranant les esmenes proposades i publicades de sotmà a la premsa, deia Roca que les que fan referència a l'article segon «mantenen la potestat reglamentària de l'Estat», a l'article quart «es manté la prioritat del dret estatal, i també en el cas de les competències exclusives de les comunitats autònòmiques»; a l'article 21, que fa referència als col·legis professionals comentava que «l'esmena és molt pitjor que el text del projecte, ja que posa totalment fi a la possibilitat de sotmetre, des del punt de vista administratiu, les corporacions de dret públic catalanes a la Generalitat sobre les Cambres de Comerç i els socialistes emprenen en el tema de les Cambres Agràries, i ara resultarà que s'hauran d'acomodar a les lleis de Madrid».

Roca insistia durant tota la conversa en la seva vella tesi: «el més prudent és reconsiderar i renegociar tota la LOAPA. Estem oberts al diàleg i hem fet l'oferta formal de renegociació, que ha estat rebutjada; però tot ho volem públic i transparent, perquè en cas contrari podríem donar la imatge que estem avançant en la via d'una solució i en canvi, desgraciadament, està passant tot el contrari».

Sobre el que s'ha dit de la via oberta pel PNB, Roca era contundent: «El PNB no té cap contacte ni oficial ni oficis amb el PSOE, i estic autoritzat a dir-ho en el seu nom. Tant Arzallus com Marcos Vizcaya m'han ratificat que no tenen cap negociació; i ho lamento perquè m'agradaria que les negociacions es produïssin. Lluch sosté la tesi que el PNB negocia, però sap que no és veritat i si vol podem contrastar-ho amb Arzallus i Vizcaya i que ells diguin qui té raó. També ho sap bé el corresponent de l'AVUI a Madrid, que va rebre les declaracions de Vizcaya, encara no publicades, desmentint les que li havia fet Lluch sobre les aproximacions del PNB».

"AVUI" 9/10 abril 1982

3/10

El debat de la LOAPA

Roca: ara correspon parlar al PSOE i la UCD

Miquel Roca i Junyent, diputat al Congrés de Madrid i portaveu del grup parlamentari la Minoria Catalana, ha fet unes declaracions en les quals analitza el treball parlamentari sobre la llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic

Barcelona. — Miquel Roca, portaveu de la Minoría Catalana a Madrid, ha declarat a l'AVUI, en fer una avaliació del treball parlamentari sobre la LOAPA realitzat abans d'aquestes vacances i que es reprendrà el dia 14, que «la primera reunió no va ser gens positiva, i les presses amb què vol portar-se la tasca tampoc no les considerava greus. Ara no ens correspon parlar a nosaltres, perquè ja ho hem fet amb les esmenes presentades; ara correspon a la UCD i el PSOE i que diguin si accepten les esmenes o no».

Sobre les preteses esmenes que podrien servir per

desbloquejar el conflicte parlamentari, Roca digué que «són totalment irrelevants, perquè diuen el mateix que el projecte i en algun punt l'empitjoren», i cità com a exemples els canvis proposats als articles segon, quart i vint-i-un.

També negà de manera contundent que el PNB anés aproximant-se a una via de negociació: «el PNB no té cap contacte oficial ni oficis amb el PSOE i estic autoritzat a dir-ho en el seu nom», i alhora reiterà la seva posició que caldria reconsiderar i renegociar tota la LOAPA.

• Informació p.5

LA LOAPA: EL LLARG CAMÍ DE LA RENÚNCIA

"Cap llei no imposa
silenci al cor que estima.
Apleguem totes
les voluntats i fem-ne
una sola bandera."

MIQUEL MARTI i POL

Actualment s'està escampant arreu de les nostres terres un clam en contra d'això que anomenen LOAPA, i a la qual es resisteix a donar-li l'honorós nom de llei.

Una imposició com aquesta, en cas de ser aprovada, passarà a ser legal, però això no li treurà en res el seu contingut d'injustícia.

El Parlament de Madrid, o el d'on sigui, per més que donfirmi aquesta "llei", no pot pas pretendre que l'acceptem de bon grat. L'hauran de patir com totes les "lleis" que ens han anat caient a sobre, com una pedregada, al llarg de la història.

Hom ha de separar dos conceptes diferents, que sovint veiem barrejats, com són els de justícia i legalitat.

En un determinat moment històric les coses més injustes poden ser perfectament legals. Les societats esclavistes negaven tot dret a l'esclau, i no per això l'opressió que aquest patia deixava d'ésser menys aclaparadora.

Tots els dèspotes, tirans i dictadors que hi ha hagut, han proclamat lleis que esclafaven les llibertats dels homes i dels pobles, i mentre manaren, aquestes preteses lleis eren completament legítimes.

Fins fa ben poc les avençades societats industrials negaven tot tipus de dret polític a la dona, i encara que, a poc a poc, les coses han anat canviant, socialment parlant, la dona, encara ara, està en inferiors condicions que no pas l'home.

Veíem, doncs, que es poden fer les barabassades més grosses sense sortir per res de la legalitat vigent en un moment històric concret.

Tradicionalment els catalans hem tingut, i tenim encara, un gran respecte per la Llei. Ningú no ens ha de venir de fora a ensenyar res en aquest aspecte, i molt menys des de Madrid.

Quan encara a la Cèltibèria només arrengaven les seves diferències a cops de garrot o d'espasa, ja els avantpassats, no menys primitius i salvatges que ells, havien, malgrat tot, dictat unes normes: Les Assemblees de Pau i Treva, mitjançant les quals des del llunyà 1027 (Toluges), es posava una mica d'ordre a les constants lluites de la Baixa Edat Mitjana.

Ens ve de lluny, doncs, aquest intentar arreglar les coses, sempre que es pugui, discutint al voltant d'una taula i no pas a garrotades.

Els parlamentarisme està profundament arrelat dintre nostre, i hom pot afirmar que mentre es mantingueren dempeus les Corts catalanes, les classes populars eren aquí més lliures, o com a mínim estaven menys oprimides, que no pas a la

lades després de la desfeta dels comuners a Villalar l'any 1521.

L'entrada del primer Borbó, a començaments del segle XVIII, comportà la pèrdua de les llibertats nacionals dels Països Catalans, i la instal·lació del poder absolut. La història del que havia passat abans ens ha estat amagada de forma continuada, car podria donar peu a perilllosíssimes imitacions. Saber que en altres èpoques les Corts catalanes i la Generalitat desautoritzaven els reis, els expulsaven del país, i fins i tot els declaraven la guerra, ha quedat sepultat.

La màxima que movia la confecció de les lleis catalanes era que tota llei feta contra els costums i llibertats de la terra no tenia cap tipus de validesa i, per tant, no havia de tenir-se en compte.

No és bo estar constantment pensant en un passat idealitzat, puis en fer-ho ens pot allunyar de la realitat i esterilitzar el treball de l'avui i la lluita pel demà, però de tant en tant cal recordar com es resollien els problemes en altres temps.

Ara s'intenta imposar al nostre poble una "llei" com la LOAPA, i molts posen el crit al cel dient: Això va contra la Constitució!... Això va contra l'Estatut!.

Es cert. Però també hem de veure que la manca de fermesa per part nostra en discutir una i altra, ha estat el que ha permès a l'actual govern de l'UCD anar tirant endavant aquest projecte de llei amb la conxorra del PSOE.

Les renúncies d'ahir les estem pagant avui, i sembla estrany que, a hores d'ara,

resta del territori peninsular. Se sap, però, que arreu del món les lleis són fetes únicament i exclusivament per defensar els interessos de les classes dominants, i a casa nostra les coses no podien anar altres. El poder absolut no pogué imposar-se mai, car el rei havia d'actuar sempre d'acord amb el Parlament.

La resta del que avui s'anomena Estat espanyol seguirà un camí completament diferent, i les llibertats del poble castellà (andalús, etc.), quedaren totalment anul·lades.

EDITORIAL

Aparências ifetos

C avvo Sotelo ha complert el seu primer aniversari al capdavant del govern. Ha tingut un any difícil, com l'hauria tingut qualsevol que hagués estat al seu lloc. El seu nomenament es va fer poques hores després del fallit cop d'Estat i en plena disbaixa del seu propi partit. L'envit era considerable, i la seva responsabilitat, màxima.

La desgràcia més gran que na tingut el president ha estat que sovint els fets han desmentit les seves paraules. No cal sino recordar que, poques hores després de dir que la transició era acabada, entrava Tejero a les Corts. Els feissos d'aquesta naturalesa han anat repetint-se com un implacable malefici. Però, malgrat tot això, Calvo Sotelo ha intentat donar l'aparença de serietat, d'executiu brillant, que està disposat a sacrificar la imatge electoral en benefici de l'estabilitat. Els resultats tampoc no l'han acompanhavat gairem perquè tenen rató els qui asseguren que, malgrat la seva imatge, a l'hora de prendre decisions és menys enèrgic del que vol aparentar.

Cal dur que Calvo Sotelo es va trobar amb un partit proper a la fallida. Això no ha estat so- lucionat al llarg d'aquest any i el seu desembarc a la presidència d'UCD no ha evitat que se n'es- colés un bon nombre de diputats i de militants, tant de l'ala dreta com de l'ala esquerra. Al final, l'acostament constant a l'ex-president Suárez és la demostració més clara que torna a fer el seu col·laborador. Tot i això ha implicat per

les veïnes solucions. Tot això ha nupciat, per altra part, que ha hagut d'acceptar una important hipoteca per part del PSOE, que el deixa governar comodament només en les qüestions en què és possible una entesa amb els socialistes. Això és especialment greu en un any en què, s'avancin o no, es canvia directament cap a unes eleccions generals. El pacte amb el primer partit de l'oposició, com se sap, només va trencar amb l'OTAN, fet que es pot considerar, donat el programa d'UCD, l'únic èxit important del seu mandat, i aquest és encara un capital del valor del qual un no pot estar gaire segur.

atur, el seu balanç es molt menys positiu. No ha donat sensació d'energia en l'eradicació dels perills involucionistes i en l'atur i l'economia no ha pogut trencar la tendència negativa, tot i que la signatura de l'acord estatal d'ocupació (ANE) amb la CEOE i les centrals sindicals majoritàries ha estat un pas notable els resultats del qual caldrà valorar amb el temps.

I finalment la T-CAPA, un projecte de llei

— fruit d'uns acords concertats amb el PSOE — destinat a harmonitzar les autonomies i que, tant pel moment en què fou elaborat com per la manera com ha estat presentat sovint, no sembla sinó un intent d'acontentar els enemics de les autonomies, que no accepten el que diu la Constitució sobre el tema. Però, a més, de la LOAPA no pot oblidar-se el marcage que s'ha fet de les comunitats autònombes, tallant-los moltes de les seves iniciatives i, aconseguint que en aquest aspecte tothom enyori el predecessor de Calvo Sotelo.

prendre decisions és menys energic del que vol aparentar.

En les dues qüestions bàsiques amb què caia que s'enfrontés Calvo Sotelo, «golpisme» i

AVVUE

Reunió del consell nacional ^{AVUI} ₃₀₋₃₋₈₁

Unió vol una sortida negociada a la LOAPA

Barcelona. —El consell nacional d'Unió Democràtica de Catalunya va considerar la conveniència d'abonar la iniciativa empresa pel portaveu de la Minoria Catalana en el sentit de trobar una «sortida negociada» a la qüestió de la LOAPA en allò que afecta directament l'Estatut de Catalunya.

Aquesta resolució va ser presa pel màxim organisme de la UDC en la seva reunió de dissabte passat; sobretot tenint en compte que «els continguts d'aquest projecte de llei ja s'estan aplicant en els estatuts d'autonomia en tràmit, per la qual cosa —segons digué el diputat Llibert Cuatrecasas— la seva aprovació només tindria sentit, ben negatiu per a nosaltres, si es vol aplicar precisament als Estatuts de Catalunya i Euskadi».

Respecte a la política catalana, el Consell examinà amb preocupació les actuals reticències a l'aprovació dels pressupostos de la Generalitat per al 1982 «confiant que finalment s'imposarà la responsabilitat dels parlamentaris per a dotar dels mitjans econòmics necessaris la Generalitat perquè pugui dur a terme la tasca de govern que cal al país».

D'altra banda, Joan Rigol, conseller de Treball, va exposar els criteris de la conselleria en relació amb el problema de l'atur. «Cal no limitar-se —digué Rigol— a donar subsidis als treballadors en atur, sinó anar més enllà i oferir alternatives que permetin que siguin els treballadors en atur qui, amb les tasques que se'ls ofereixin, puguin sortir de la seva situació».

La comissió va rebutjar totes les esmenes a la totalitat

La LOAPA, fermament defensada per l'eix UCD-CD-PSOE, tira endavant

Roca va proposar renegociar la llei entre tots els partits polítics

Per 27 vots en contra (UCD, CD i PSOE), 6 a favor (MC, PCE, PNB, PSA i grup mixt) i l'abstenció del PAD, la comissió constitucional del Congrés de diputats va rebutjar ahir totes les esmenes a la totalitat que s'havien presentat contra la LOAPA i per tant la devolució al govern del projecte.

Madrid. (Josep M. Sanmartí). — Així, la polèmica llei d'harmonització de les autonomies, sortida del pacte autonòmic entre el govern i el PSOE, passa a la fase de ponència sobre la base del projecte presentat pel govern.

La sessió començà entre diverses protestes per l'ordenació del debat, fet per la mesa, segons la qual s'agruparen totes les esmenes i es féu un únic torn. Aquest sistema, impedí, en opinió dels nacionalistes, que hi hagués una veritable discussió i que se sentís solament una sèrie de monòlegs o un «sac de gemecs», en expressió de Miquel Roca. D'altra banda, a causa de l' hora, el president de la comissió, Emilio Attard, tallà la part final del debat tot recordant que aquest acaba de començar.

Josep Maria Pi Sunyer (ERC), Juan María Bandrés (EE), Juan Carlos Aguilar (PSA), Marcos Vizcaya (PNB), Miquel Roca (MC) i Jordi Solé-Tura (PSUC) maldaren al llarg de tot el matí per demostrar que políticament la LOAPA és inoportuna i innecessària i que és una conseqüència del 23 de febrer, i que al mateix temps té importantíssims efectes polítics que la invaliden. Els atacs de les minories contràries a la LOAPA se centraren sobretot en els articles 2 i 4, que, segons ells, converteixen les actuals competències exclusives de les comunitats autònòmiques en concorreguts amb l'Estat, i que fan prevaldre el dret de l'Estat sobre l'autonomia d'una manera sistemàtica. D'altra banda, rebutjaren el caire orgànic de la llei, ja que aquest concepte, i el d'harmonització, eren tasats i definits, i sostingueren que és el Tribunal Constitucional i no el legislador qui ha d'interpretar la Constitució i resoldre els possibles conflictes.

Les contradiccions de la LOAPA

Marcos Vizcaya i Miquel Roca, aquest últim en una intervenció molt brillant, destacaren especialment les falles jurídiques de la LOAPA i àdhuc el seu caire anticonstitucional. Roca palesà les contradiccions entre els primers informes dels experts —García de Enterría, T. Ramón Fernández i Pérez Barba— i els textos que originaren la LOAPA. Roca advertí també que atacar la LOAPA no és desestabilitzador, i que democràcia i autonomia són dos temes indissociables. Per ell, el problema no és la generalització de l'autonomia, sinó la solució oferta per la LOAPA, sobretot si es té en compte que el procés autonòmic ja fa temps que s'està reconduint de fet. També qüestionà la legitimitat d'una llei interposada entre la Constitució i els Estatuts.

L'argumentació fou, tanmateix, en línia general, la utilitzada en tots els debats sobre la LOAPA i que ja és coneguda. Ara bé, com a fet significatiu, cal subratllar una proposta de Miquel Roca de renegociar la llei entre tots, i a continuació el plantejament de Jordi Solé-Tura, segons el qual, totes les forces polítiques que consensuaran la Constitució haurien de pactar ara el seu desenvolupament i en concret l'autonomia. «Amb qui i contra qui es vol fer la reordenació autònoma, aquesta és la qüestió de fons», va dir Solé-Tura.

AIXÍ

La LOAPA és part dels acords autonòmics assolits per la UCD i el PSOE el 31 de juliol del 1981. Moment de la «solemne» signatura

En una intervenció sorprendentment gris i flauxa, el portaveu d'UCD, Reol Tejada, refermà el caire orgànic i harmonitzador de la LOAPA, ja que, segons ell, desenvolupa articles concrets de la Constitució i homogeneitza la interpretació de diversos principis. Reol rebutjà també les crítiques formulades, especialment aquelles que asseguraven que en la pràctica la LOAPA és una retallada dels Estatuts aprovats per la via de l'article 151 àdhuc una reforma encoberta de la Constitució. Manuel Fraga (CD) es pronuncià també a favor del projecte de la LOAPA.

La tempesta argumental de nacionalistes i comunistes fou molt ben capejada per Ernest Lluch (PSC), que defugí un enfrontament directe. Lluch defensà la necessitat d'una llei harmonitzadora, però insistí en el caire perfectible del projecte i en la bona predispo-

sició dels socialistes per a millorar la llei, la qual, segons ell, té aspectes positius. «Això és cremar pólvora en va i, per tant, és un fals debat o un debat interessat», venia a dir en el missatge subliminal del diputat socialista gironí.

Una mica en aquesta línia, Múgica (PSOE) recordà que les autonomies encara originen recels i que cal la LOAPA per a poder seguir el procés. En canvi, María Izquierdo (PSOE) tingué una dura intervenció en què a més, a més de garantir la integritat dels Estatuts de Catalunya i Euskadi, defensà la necessitat d'una interpretació homogènia del títol vuitè de la Constitució i d'una garantia d'un mínim autonòmic per a tots. La seva expressió més dura —el debat havia estat fins aleshores de guant blanc— fou especialment protestada pel seu caire «ofensiu», una que deia que els atacs a la LOAPA provenen d'aquells que tenen recels envers la Constitució. María Izquierdo rebutjà la posibilitat d'una renegociació de la LOAPA fora del Parlament.

El PSOE és el més beneficiat

El discurs de María Izquierdo motivà la replica, en què Miquel Roca preguntà per què no s'havien presentat esmenes si la llei en qüestió és perfectible i insistí en el seu caire innecessari, ja que hi ha altres mecanismes d'ordenació autonòmica. Marcos Vizcaya subratllà que la LOAPA no ofereix seguretat jurídica i que la seva aplicació dependrà de les majories parlamentàries. Jordi Solé-Tura preguntà si és que l'Estatut no assegura l'aplicació de l'article 14 de la Constitució, i Josep Maria Pi-Sunyer assenyalà el perillós caire de precedent de la LOAPA, perquè per aquesta via es podràn «loapatizar» totes les lles i reformar la Constitució mitjançant aquest procediment.

La duríssima dialèctica d'ahir dels partits contraris a la LOAPA no evitarà segurament el fet que aquesta, empesa del PSOE, tiri endavant. És possible fins i tot que estigui llesta d'aquí a sis o vuit mesos. Tanmateix, serà una LOAPA reformada sense les seves aristes més coents. Entre les esmenes preparades i que molt probablement s'aprovaran hi ha la concreció de l'àmbit d'aplicació de la llei, l'especificació de què són normes bàsiques, la limitació de la preeminència de les normes estatals sobre les autonomies solament en cas de conflicte, la facultat de les comunitats autònombes per a demanar informació al govern, etcètera.

La lectura política és que el PSOE ha reactivat la LOAPA amb un cert desmenjament del govern per tal d'afrontar aquest i les minories nacionalistes i evitar un front conservador al Parlament. Sense aquest suport definit de les minories, el govern es troba, parlamentàriament, a mans del PSOE. «Tot això és obvi», reconegué ahir María Izquierdo.

Valoracions enfrontades del primer debat

Els principals líders polítics que van intervenir en els primers debats en comissió de la LOAPA en feien després valoracions radicalment diferents tant del debat mateix com de les previsions sobre el futur d'aquesta polèmica llei.

Miquel Roca (MC): «El debat a la comissió ha estat dolent perquè els protagonistes de la LOAPA no han replicat als nostres arguments i han dit vaguetas. També ha estat negatiu perquè s'ha rebutjat explícitament la nostra oferta de renegociació de la llei. Concretament, el comportament de María Izquierdo és inacceptable, perquè dir que els que estem contra la LOAPA és perquè no acceptem la Constitució és, a més a més d'una ofensa, donar peu a les tesis

més desestabilitzadores dels enemics del sistema democràtic i això el PSOE no ho hauria de fer.»

Ernest Lluch (PSC): «S'utilitza un doble llenguatge, perquè a la comissió no ha sortit el tema de l'agressió a Catalunya. La línia reformista de la LOAPA ha tingut acolliment per part del PNB i d'Euskadiko Ezkerra. Com a novetat, cal dir que tothom ha acceptat que cal una llei com aquesta, atès que s'ha parlat de renegociació. No hi ha, doncs, un rebuig total. Nosaltres anem amb 23 canvis del projecte de LOAPA ja negociats amb el govern. Això s'incorporarà en la fase de ponència, tal com vam dir al Parlament de Catalunya, i la llei canviará.»

Marcos Vizcaya (PNB): «He fet una impressió lamentable del debat perquè tots els arguments de pes i rigorosos que hem utilitzat han estat contestats superficialment. Darrera la LOAPA, la UCD i el PSOE no tenen cap altre argument que els seus interessos partidistes i els desigs de modificar els Estatuts d'autonomia.»

Marcel·lí Moreta (CC-UCD): «El debat ha tingut un interès evident. L'oposició a la LOAPA per part de nacionalistes i comunistes s'ha centrat en el fet que no podia ser orgànica, però centristes i socialistes han demostrat amb sentències del Tribunal Constitucional que sí que pot ser-ho. Ara bé, darrera d'això hi ha una ombrà política. Els nacionalistes estan interessats en el tema

en tant que els pòdten mantenir una bona imatge política. Crec que la LOAPA serà modificada i perfeccionada a la comissió i pot arribar a satisfacer partits nacionalistes com CIU i el PNB. Malgrat l'enfrontament d'avui, em sembla que per part de CIU hi ha un bon desig de trobar fòrmules d'aproximació.»

María Izquierdo (PSOE): «Els socialistes encarem el debat de la LOAPA des d'una posició constructiva, tal com correspon en el moment de construir l'Estat autonòmic per a tots i amb una actitud oberta i flexible. Sovint es demana a la LOAPA allò que no es demana a cap llei, que sigui perfecta abans del seu debat a les Corts Generals. El problema de la LOAPA és artificial, és

fals, i serveix per a amagar els veritables problemes que afecten el ciutadà. Alguns governs autonòmics la utilitzen i en fan un problema artificial per tapar les seves deficiències en la gestió autonòmica. Davant l'actitud constructiva i dialògica dels socialistes contrasten les desqualificacions prèvies i l'acritud d'alguns dels esmenants, que més que entrar en la demostració i en el raonament de llurs posicions, han enarborat falsos pressupostos que confonen la gent. Pense, per exemple, en aquells que parteixen de bases falses i que inventen que la LOAPA reforma o modifica els Estatuts, tot i que per llurs coneixements jurídics han de saber que això és impossible del tot.»

Cimera sobre el «clima» polític

No va ser possible la reunió de tots els partits catalans

La cimera dels partits catalans no va fer-se ahir de manera completa; només es reuniren el PSC, el PSUC i CC-UCD, ja que CDC, ERC i Unió digueren que no calia; aquests partits proposen una entesa per defensar l'Estatut de la LOAPA

Barcelona. — Representants al més alt nivell del PSC, PSUC i CC-UCD van reunir-se ahir al migdia a la central dels socialistes per examinar a proposta del primer secretari del PSC, Joan Reventós, el «clima» polític de Catalunya en aquests moments. A més del primer secretari del PSC, hi assistiren també Raimon Obiols, pel mateix partit, Antoni Gutiérrez Díaz, secretari general del PSUC, i Anton Cañellas i Vicenç Capdevila, president i portaveu parlamentari respectivament de Centristes de Catalunya-UCD.

Excusaren la seva assistència els partits, CDC, UCD i ERC, malgrat que, segons anuncia Reventós després de l'entrevista de dijous al vespre amb Pujol, només CDC havia de confirmar la participació en la pretesa «cimera». De fet, ahir al matí, el secretari general adjunt de CDC, Antoni Comas, adreçà una carta a Joan Reventós, explicant àmpliament les raons de la seva negativa a assistir a la reunió.

Segons les nostres informacions, en la reunió tripartida al local del PSC, que durà aproximadament una hora, es féu un intercanvi d'impressions sobre el que els socialistes qualifiquen com a «situació de deteriorament de la convivència civil a Catalunya en les últimes setmanes», però no s'arribà a cap conclusió conjunta. En canvi es parlà de la conveniència d'insistir prop dels altres tres partits parlamentaris absents perquè s'intentés de realitzar una nova «cimera» sobre la qüestió assegurant la participació de tots els partits.

Cartes de CDC, Unió i ERC

Antoni Comas adreçà ahir el matí una carta a Joan Reventós en la qual li feia avinent que no acudrien a la reunió. «No estem d'acord amb la descripció que tu fas de la situació a Catalunya; és cert que la setmana passada es va produir un lamentable incident en el Col·legi d'Advocats; tots ho hem condemnat; però ha estat un fet aïllat, molt petit al costat del gran exemple de civisme,

Joan Reventós

de correcció i de respecte de la manifestació del dia 14, la més gran que hi ha hagut a Barcelona d'ençà de l'onze de setembre de 1977. Ha estat un fet aïllat enmig de dies i mesos de polèmica política per causa de la LOAPA, però de polèmica normal i civilitzada».

Comas explicava en la seva carta a Reventós que la fita principal de CDC per la construcció de Catalunya és «assegurar la convivència i per tant el diàleg i la tolerància» i posava com exemples les paraules de Jordi Pujol el dia 12 en inaugurar un centre al districte XI, les recomanacions abans de la manifestació —«només contra la LOAPA i a favor de l'Estatut i contra ningú»— i la circular del dia 16 en la qual els deia que «de les fileres denses i nombroses de CDC no varen sortir críts contra el govern, ni contra els socialistes i centristes ni reclamant res que no fos legal».

Albert Alay, d'ERC, liurava dijous a les set del vespre una carta en la qual la secretaria general d'ERC deia que, després d'estudiar la convocatòria, havien decidit no participar en la reunió, i exposava tres raons. Aquestes eren: «No havíem estat en cap cas el nostre partit responsable de l'esmentat deteriorament ni de cap crispació que pugui posar en perill la convivència civil al nostre país; per entendre que els autèntics problemes que

afecten la normal convivència civil, són, entre altres, l'atur, la LOAPA i l'angoixosa situació de crisi que afecta cada dia a més treballadors i empreses; i perquè en tot cas les agressions que sofreix Catalunya, amb la concertació, i els treballadors amb la ineficacia dels poders polítics, ens vénen imposades des de fora».

Unió Democràtica, en un carta signada per J. A. Duran i Lleida, els diu: «Creiem, i es aquesta la raó per la qual nosaltres no correspondrem a la vostra amable invitació, que el diàleg i la comprensió, tan necessari, haurien de servir per a defensar conjuntament l'autonomia de Catalunya».

Antoni Comas afegeix en la seva carta que el que caldrà seria l'acord dels partits catalans «per a defensar conjuntament l'autonomia de Catalunya; això no contribuiria indubbiament a enfortir la confiança».

Reventós: cal la reunió

Joan Reventós deia ahir que considerava molt negativa la decisió de no acudir a la cimera de partits catalans. «Es incomprendible —afegia— que no vulguïn entendre's el clima, i no volem fer cap dramatisme, en el qual es posen en qüestió els valors democràtics fonamentals; cal fer una reunió i veure quines mesures poden assegurar el seu manteniment».

També qualifica com «un pas endarrer» el fet que la reunió no cristal·litzi. «Ens preocupa —deia—, i per això continuarem insistint amb contactes bilaterals per poder-nos asseure tots junt i fer l'anàlisi de la situació ja que cal consolidar la democràcia».

Joan Reventós veia la situació, que no volia dramatitzar en cap moment —hi insistia— «com una pedra que cau per un pendent nevat, que fa una bola i després ve l'allau; cal intentar aturar la pedra que llisca pel pendent, doncs», i per això considerava que els fets que s'han produït «quantitativament no són importants però sí qualitatius».

"Avui"

25 març 1982

Avui

Dijous, 25 de març del 1982

L'ex UCD-PSOE-CD imposa la majoria

Derrotades les esmenes a la totalitat de la LOAPA

El debat a la comissió no modifica les posicions

Madrid.— La LOAPA podrà continuar la seva tramitació després que ahir a la comissió constitucional la majoria que signifiquen els vots conjunts d'UCD, PSOE i CD derrotés les vuit esmenes a la totalitat que havien presentat el PNB (3), el PCE (2), MC (1) i dues del grup mixt (Pi Suñer i Bandrés). Es va abstenir el representant del PAD.

La sessió es va iniciar amb un desacord previ per la forma com es portava el debat per part de la presidència de la comissió, que com se sap, dirigeix el centrista Emilio Attard. El primer a intervenir en contra del projecte va ser el diputat Pi Suñer, que va dir que el

contingut de la LOAPA no afecta cap dels requisits de l'article 150-3 de la Constitució. Bandrés, pel seu cantó, va dir que era el resultat de la frase «café per a tots». El representant del PSA, Juan Carlos Aguilar, va dir que era una ingerència en les comunitats autònomes.

Marcos Vizcaya, del PNB, va dir que aquesta llei arrenca d'uns pactes que eren conseqüència de l'intent del cop d'Estat del 23 de febrer i va definir la LOAPA com un frau perquè pretén moficiar els Estatuts. Finalment els representants dels nacionalistes bascos va dir que l'oposició del seu partit era tant tècnico-jurídica com política.

En representació de la Mi-

noria Catalana va parlar Miquel Roca, que va dir que la LOAPA era innecessària i que estimulava els qui volen la desestabilització. Va fer també una anàlisi dels informes tècnics i va fer referència als diferents aspectes que hi intervenen. Finalment va proposar una renegociació en la qual el seu grup estaría disposat a participar. Pel seu cantó, Solé-Tura, del grup comunista, va dir que era una llei tècnicament pèsima i políticament perillosa.

A favor de la llei van parlar Reol Tejada, d'UCD, Múgica, pels socialistes bascos i Lluch, pels socialistes de Catalunya.

● Informació p. 15

LOAPA: Ribó opina com Roca

Rafel Ribó declarava ahir en conèixer el debat de la LOAPA a Madrid que «estem gratament sorpresos pel fet que Roca Junyent coincideixi amb nosaltres pel que fa a la renegociació de la LOAPA; aquesta és la mateixa proposta que el PSUC va defensar tot sol al ple de dimecres al Parlament i que CiU no va secundar, és a dir, una negociació global de la qüestió autonòmica d'àmbit estatal». Ribó, després de veure que tothom diu que la LOAPA té defectes, afirmava que «sembla que comença a davallar i podrà tenir la mateixa fi que el procés de la LAU».

Per Ribó esperar la con-

gelació de la llei o les eleccions «comportaria un major desgast de la credibilitat del govern de l'Estat, dels partits i de l'autonomia, fomentant la demagogia "golpista" sobre el títol vuitè de la Constitució», i creu que cal «la retirada de l'actual projecte de llei i traduir en acords polítics els principis constitucionals d'autogovern, nacionalitats, regions i solidaritat» tenint en compte la gradualitat prevista en la Constitució per a arribar a la igualtat d'oportunitats. «Tot això comporta —digué també— de forma sinéqua non començar per la reforma del centralisme de l'Administració de l'Estat».

Video de la manifestació anti-LOAPA

Tres equips de filmação de vídeo van treballar el 14 de març passat en l'enregistrament de la manifestació anti-LOAPA. En aquests moments s'està en plena tasca de muntatge i sonorització d'aquest vídeo, que tindrà una durada d'uns 45 minuts. L'enregistrament conté plans generals del passeig de Gràcia i la ronda Sant Pere, entrevistes amb personalitats, detalls de la manifestació i diverses escenes musicals, tot enregistrat el mateix dia 14.

La producció d'aquest documental és limitada i no es distribuirà als circuits normals de comercialització de vídeo.

El preu serà de 6.000 pessetes, segons el cost de realització tècnica.

"Avui"

64 març 1982

AVUI 21-3-82

D'Euskadi, Galícia i Països Catalans

Declaració conjunta contra la LOAPA de sis partits nacionalistes

Sis partits nacionalistes d'Euskadi, Galícia i Països Catalans han signat una declaració conjunta comprometent-se a una acció coordinada contra la LOAPA i tot intent de retallada dels Estatuts

Barcelona.— Sis organitzacions polítiques de les nacionalitats històriques de l'Estat espanyol han subscrit una declaració conjunta contra la LOAPA i en defensa «del drets nacionals dels nostres pobles» i s'hi han compromès a una acció unànim i coordinada en aquest punt. Signen la declaració Esquerra Galega, Esquerra Republicana de Catalunya, Euskadiko Ezkerra-IPS, Partit Socialista de Mallorca, Partit Socialista de Menorca i Agrupació d'Esquerra del País Valencià.

Les forces que han subscrit aquest document consideren necessari «d'enfrontar-se unànimament i coordinadament a aquesta nova agressió contra la voluntat política manifestada pels nostres pobles, compromesos històricament en la conquesta de la seva propia sobirania solidària i la reconfiguració democràtica de l'Estat», segons afirmen en la declaració feta pública ahir.

El document comença dient que els drets nacionals plasmats en el marc estatutari i constitucional es veuen actualment posats en dubte. Consideren les organitzacions signants que el marc polític delimitat pels Estats d'autonomia constitueix «un pacte institucional històric entre les nostres nacions i l'Estat espanyol que, si bé no omple les aspiracions d'autogovern dels nostres pobles, si fa possible el seu avanç democràtic cap a la seva sobirania solidària».

«Aquest pacte —continua dient la declaració— fou sotmès a sistemàtics intents de desvirtuació de continguts des de la seva pròpia gestació. Aquest desafiament a les li-

bertats democràtiques i nacionals dels pobles té profundes arrels en les ideologies i forces polítiques reaccionàries i centralistes que configuren l'Estat i es manifesta actualment en l'intent per part d'UCD i PSOE de retallar la potencialitat de desenvolupament democràtic dels textos estatutaris a través de la LOAPA». Afegeixen que la LOAPA «vulnera clarament els textos autonòmics en vigor, incompleix les previsions de l'article 150.3 de la Constitució i no encalxa en cap de les hipòtesis del seu article 81», i que la seva aprovació equivaldria a la «degradació des del seu inici» dels altres Estatuts d'autonomia en curs d'elaboració.

Respectar els pactes estatutaris

Els sis partits nacionalistes expressen la seva «ferma decisió d'oposar-nos i de no assumir cap llei que, fruit de la por, la involució i el centralisme, pretengui alterar en forma unilateral el contingut del pacte històric que els Estatuts representen». Manifesten igualment la seva voluntat de respectar els pactes estatutaris «exigint de l'altra part el seu estricte compliment i recorrent a tal fi a tots els mitjans polítics i democràtics de pressió, lluita i negociació».

Finalment, els signants de la declaració fan una crida «a totes les formes democràtiques i a tots els pobles de l'Estat a adoptar una ferma actitud de rebuig a la LOAPA i a tot intent de desvirtuar l'exercici dels drets democràtics dels ciutadans i dels pobles».

CC-UCD

Cañellas demana a Pujol que cessi la campanya contra la LOAPA

Barcelona. — Anton Cañellas va ser rebut ahir a la tarda pel president de la Generalitat, Jordi Pujol. Durant la conversa, a la qual també van ser presents Ramon Trias Fargas i Macià Alavedra, per part de la CiU i Julià Valon i Vicenç Capdevila, per part de CC-UCD, el tema va ser el clima anti-LOAPA imperant a Catalunya.

La conversa va ser llarga, unes dues hores, i va fer-se a la casa dels Canonges, i segons informaren els dirigents de Centristes, van exposar al president de la Generalitat la preocupació per la tensió creixent que hi ha al carrer per la situació de la LOAPA, i demanaren a Jordi Pujol que cessi la campanya que mena el seu partit, ara que aquest projecte de llei es discutirà en una comissió del Congrés. La pretensió de CiU és que pugui retirar-se o retardar-se aquesta discussió donat l'efecte que tindrà per a l'autonomia.

"Avui" 21 març 1982.

Manifestacions anti-LOAPA a Barcelona

Empresonats sis independentistes pels actes de diumenge

Barcelona. — Els sis independentistes detinguts a Barcelona el passat dia divuit arran de la manifestació anti-LOAPA de diumenge dia 14, van ingressar ahir en presó preventiva.

Els detinguts són Eva Serra i Puig, Blanca Serra i Puig, Ramon Pelegri i Pinàs, Carles Castellanos i Llorens, Maria Teresa Carrasco i Pastor i Maria Teresa Lecha Merges.

Poc després de passar a disposició judicial, el jutjat de guàrdia número dotze acordà l'ingrés en presó preventiva de tots sis, segons informà l'advocat Ignasi Doñate. Les diligències seran enviades possiblement el pròxim dilluns al jutjat número vuit, des d'on passaran a l'Audiència nacional o bé seran instruïdes en aquest mateix jutjat.

Mentrestant, i segons digué el govern civil, continuen les investigacions per tractar de determinar, en el seu cas, les responsabilitats d'altres grups i persones que es manifestaren en el mateix sentit.

Nota de la Coordinadora del Baix Llobregat

La Coordinadora Independentista del Baix Llobregat ha tramès una nota a l'AVUI en relació amb la crida feta juntament amb altres organitzacions a la manifestació de diumenge passat. La nota fa referència al govern civil i a la

convocatòria d'una «pretesa manifestació paral·lela» per al dia 14, i tot seguit manifesta el següent.

La nota ara adreçada diu així:

1.- Exercim l'irrenunciable dret a la llibertat d'expressió per a reafirmar-nos en el contingut de l'anunci i convocatòria AUTONOMIA NO, INDEPENDÈNCIA SÍ, fetes pels independentistes, malgrat comprendre que això no és vist de bon grat pel senyor governador civil del govern espanyol.

2.- L'anunci publicat deia textualment: «... ens trobem diumenge 14, a 2/4 de 12 del matí...», i afegíem les consignes que varem considerar més adients per a proposar a la manifestació.

3.- La Coordinadora Independentista del Baix Llobregat no era l'organització convocant de la pretesa «manifestació paral·lela» i «il·legal», sinó una més de les organitzacions adhérides a la trobada dels independentistes en un punt determinat de la manifestació (com varen fer nombroses organitzacions), per anar plegats amb les nostres reivindicacions a la manifestació central.

4.- La Coordinadora Independentista del Baix Llobregat continuará els seus objectius i tasques, i ara amb més força que mai, la campanya contra la llei antiterrorista i per l'immediat alliberament dels nous detinguts i esperem trobar encara més ressò.

Als Lluïsos de Gràcia

Tancada per donar suport a la manifestació anti-LOAPA

Hi participen intel·lectuals i càrrecs polítics

Barcelona. — Un grup d'intel·lectuals, càrrecs municipals i representants sindicals i de partits polítics van iniciar ahir a les nou del vespre una tancada als locals dels Lluïsos de Gràcia per donar suport a la manifestació anti-LOAPA de demà, diumenge. Aquesta iniciativa pretén ser «un gest simbòlic, un toc d'atenció a l'opinió pública sobre la gravetat de la situació que la nació catalana està vivint».

Participen en aquesta acció el diputat al Parlament de Catalunya i senador Josep Benet; els escriptors Jaume Fuster, M. Antonia Oliver, M. Mercè Marçal, Xavier Bru de Sala, Ramon Pinyol, i Josep M. Espinàs; els lingüistes Jordi Carbonell i Sebastià Serrano; Celdoni Fonoll, conegut pels seus recitals de poemes; significats membres del moviment ga, com Armand de Fluvia i Jordi Peit; el dibujant Avel·lí Artís Gener i els periodistes Josep Porter i Montserrat Minobis. Hi ha càrrecs municipals, en concret els alcaldes d'Ascó, Joan Carranza; de Sant Pere de Ribes, Xavier Garriga; de Bellcaire, Joan Solé; de Barberà, Antoni Lobo i de Montcada i Reixac, Pepe Campos; i els regidors de l'Ajuntament de Barcelona Frederic Rahola i Miquel Ponseti —tots dos pertanyents a ERC—; de Manresa, Ignasi

Josep Benet

Perramon i de Molins de Rei; Maria Atè. Com a representants del món del treball hi ha el secretari executiu de CCOO de Barcelona, Alfred Clemente; Núria Casals, del secretariat de la CONC i Josep Aragoneses de l'executiu de la federació de transports de CCOO; així com els comitès d'empresa d'Estampacions Sabadell, Ledmer, Sangrà i Frabia i Coats. En representació dels respectius partits polítics s'hi troben Ignasi Alvarez i Gabriel Laserra (MCC); Magda Oranich i Joan Oms (NE); Celestí Sánchez i Justiniano Martínez (del grup d'escindits del PSUC que s'anomena PSUC-comunista); Ferran Fullà (BR)

David Cases (LCR) i dos membres del comitè executiu d'ERC els noms dels quals no han estat donats a conèixer.

C'al fer notar que entre els representants dels partits n'hi ha de totes les organitzacions que donen suport a la manifestació, llevat dels dos que tenen un pes específic més considerable: CiU i el PSUC.

Precisament el comitè executiu de CDC es va reunir dijous a la nit, amb caràcter extraordinari, per tal d'estudiar aspectes de la manifestació. Els representants de CDC n'estudien els preparatius i la previsió d'assistència de manifestants. En aquest sentit es considerà que en cas que no s'assolís un nombre prou representatiu, podria incidir negativament en la campanya que porta a terme el partit contra els acords autònomicos subscrits per UCD i PSOE.

A poques hores de la celebració de la manifestació continuen produint-se algunes adhesions. Així, la Coordinadora de Jubilats i Pensionistes decidí ahir de sumar-se a la convocatòria i crida a participar-hi. El lloc de concentració previ de la coordinadora serà la sortida del metro a passeig de Gràcia-Diagonal. Els concentrats faran visible la seva presència amb una pancarta de la coordinadora.

NE: «Amb la manifestació no acaba la campanya»

Barcelona. — Magda Oranich, Joan Oms i Marc Palmés, dirigents de Nacionalistes d'Esquerra, afirmaren ahir, en una conferència de premsa, que «la campanya de sensibilització contra l'harmonització autònoma i la LOAPA no ha d'acabar el dia 14, després de la manifestació». Indicaren que per la seva banda i malgrat el clima preelectoral, que cada setmana creix, seguiran reivindicant la integritat de l'Estatut d'autonomia.

Ahir van presentar un estudi jurídic, fet per la sectorial de juristes de Nacionalistes d'Esquerra, sobre la LOAPA i els seus efectes en l'autonomia de Catalunya, les conclusions del qual són bastant coincidents amb els informes jurídics realitzats i públicament coneguts. En valorar la campanya empresa a tall unitari i estimulada per la Crida a la solidaritat, digueren que ha estat positiva: «Arreu hem vist gent i en tots els actes l'interès ha estat creixent, i això és una base per a l'optimisme». També destacaren com molt important l'aspecte unitari,

«làstima que sigui incomplet per la posició presa pel PSC i també que aquest partit ens hagi vetat a NE a participar en el debat del col·loqui d'avocats de dimarts que és organitzat pel Club Ramon Muntaner».

La posició del PSC, també afirmaren, «ha distorsionat les explicacions, ja que ells han dit que la LOAPA era necessària per a defensar l'Estatut i l'autonomia, i és clar si això ho diu Joan Reventós té un determinat impacte entre els ciutadans, i en tenir credibilitat desorienta, cosa que no passa si aquestes coses les diu Martín Villa, i ara tots diuen el mateix».

NE, a part dels actes unitaris, ha fet els seus propis actes i diumenge a la tarda organitzar un recital de cançó a Badalona, amb Lluís Llach i Marina Rossell, també preparan la distribució massiva d'una litografia de J. P. Viladecans. I a la manifestació de diumenge tindran entre els representants del País Valencià —Vicent Ventura, Lito Luque i Manolo Molins, del PS de Mallorca, del PS de Menorca i de la Catalunya Nord.

AUTONOMIA NO, INDEPENDÈNCIA SÍ! CATALANS!

Els independentistes, que ja diem que amb l'Estatut no anàvem enllot, ens trobem DIUMENGE 14, a 2/4 de 12 del matí, amb banderes estel·lades a GRAN VIA-PASSEIG DE GRÀCIA.

FORA LA LLEI ANTITERRORISTA!
NO A LA SENTÈNCIA ESPANYOLA DEL CAS BATISTA I ROCA!
LLIBERTAT PATRIOTES CATALANS!

C.S.P.C. (Comitès de Solidaritat amb els Patriotes Catalans)

I.P.C. (Independentistes dels Països Catalans)

P.S.A.N. (Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans)

A.E.I.U. (Assemblea d'Estudiants Independentistes d'Universitat)

C.C.I.I. (Coordinadora de Col·lectius Independentistes d'Instituts)

C.O.L.L. (Col·lectius d'Obrers en Lluita)

Coordinadora Independentista del Baix Llobregat

Valors i limitacions de la democràcia

Avui 14-3-82

El procés d'hominització —sent servir un concepte teïhardà— no sols és determinat per l'alliberament dels condicionaments de l'home que li resulten agressius i davosos per part de la naturalesa, com poden ser el fred o la calor, la mancança del beure i el menjar, el llustre de les malalties o dels malts físics, sinó que comporta també l'alliberament del despotisme o de l'opressió que ha exercit —i exerceix encara— l'home contra els altres homes: l'explotació de l'home per l'home.

La força creadora que ha dut l'home d'empenyèr-lo cap a una millor i més gran conscientia de la seva naturalesa personal, sinó que esquerda i canvia també les estructures exteriors del « fet social» del fenomen humà. Teihard parla d'un «procés de socialització» en virtut de l'impuls de la complexitat fins fa quatre dies a tot el món governava els pobles aquell que tenia més força o el garrot més gros. Des de l'home prehistòric fins a les monarquies absolutes. L'arbitrarietat del monarca o del cabdill passava a ser llei en virtut de l'autoritat que li conferia la força. Era l'única manera de mantenir unida la societat humana. Les societats contemporànies no estan pas totes curades d'aquesta malaltia social que consisteix a donar la raó a aquell que té el garrot més gros. Encara mig món viu avui somes a dictadures de color vermell (URSS) o blanc (Xile), que es diferençien les unes de les altres com un ou

blanc es diferència d'un ou foscos. Les dictadurss són totes formes de govern retrogrades. Si no és que són formes de govern pròpies de pobles encara primitius.

EL procés d'hominització última-ment ha conseguit una fórmula de govern les societats que no es basa en el garrot més gros: és la democràcia. Aquesta fórmula es va estrenar primer a Estats Units i després a Europa amb la revolució francesa. En una democràcia governen els qui són més; els qui són el nombre. Amb la democràcia ja no hi ha necessitat de matar-se pel carregos o per les mutinyes per assolar el govern d'un poble. Les eleccions venen a substituir les armes. Un pas molt important per a conviure en pau!

Tan important que avui el món està dividit en dues parts: els pobles, les societats civils, lliures a través dels quals crea-creuen a la inèrcia de la força de la gravetat, la democràcia, com a forma de convivència, redreça. Tampoc l'home interiom per a exercir la llibertat amb el front obert i amb puresa de cor. Li permet obrir-se camí propi coimpartint la illusió de les iniciatives del seu poble.

Però aquest pas a la democràcia, tot i ser molt important, es troba encara a mig camí. Es una fórmula «prehomínida» de societat, valent-nos altra vegada del síntesi. Es una anella del procés filo-

genètic cap a l'hominització plena. La democràcia esberà el poder «unitario personal» de la dictadura i crea quatre o cinc núclis de poder, que són els partits. Més que barallar-se fins a matar, els partits disputen i s'esbronquen fins a guanyar en una cursa electoral. Pero no guanyen els qui tenen raó (com fóra desitjable), sinó els qui tenen més vots. Quanten les «majories». En una democràcia, la veritat, la justícia, la bondat, etc. —Déu mateix «oficialment»—, es posen a favor dels qui són més: a favor de les majories. Com en una dictadura

apallissat per cap poder sobre la terra. Ell és el ser amb significat més preminent a la naturalesa.

Si l'impuls interior de l'evolució crea-adora ha fet aixecar l'home, des del màfer amarrat a terra, i l'ha posat dret, a Estats Units i després a Europa amb la revolució francesa. En una democràcia governen els qui són més; els qui són el nombre. Amb la democràcia ja no hi ha necessitat de matar-se pel carregos o per les mutinyes per assolar el govern d'un poble. Les eleccions venen a substituir les armes. Un pas molt important per a conviure en pau!

Tan important que avui el món està dividit en dues parts: els pobles, les societats civils, lliures a través dels quals crea-

creuen a la inèrcia de la força de la grav-

etat, la democràcia, com a forma de

convivència, redreça. Tampoc l'home

interiorment i li permet exercir la lliber-

tat amb el front obert i amb puresa de

cor. Li permet obrir-se camí propi co-

impartint la illusió de les iniciatives

del seu poble.

Però aquest pas a la democràcia, tot i

ser molt important, es troba encara a

mig camí. Es una fórmula «prehomini-

da» de societat, valent-nos altra vegada

del síntesi. Es una anella del procés filo-

genètic cap a l'hominització plena.

La democràcia esberà el poder «uni-

torial personal» de la dictadura i crea qua-

tre o cinc núclis de poder, que són els par-

ties. Més que barallar-se fins a matar,

els partits disputen i s'esbronquen fins

a guanyar en una cursa electoral. Pero

no guanyen els qui tenen raó (com fóra

desitjable), sinó els qui tenen més vots.

Quanten les «majories». En una demo-

cràcia, la veritat, la justícia, la bondat,

etc. —Déu mateix «oficialment»—, es

posen a favor dels qui són més: a favor

de les majories. Com en una dictadura

apallissat per cap poder sobre la terra.

Elli és el ser amb significat més preemi-

ment a la naturalesa.

Si l'impuls interior de l'evolució crea-

adora ha fet aixecar l'home, des del mà-

fer amarrat a terra, i l'ha posat dret,

a Estats Units i després a Europa amb

la revolució francesa. En una democràcia

governen els qui són més; els qui són el

nombre. Amb la democràcia ja

no hi ha necessitat de matar-se pel car-

regos o per les mutinyes per assolar el

govern d'un poble. Les eleccions

venen a substituir les armes. Un pas

molt important per a conviure en pau!

Tan important que avui el món està di-

vidit en dues parts: els pobles, les socio-

creadores.

Però aquest pas a la democràcia, tot i

ser molt important, es troba encara a

mig camí. Es una fórmula «prehomini-

da» de societat, valent-nos altra vegada

del síntesi. Es una anella del procés filo-

genètic cap a l'hominització plena.

La democràcia esberà el poder «uni-

torial personal» de la dictadura i crea qua-

tre o cinc núclis de poder, que són els par-

ties. Més que barallar-se fins a matar,

els partits disputen i s'esbronquen fins

a guanyar en una cursa electoral. Pero

no guanyen els qui tenen raó (com fóra

desitjable), sinó els qui tenen més vots.

Quanten les «majories». En una demo-

cràcia, la veritat, la justícia, la bondat,

etc. —Déu mateix «oficialment»—, es

posen a favor dels qui són més: a favor

de les majories. Com en una dictadura

apallissat per cap poder sobre la terra.

Elli és el ser amb significat més preemi-

ment a la naturalesa.

Si l'impuls interior de l'evolució crea-

adora ha fet aixecar l'home, des del mà-

fer amarrat a terra, i l'ha posat dret,

a Estats Units i després a Europa amb

la revolució francesa. En una democràcia

governen els qui són més; els qui són el

nombre. Amb la democràcia ja

no hi ha necessitat de matar-se pel car-

regos o per les mutinyes per assolar el

govern d'un poble. Les eleccions

venen a substituir les armes. Un pas

molt important per a conviure en pau!

Tan important que avui el món està di-

vidit en dues parts: els pobles, les socio-

creadores.

Però aquest pas a la democràcia, tot i

ser molt important, es troba encara a

mig camí. Es una fórmula «prehomini-

da» de societat, valent-nos altra vegada

del síntesi. Es una anella del procés filo-

genètic cap a l'hominització plena.

La democràcia esberà el poder «uni-

torial personal» de la dictadura i crea qua-

tre o cinc núclis de poder, que són els par-

ties. Més que barallar-se fins a matar,

els partits disputen i s'esbronquen fins

a guanyar en una cursa electoral. Pero

no guanyen els qui tenen raó (com fóra

desitjable), sinó els qui tenen més vots.

Quanten les «majories». En una demo-

cràcia, la veritat, la justícia, la bondat,

etc. —Déu mateix «oficialment»—, es

posen a favor dels qui són més: a favor

de les majories. Com en una dictadura

apallissat per cap poder sobre la terra.

Elli és el ser amb significat més preemi-

ment a la naturalesa.

Si l'impuls interior de l'evolució crea-

adora ha fet aixecar l'home, des del mà-

fer amarrat a terra, i l'ha posat dret,

a Estats Units i després a Europa amb

la revolució francesa. En una democràcia

governen els qui són més; els qui són el

nombre. Amb la democràcia ja

no hi ha necessitat de matar-se pel car-

regos o per les mutinyes per assolar el

govern d'un poble. Les eleccions

venen a substituir les armes. Un pas

molt important per a conviure en pau!

Tan important que avui el món està di-

vidit en dues parts: els pobles, les socio-

creadores.

Però aquest pas a la democràcia, tot i

ser molt important, es troba encara a

mig camí. Es una fórmula «prehomini-

da» de societat, valent-nos altra vegada

del síntesi. Es una anella del procés filo-

genètic cap a l'hominització plena.

La democràcia esberà el poder «uni-

torial personal» de la dictadura i crea qua-

tre o cinc núclis de poder, que són els par-

ties. Més que barallar-se fins a matar,

els partits disputen i s'esbronquen fins

a guanyar en una cursa electoral. Pero

no guanyen els qui tenen raó (com fóra

desitjable), sinó els qui tenen més vots.

Quanten les «majories». En una demo-

cràcia, la veritat, la justícia, la bondat,

etc. —Déu mateix «oficialment»—, es

posen a favor dels qui són més: a favor

de les majories. Com en una dictadura

apallissat per cap poder sobre la terra.

Elli és el ser amb significat més preemi-

ment a la naturalesa.

Si l'impuls interior de l'evolució crea-

adora ha fet aixecar l'home, des del mà-

fer amarrat a terra, i l'ha posat dret,

a Estats Units i després a Europa amb

la revolució francesa. En una democràcia

governen els qui són més; els qui són el

nombre. Amb la democràcia ja

no hi ha necessitat de matar-se pel car-

regos o per les mutinyes per assolar el

govern d'un poble. Les eleccions

venen a substituir les armes. Un pas

molt important per a conviure en pau!

Tan important que avui el món està di-

vidit en dues parts: els pobles, les socio-

creadores.

Però aquest pas a la democràcia, tot i

ser molt important, es troba encara a

mig camí. Es una fórmula «prehomini-

da» de societat, valent-nos altra vegada

del síntesi. Es una anella del procés filo-

genètic cap a l'hominització plena.

La democràcia esberà el poder «uni-

torial personal» de la dictadura i crea qua-

tre o cinc núclis de poder, que són els par-

ties. Més que barallar-se fins a matar,

els partits disputen i s'esbronquen fins

a guanyar en una cursa electoral. Pero

no guanyen els qui tenen raó (com fóra

desitjable), sinó els qui tenen més vots.

Quanten les «majories». En una demo-

cràcia, la veritat, la justícia, la bondat,

etc. —Déu mateix «oficialment»—, es

posen a favor dels qui són més: a favor

de les majories. Com en una dictadura

apallissat per cap poder sobre la terra.

Elli és el ser amb significat més preemi-

ment a la naturalesa.

Si l'impuls interior de l'evolució crea-

adora ha fet aixecar l'home, des del mà-

fer amarrat a terra, i l'ha posat dret,

a Estats Units i després a Europa amb

la revolució francesa. En una democràcia

governen els qui són més; els qui són el

nombre. Amb la democràcia ja

no hi ha necessitat de matar-se pel car-

regos o per les mutinyes per assolar el

govern d'un poble. Les eleccions

venen a substituir les armes. Un pas

molt important per a conviure en pau!

Tan important que avui el món està di-

vidit en dues parts: els pobles, les socio-

creadores.

Però aquest pas a la democràcia, tot i

ser molt important, es troba encara a

mig camí. Es una fórmula «prehomini-

da» de societat, valent-nos altra vegada

del síntesi. Es una anella del procés filo-

genètic cap a l'hominització plena.

Acte al Club Ramon Muntaner

El futur de l'autonomia, un debat d'interès fet amb tensió i esbrons

ERC, CC-UCD, PSUC, PSC i CiU parlaren de l'harmonització

Barcelona.— Ahir al vespre va fer-se un debat sobre «El futur de l'autonomia», organitzat pel Club Ramon Muñoz i la Cadena Catalana —que el va emetre en diferit a la nit—, en el qual van participar Francesc Vicens (ERC), Julià Valon (CC-UCD), Rafael Ribó (PSUC), Lluís Armet (PSC) i Miquel Roca (CDC). El debat va fer-se en un clima tens per part del públic que emplenava la sala del Col·legi d'Advocats, que esbroncà repetidament els representants dels partits que defensen la LOAPA i els qui van expressar crítiques al govern de CiU a la Generalitat; des de l'inici al final va haver-hi exclamacions i esbrons del públic, i va arribar-se a un incident, afortunadament aïllat, d'una bufetada a un informador que va discutir amb un orient. El moderador va haver d'amenaçar que interrompria l'acte i la presidència demanà calma i respecte. Al final de l'acte, els representants dels partits signaren una nota de suport a l'informador agredit.

El debat va realitzar-se en dos torns: primer els cinc representants exposaren en vuit minuts la seva visió del futur de l'autonomia i després es feran mutues preguntes.

Francesc Vicens encetà el debat diant que «el futur de l'autonomia serà el que el poble vulgui, però depèn de la correlació de forces, ja que la que ara tenim és molt més desfavorable que quan va morir Franco». Vicens afirmà que «ERC va considerar insuficient l'Estatut i ara defensem com a mínim el sostre autonòmic de l'Estatut i la Constitució», raonà que les propostes harmonitzadores no volen atendre el fet diferencial de les regions i les nacionalitats, i proposà un programa a curt termini que pogués tenir el sostre tan alt com el del País Basc; a mig termini s'arribés al màxim del sostre constitucional, cosa que demana la reforma de l'Estatut; i a llarg termini demanà la reforma de la Constitució, perquè permetés aconseguir aquells aspectes que tenia l'Estatut del 1932 i

ROBERT

La mesa amb els representants de cada partit

que ara són impossibles.

Julià Valon —que va emportar-se força esbrons pel seus arguments i castellanisms— afirmà que la consolidació de l'autonomia necessitava un *timing*, ja que la Constitució resolia un vell plet històric i feu esment del legat de la República federal de Pi i Margall i del conflicte del 6 d'octubre; també digué que l'Estatut del 1980 tenia més competències que el del 1932. Justificà la LOAPA parlant d'«índexs correctors de l'Estatut de les autonomies» i afirmà que l'harmonització no retallava l'Estatut. Parlà de tres punts: consolidar les autonomies, desenvolupar les competències i que CC-UCD no volia baixar cap sostre.

Rafael Ribó començà dolent-se que la manifestació de diumenge no hagués pogut ser del tot unitària i parlà de lesombres que projectava la LOAPA «que afecta —digué— Catalunya, el País Basc, Andalusia i Galícia». Ribó digué que la LOAPA afegia ambigüitat i irracionalitat al procés constitucional; la segona ombra, exposà, és la manca d'unitat en la construcció de l'autonomia i criticà la manca d'una

política per l'atur, el rebuig de les escoles bressol i el suport de CC-UCD al govern de CiU. Aquí va ser esbroncat. Abans s'havia aplaudit una crítica al delegat del govern a Catalunya.

El representant del PSC, Lluís Armet, centrà la seva intervenció en un seguit de qüestions d'Estat i de política social que, al seu entendre, són les que més poden incidir en el futur de l'autonomia: títol del debat. Així Armet destaca la importància del pressupost de la Generalitat i el que considera mancances en la seva utilització. Insistí en la necessitat d'unitat del poble català i d'identificació en un projecte col·lectiu i integrador, i subratllà que la crisi econòmica ho posava en perill. Remarcà molt la importància de la reforma de l'Estatut per al futur autonòmic i criticà CDC i la seva posició en la qüestió de les incompatibilitats. Armet evità abordar d'entrada la qüestió de la LOAPA, si bé s'hi referí en parlar de la funció pública, cosa que produí la sonora protesta de part del públic.

Miquel Roca (CDC) es declarà d'entrada «extraordinàriament optimista» sobre el

futur de l'autonomia «i més després de la manifestació de diumenge». Insistí que el futur de l'autonomia passa «per la consolidació de la democràcia i, a la inversa, la consolidació democràtica passa per la construcció autonòmica». El fracàs autonòmic seria el fracàs del model democràtic espanyol, del model constitucional. Afegí que passa també per la capacitat que tinguem de projectar el que Catalunya està vol al conjunt de l'Estat i per la fortalesa de les institucions i l'arrelament de les nostres competències en el cos social català». «Però —concloué—, no se'n pot demanar tot això si se'n neguen els mecanismes que ho poden fer possible».

En el torn de preguntes es va haver-hi més exclamacions per part del públic. Primer Valon preguntà a Roca i Vicens a Valon; Roca a Valon, Ribó a Roca, Armet a Valon (aquí es produí l'incident de la bufetada), Roca a Armet i Ribó a Roca i Valon. Les preguntes van ser sobre qüestions diferents, relacionades, més que amb la LOAPA, amb aspectes de la vida política del Parlament de Catalunya i la Generalitat.

Gran manifestació contra l'harmonització autonòmica

La defensa de l'Estatut congregà de nou una multitud de catalans

«*LOAPA no, som una nació*» va ser el clam més repetit

Barcelona. — Una gran multitud de manifestants desfilaren diumenge des del capdamunt del passeig de Gràcia fins a la plaça Urquinaona en resposta a la convocatòria de partits polítics, sindicats i les entitats de la «crida a la solidaritat». Aquesta vegada com mai —malgrat algun precedent— s'ha produït una veritable «guerra de xifres», agreujada en aquest cas pel fet que es tractava d'una convocatòria que no aplegava tot el ventall polític. En tot cas, el que està fora de dubte és que la resposta popular a la convocatòria fou un èxit, i va tenir un clima festiu palpable en tot moment.

La marxa era encapçalada per una primera fila de composició unitària, amb representants de totes les organitzacions i entitats convocants, entre els quals Macià Alavedra (CIU), Rafael Ribó i Xavier Folch (PSUC), Joan Hortalà i Albert Alay (ERC), Francesc Borrell (UDC), Pere Ardiaca i Joan Ramos (de l'escissió «pro-soviètica» del PSUC), Ignasi Alvarez (MCC), Jordi Carbonell i Magda Oranich (NE), Joan Font (LCR), Josep Benet i d'altres. Tots ells sostenien una llarga pancarta —de trenta-tres metres— de color groc amb la inscripció «Exigim la retirada de la LOAPA. Som una nació». I en segon terme una altra pancarta que deia «Tots per Catalunya, no a la LOAPA».

Uns metres més endavant del cap de la manifestació un grup de taxis amb senyals externs del sindicat STAC i banderes de CDC feien sonar els clàxons i donaven una nota d'originalitat que cridava l'atenció.

Immediatament darrera del cap unitari, el grup de CDC duia el seu propi cap de manifestació format per coneguts dirigents i diputats del partit, entre els quals Miquel Roca. De fet, cada grup polític participant afermà la pròpia identitat constituint un bloc diferenciat dels altres i, en alguns casos, mantenint una distància prudencial. Heribert Barrera encapçalava el grup d'ERC.

El grup més nombrós era de bon tros el de CDC, que hi

ROBERT

bolicà la seva militància tant de Barcelona com de les diverses comarques catalanes. Un aspecte que no passà desapercebut fou la participació dels esclínids del PSUC, superior a la del PSUC oficial. A més dels esmentats hi havia el grup de NE, MCC, LCR, CCOO i, enmig, el grup d'independents, la convocatòria dels quals havia estat desautoritzada i que s'incorporaren a la gran manifestació,

però amb els seus propis eslògans. La manifestació fou a més animada per grups folklòrics, de majorettes i d'espectacles d'anímació. Cris com els de «No a la LOAPA. Som una nació» i «Solidaritat amb el País Valencià» foren els més repetits.

Una bandera espanyola amb el text «Sí a la LOAPA» en un «balcó del passeig» de Gràcia entre Diputació i Consell de Cent provocà l'esboñ-

cada dels manifestants. La bandera fou finalment llançada al carrer des del mateix balcó, però ha estat desmentit que fos cremada pels manifestants.

Cap al final de la desfilada, poc abans que el bloc del PSUC arribés a la plaça Urquinaona i després que la guàrdia urbana obrís un moment la circulació per Pau Claris cap a Laletana, un jeep civil no frenà degudament

davant d'alguns manifestants. La gent escribà als dos ocupants, els quals baixaren del vehicle i un d'ells es tragué una pistola. Un guàrdia urbà acudi a l'indret amb la seva pistola reglamentària a la mà i desarmà el provocador.

Cal fer esment que també va ser un èxit el festival de música de Lluís Llach i Marina Rossell al poliesportiu de Badalona, que havia estat convocat per Nacionalistes d'Esquerra.

ROBERT
Heribert Barrera, com a secretari d'ERC davant del seu grup

COMA-RUGA

EL VOSTRE XALET DAVANT LA MAR

la NORMA
el català, cosa de tots

ous, 18 de març del 1982

AUUT

El dia 24 a la comissió constitucional

S'apressa al Congrés el debat de la LOAPA

Hi ha hagut converses govern-PSOE

Madrid. No deixa de xocar que, mentre CDC valora la manifestació com un èxit del catalanisme popular i hi havia esperances que pogués retardar o bloquejar la discussió de la LOAPA, que la resposta al Congrés hagi estat, sembla, d'apressar el debat en comissió el dia 24. Emilio Attard declarava que la data s'havia fixat en funció del programa de prioritats legislatives del govern, però fonts nacionalistes tenien el convenciment que aquests últims dies s'han fet esforços per avançar aquest debat i que en aquest sentit s'han

tingut converses entre el govern i el PSOE. Els nacionalistes, malgrat haver presentat moltes esmenes, creuen que si es modifica algun punt serà en funció de les esmenes que presentin els centristes i socialistes bascs i catalans.

Per altra banda, a Barcelona el comitè executiu de CDC, abans que se sabés la data d'entrada del debat al Congrés, va fer pública ahir la seva valoració de la manifestació anti-LOAPA celebrada diumenge passat.

● Informació pp. 5 i 16

Ahir a Barcelona AVUI 14-3-82

Debat sobre l'autonomia en un clima de tensió

Barcelona.— El debat sobre «El futur de l'autonomia», organitzat pel Club Ramon Muntaner i la Cadena Catalana, celebrat ahir al vespre al Col·legi d'Advocats de Barcelona i transmès posteriorment per l'esmentada emissora, es desenvolupà en un clima d'elevada tensió i crispació, perquè una part del públic increpava constantment els representants dels partits que defensen la LOAPA —PSC i CC-UCD— i xiulava també el representant

del PSUC quan formulaven crítiques al govern de la Generalitat.

El fet més sonat es produí quan, després d'una discussió, un assistent assegut al darrera de la fila de premsa donà una bufetada a un periodista.

Miquel Roca Junyent (CDC), Lluís Armet (PSC), Rafael Ribó (PSUC), Julià Valon (CC-UCD) i Francesc Vicens (ERC) protagonitzaren el debat.

● Informació p. 5

Gran manifestació contra l'harmonització autonòmica

Una gernació nacionalista, per l'Estatut i contra la LOAPA

Barcelona va ser un altre cop escenari d'una gran concentració

Gent i gent dient no a la LOAPA i som una nació

Barcelona.— Més de dues-centes cinquanta mil persones, segons la conselleria de Governació de la Generalitat i tres-centes cinquanta mil, segons la comissió organitzadora, van expressar diumenge al migdia el seu suport a les institucions i demanaren que la LOAPA sigui retirada del Parlament; l'acte constituirà un dels gran moments de la reivindicació multitudinària nacional del poble de Catalunya.

Ara, la situació del projecte de llei d'harmonització de les autonomies ha pres un caire diferent, tot i mantenir-se en la mateixa tesiura, però indubtablement el govern de la UCD i els altres signants dels acords autònomicos

hauran de decidir quelcom, almenys donant resposta a la carta que el president de la Generalitat va adreçar al president del govern fa un dies demanant-li de nou converses i negociacions amb participació de les comunitats autònomes i els altres partits polítics.

Al capdavant de la manifestació hi anava una grossa pancarta portada per representants de tots els partits, sindicats i entitats convocants a l'acte, que deia «Exigim la retirada de la LOAPA. Sòm una nació». Parlamentaris, secretaris generals de partits i sindicats, alcaldes i regidors, formaven el cap de la manifestació, que era seguida pels diver-

sos partits participants, CDC anava en primer lloc constituint un bon gruix de la manifestació, seguida pels altres partits i organitzacions.

La valoració política dels partits participants era unànime: cal que la LOAPA sigui retirada i tots consideraven molt positiva la manifestació, que donava suport a aquesta posició que des de fa temps han pres.

Les xifres «oficials» dels manifestants que acudiren a la concentració de diumenge contra la LOAPA a Barcelona han provocat una polèmica política, que han superat de bon tros els precedents anteriors. Mentre la conselleria de Governació avançava la xifra de 250.000 a 300.000

manifestants i els organitzadors parlaven del mig milió, la guàrdia urbana de Barcelona evaluava primer en 25.000 els manifestants i després entre 50.000 i 60.000 i el Govern Civil en contabilitzava 21.000.

En una reunió d'ahir al matí, representants de tots els partits, organitzacions i entitats convocants a la manifestació feren una valoració conjunta de la concentració de diumenge, que qualificaren de molt positiva, tot remarcant que tenien el propòsit de continuar les mobilitzacions contra l'harmonització.

- Més informació pp. 516
- Editorial p. 3

tant amb un país que accusades de l'any passat —sense, però, fornir-ne proves irrebutables— d'activitats terroristes i subversives internacionals, la minoria de les quals no és ja tramada d'un «comando amb la missió d'assassinar el cap de l'estat americà»?

popular de resistència a les envergudes ue i invenciónistes. La «Crida a la Solidaritat» no voldria, de cap manera, que la manifestació fos una plataforma electoral o de tipus partidista per a ningú. L'objectiu de la manifestació va molt més enllà: es tracta de defensar els nostres drets comuns nacionals. Naturalment, per evitar que la manifestació prengui un altre to, la «Crida a la Solidaritat», com en altres actes populars que ha organitzat, invita tots els catalans, d'origen o d'adopció, sense exclusions. Si algú s'autodeixi serà responsabilitat seva. Que això sigui ben clar. I que després, per culpa de les eventuals autoexclusions, no es digui que la «Crida a la Solidaritat» serveix el joc polític d'un partit o d'un altre. El resultat de la manifestació s'emmarca en una campanya que va més enllà del model de societat a construir o d'un nacionalisme de colors determinats. Intenta, repe-

teixó, aglutinar la gent del carrer a l'entorn de coses molt elementals: defensar la nostra nació, el nostre dret a viure i a ser respectats com a poble que, per la seva identitat nacional, té uns drets a autodeterminar-se, innegociables i irrenunciables.

La «Crida a la Solidaritat» espera que els socialistes de convicions nacionalistes se sentin concernits, entenguin el caràcter de la manifestació —no donin, doncs, interpretacions alienes al que preten ser— i hi siguin activament presents. Perquè la seva participació és necessària per tots els qui creiem en la nostra nació. Per tant, la «Crida a la Solidaritat» confia en la responsabilitat dels militants socialistes!

et la liberal és que s'aguen d'essències socialistes, que tant han popularitzat la campanya de la racionalitat i la ciència, i que s'aguen d'essències conservadores, que tant han popularitzat la campanya de la tradició i la religió.

conuincions nrc. de maniera, que tipus part- va molt més mitius pacio- nacions pacio- ació prengui n altres actes d'origen. d'ací, el seu re- que després, es digui que d'un partit o una marca en una atut a construir i rep- enta, repeteix les coses molt dret a viure i dientitat nacio- negociables i socialistes de entenguin el interpretaci- tivament pre- rad, però tots els a la Solidaritat socialista!

Qui Argemí
"La Solidaritat"

Fer bullir l'olla

AVUL 13-2-82

a proposta fou d'anomenar Carrer de la Infanta Cariota Joaquima» el carrer assenyalat amb la lletra P en el pla d'urbanització. La proposta va ésser ins i tot exposada al públic i es va publicar al BO de la Província de Girona el 18-1929 (núm. 183). No havien-hi hagut cap impugnació, la CMP va adoptar l'accord definitiu amb data 19-11-1929 i Gasefa de l'any 1929, pag.

Conseqüentment, el Nomenàtor 1980 no ha incorregut —en aquest cas— en cap error la qüestió queda reduïda a opinar si seria o no convenient substituir una infantà per l'altra a les plaques del carrer. Jo, personalment, opino que si es volgués canviar el nom de la plaça hanauiana de fer-se en tot cas, per a honorar un gran català, comencant, però, per obtenir el consentiment dels veïns i dels comerciants que hi són establerts, i sense oblidar els contratemps del tot ordre que produeix el canvi del nom d'una via pública.

El projecte de lliurament del procés autònom, més conegut per LOAPA, aixeca moltes burlotofes. La Catalunya política s'ha dividit en dos blocs clarament diferenciats: centralista, format per CC-UCC i PSOE, i el netament catalanista, format per la resta de partits.

No és tan comprensió que pretén ser d'esquerra, mateixa posició i res hagi presat a pactata de les Corts de l'Estat, poder autonòmic a la bil·lons com el de la llista, car d'una sola, però sempre en una mateixa direcció. El seu

Aureli Argemí

que un partit concertació que han fet amb la dreta, però no ho fan, posser perquè és la millor manera perquè siguin els els qui puguin fer bullir l'olla pel camí que els és més fàcil, camí que ja no saben si s'ha iniciat a instàncies de la IED o del P.A. Només es pot saber.

**Comentari a l'escrit de
Raimon Gali,
«L'exili interior»**

Lluis Giberga
velló, Baix Llobregat

podrem creure que a Espanya hi hagi els drets humans ni la justícia.

La proposta fou d'anomenar «Carrer de la Infanta Cariota Joaquima» el carrer assenyalat amb la lletra P en el pla d'urbanització. La proposta va ésser fins i tot exposada al públic i es publicà al BO de la Província de

Avui 13-3-82

Manifestació contra la LOAPA i els socialistes?

(Ve de la pàg. anterior)

popular de resistència a les envergudes de l'involucionisme. La «Crida a la Solidaritat» no voldria, de cap manera, que la manifestació fos una plataforma electoral o de tipus partidista per a ningú. L'objectiu de la manifestació va molt més enllà: es tracta de defensar els nostres drets comuns nacionals. Naturalment, per evitar que la manifestació prengui un altre to, la «Crida a la Solidaritat», com en altres actes populars que ha organitzat, invita tots els catalans, d'origen o d'adopció, sense exclusions. Si algú s'autoexclou serà responsabilitat seva. Que això sigui ben clar. I que després, per culpa de les eventuals autoexclusions, no es digui que la «Crida a la Solidaritat» serveix el joc polític d'un partit o d'un altre. El sentit de la manifestació s'emmarca en una campanya que va més enllà del model de societat a construir o d'un nacionalisme de colors determinats. Intenta, repeix, aglutinar la gent del carrer a l'entorn de coses molt elementals: defensar la nostra nació, el nostre dret a viure i a ser respectats com a poble que, per la seva identitat nacional, té uns drets a autodeterminar-se, innegociables i irrenunciamentals.

La «Crida a la Solidaritat» espera que els socialistes de conviccions nacionalistes se sentin concernits, entenguin el caràcter de la manifestació —no donin, doncs, interpretacions alienes al que pretén ser— i hi siguin activament presents. Perquè la seva participació és necessària per tots els qui creiem en la nostra nació. Per tant, la «Crida a la Solidaritat» confia en la responsabilitat dels militants socialistes!

Aureli Argemí
«Crida a la Solidaritat»

Se celebra avui a les dotze del migdia

Notable expectació davant la manifestació anti-LOAPA

Hi haurà representants de tot els Països Catalans

Barcelona.— Enmig del clima de notable expectació política que ha aixecat la concentració, ahir s'envestiren els darrers preparatius de la manifestació contra el projecte de LOAPA que arrencarà avui les dotze del migdia de la cruïlla del passeig de Gràcia amb el carrer de València, convocada per diverses organitzacions polítiques i sindicals i les entitats de la «crida a la solidaritat».

La marxa serà encapçalada per una pancarta de trenta-cinc metres de llarg amb el text: «Exigim la retirada de la LOAPA. Som una nació», amb la signatura a la crida a la solidaritat, que serà sostinguda per unes quaranta-cinc personalitats representatives de les entitats, partits i sectors diversos convocants que constituiran la primera fila de la manifestació. En aquesta primera fila s'integraran representants no noms de Catalunya sinó també del País Valencià, de les Illes i de Catalunya-Nord, els quals van anar arribant al llarg del dia dahir. Més de cinc-centes persones, en la seva majoria militants dels partits convocants, integraran el servei d'ordre.

De fet, l'exteriorització de la protesta pel projecte de LOAPA es comencrà a prou des d'algunes hores

abans de la de la manifestació, al llarg del matí, amb l'arribada d'autocars procedents d'arreu de Catalunya, la concentració previa de grups als diversos barris de Barcelona que es dirigiran plegats al lloc de la marxa i, finalment, la presència de grups d'anunciació i cantants al mateix passeig de Gràcia des duna hora abans de la sortida de la manifestació.

Arribada d'alguns representants

Ahir al matí van arribar a Barcelona alguns dels representants del País Valencià, Josep Lluís Albiñana —ex-president del Consell— i Francesc Burguera (PNPV) i al vespre ho feran Ernest Garcia (PCPV) i representants de l'agrupament Nacionalista d'Esquerres. També participaran en la manifestació, en representació de les Illes, Josep M. Llopart i membres del PSM, aquí com representants de Catalunya-Nord. Tots ells van participar ahir a la nit en un debat sobre els Estatuts d'autonomia als Països Catalans, als Lluïsos de Gràcia, on se celebra una «tancada» de suport a la manifestació, com informaven ahir. Albiñana i Burguera ja van anar ahir al migdia uns moments a testi-

moniar la seva adhesió als manifestants, que sortiran avui a les deu del matí i s'afegeiran al grup que sortirà de Gràcia, a la plaça Rius i Taulel.

La manifestació va rebre ahir l'adhesió d'un organigrama escrit al departament de la Presidència de la Generalitat —Institució que com a tal no participa en la convocatòria—, concretament el Consell Nacional de la Joventut, que ha fet una crida als joves a participar-hi.

ROBERT

Els rancars als Lluïsos a l'hora de dinar. Jordi Carbonell i Josep Benet en primer terme

La manifestació anti-LOAPA

Cañellas acusa CDC de «manipulació electoralista»

El president de CC-UCD, Anton Cañellas, llançà ahir una forta crítica a la convocatòria de la manifestació anti-LOAPA i a CDC en particular per participar-hi, tot acusant-la de «manipulació amb afanys electoralistes»

Barcelona. — El dirigent centrista Anton Cañellas féu ahir unes declaracions a l'agència Efe en què criticava durament la manifestació anti-LOAPA que se celebrarà avui i molt en concret CDC. «Catalunya —diu— no pot ser bandera de ningú en particular, perquè Catalunya ho som tots.»

«Davant els termes utilitzats per a mobilitzar l'opinió pública —afirma el dirigent centrista— contra una llei, el text de la qual desconeixen la majoria dels ciutadans i fins i tot molts polítics, cal remarcar la manipulació que, amb afanys electoralistes, pretenen determinats líders i partits polítics.»

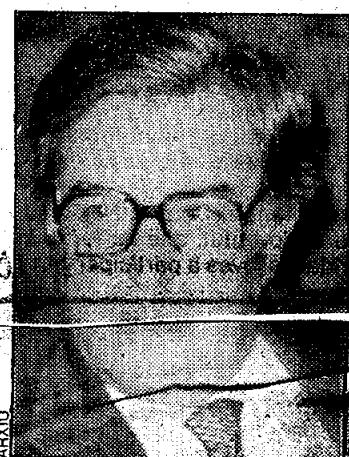
«La defensa de Catalunya i de l'Estatut —afegeix— no és patrimoni de ningú i el qui pretengui erigir-se com el seu únic salvador està fent un mal servei a tots els catalans que prenen avançar en l'autonomia.»

Considera Cañellas que la LOAPA «és una llei que més aviat o més tard havia de proposar-se per assegurar el funcionament i l'eficàcia de l'Estat de les autonomies. Per això, els partits que prenen mantenir la indefinició de certes paraules i les vaguetes de certs termes amaguen una visió de la Catalunya autònoma minoritària i útil només a la seva pròpia ideologia». «La Catalunya autònoma que la majoria dels ciutadans volem —continua— és una Catalunya solidària i oberta a la col·laboració, a les idees i a les persones i la LOAPA, sens dubte, possibilita aquest projecte de Catalunya.»

Diu el líder centrista que la LOAPA cal analitzar-la, no en la forma sinó en el fons, i que serà molt millorada «i això no

serà mèrit dels partits nacionals». «En un sistema parlamentari, el millor camí per a millorar les lleis no són les manifestacions al carrer, sinó el debat i la força política al Parlament.» «L'autonomia de Catalunya —continua— no la construirem mai enfrontant el govern autònom amb el central.»

Conclou Cañellas, que Centristes oferí a CDC de gestionar la seva participació en els pactes autonòmics, però aquest partit «va rebutjar la col·laboració per comoditat i per interessos electoralistes i ideològics».

ARXIU

Anton Cañellas

Desautoritzada la marxa independentista

Barcelona. — El Govern Civil de Barcelona ha desautoritzat la manifestació «paral-lela» convocada per la Coordinadora Independentista del Baix Llobregat sota el lema «Autonomia no, independència sí». En una nota feta pública ahir, el Govern Civil advertia, davant la publicació d'un anunci d'aquesta convocatòria, que «no ha estat autoritzada, sota aquest lema, cap manifestació». Alhora informava que ha remès al ministeri fiscal l'esmentat anunci pel seu pretès contingut anticonstitucional.

Al mateix temps, el Govern Civil ha incoat expedient sancionador a l'esmentada organització, el qual, com que excedeix de les cinc-centes mil pessetes —la nota no en precisava la xifra—, es remet al ministeri de l'Interior.

D'altra banda, el Govern Civil «apel·la a la responsabilitat

tat dels ciutadans» perquè la jornada d'avui transcorri dins de la normalitat «que organitzacions com l'esmentada prenen alterar».

Denuncien la utilització de sigles

En relació amb la manifestació independentista, cal fer constar la protesta expressada per l'Assemblea d'Estudiants Independentistes d'Universitat de la Universitat Autònoma (AEIU-A) i els col·lectius de la Coordinadora d'Estudiants Independentistes d'Instituts (CCII) davant la publicació de l'esmentat anunci —les sigles dels quals hi eren citades— i denuncien «la manipulació de certes forces com ara el PSC i l'IPC». Els esmentats col·lectius reiteren el seu suport «a la manifestació unitària d'avui» i criden «els joves independentistes a participar-hi».

EDITORIAL

Ciutadans contra la LOAPA

L a manifestació d'aquest matí té un triple objectiu: demostrar pacíficament que no estem disposats a abdicar el sostre autònom que se'n va concedir amb l'Estatut; que la LOAPA, que el retalla, no la podem admetre amb la seva redacció actual; que, si es va intentar resoldre el plet català amb un Estatut, és perquè hi havia un problema pendent, no resolt.

A la convocatòria, hi respondran els simpatitzants dels partits parlamentaris convocants i d'altres partits no parlamentaris d'un nacionalisme d'expressió més radical. Indubtablement s'hi unirà una part important de l'espaiet català nacionalista que no té una opció de partit determinada, però que respon quan el conveauen a defensar les causes que afecten el país. Hi ha dos partits —el partit que governa l'Estat i el de l'oposició més nombrosa— que no convoquen perquè la LOAPA és fruit precisament dels pactes autònoms als quals ells dos van ar-

ribar. Hem, de respectar la seva discrepància —hi ha diverses maneres d'entendre la construcció de l'Estat de les autonomies—, i, en definitiva, la manifestació servirà també com un indicador de la mobilitzacíó del país per aquesta causa.

No hem de tenir cap dubte que la redacció actual de la LOAPA —si s'aplica a Catalunya— rebaixa l'autonomia concedida. Ho va creure, per majoria, el Parlament de Catalunya i els nombrosos experts, entre els quais tots els col·legis d'advocats catalans, que han verificat que això és així. La LOAPA, que és un producte de l'intent de reconduir el problema autònom, és també una resposta dels dos grans partits espanyols a les pressions exercides per les forces regressives —una part de les quals féu esclatar l'invent del 23 de febrer. Malgrat que el senyor Calvo Sotelo insisteix que no afecta els Estatuts ja concedits —que ho explícitament afegint-hi una clàusula—, només ha calgut saber aquests dies

que el general Armada va repartir als alts caps militars un estudi en el qual es conclolia que els Estatuts basc i català eren anticonsitucionals. Per això, si l'objectiu és anul·lar o modificar la LOAPA, la resposta catalana ha de ser rotunda i suficient. Una resposta débil o insuficient, no tindria altre merít que autenticar la LOAPA com a element moderador —i, per tant, útil— de les autonomies davant les forces regressives que dubten que l'accio del senyor Calvo Sotelo hagi estat prou decidida.

L'actual govern de Catalunya, ratificat per la majoria del Parlament, ha entès que calia lluitar frontalment contra la LOAPA. Tot respectant altres posicions i evitant de dividir el país, cal que la majoria de catalans formin pinya per oposar-se a aquesta llei. I la manera més clara de demostrar-ho és fer acte de presència aquest matí al passeig de Gràcia barceloní.

AVUI

AVVI 13-3-82

Campanya anti-LOAPA

Personalitats es tanquen en suport de la manifestació

Barcelona. — Un grup de personalitats pertanyents al món intel·lectual, càrrecs municipals i representants sindicals i de partits polítics va iniciar ahir al vespre una tancada als Lluïsos de Gràcia en suport de la manifestació anti-LOAPA que se celebrarà demà, diumenge, a Barcelona.

Entre els qui participen en aquesta acció es troben el diputat al Parlament i senador Josep Benet; Jordi Carbonell, Josep M. Espinàs, alguns batilles i regidors, entre els quals dos regidors de l'Ajuntament de Barcelona.

● Informació p. 5

Diumenge, 14 de març del 1982

Expectació pel grau de participació

Avui al migdia, manifestació anti-LOAPA a Barcelona

Avui a les dotze del migdia s'iniciarà la manifestació anti-LOAPA convocada per partits, sindicats i les entitats de la «crida a la solidaritat». No és poca l'expectació que ha desvetllat en els medis polítics el grau de participació que assoleix i la convocatòria

Barcelona.— Una pancarta amb el lema «Exigim la retirada de la LOAPA. Som una nació», subscrita per la «crida a la solidaritat», encapçalarà la manifestació que arrencarà a les dotze del migdia del passeig de Gràcia a l'alcàsser del carrer València. La pancarta serà sostinguda per una quarantena de personalitats representatives de les organitzacions i entitats convocants, que constituiran el cap de la

manifestació, en el qual hi haurà també representants del País Valencià, de les Illes i de la Catalunya Nord. Entre aquestes representacions hi ha Josep Lluís Albiñana.

La convocatòria de la manifestació ha aixecat una lògica polèmica donada la divisió de criteris que sobre la LOAPA existeix entre el ventall parlamentari català. El president de CC-UCD, Anton Cañellas, féu ahir

unes declaracions en les quals criticava durament la manifestació i acusava CDC de manipulació electoralista.

Per la seva part, el Govern Civil apel·lava ahir a la «responsabilitat ciutadana» al mateix temps que desautoritzava la convocatòria de manifestació paral·lela.

- Informació pp. 516
- Text íntegre de la LOAPA pp. 7, 819
- Editorial p. 3

Llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic

Pel seu interès i donada la polèmica que ha aixecat a Catalunya, publiquem avui el text íntegre del projecte de llei d'harmonització autonòmica (LOAPA), coincidint amb la celebració de la

manifestació contrà aquest projecte i per tal que els nostres lectors el puguin conèixer de manera directa, més enllà de les referències que s'han anat publicant al llarg dels darrers mesos.

El text que reproduim és la traducció al català —de responsabilitat exclusiva de la nostra redacció— de la versió oficial castellana publicada al Butlletí Oficial del Congrés de Diputats.

Text íntegre de la LOAPA

El projecte de llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic respon al desig d'establir un conjunt de principis, criteris i regles que precisin, racionalitzin i donin coherència als diversos processos d'autonomia.

Els aspectes més importants del projecte de llei poden sintetitzar-se de la manera següent:

1. Disposicions de caràcter general en relació amb el procés autonòmic

La llei pretén, en primer terme, aclarir i interpretar alguns preceptes de la Constitució que exigeixen més precisió i concreció (per exemple, contingut i caràcter de la denominada legislació bàsica, naturalesa de les competències exclusives, etc.), així com aplicar i desenvolupar plenament certs principis i normes constitucionals, com és ara els relatius a les actuacions del govern per a assegurar el compliment de la legislació estatal, quan la seva execució correspongui a les comunitats autònombes, a les facultats que han de correspondre-li sobre l'activitat d'aquestes últimes en els supòsits de transferència o delegació de competències previstos en l'article 150, 2, de la Constitució, o a les fórmules de cooperació i participació entre l'Administració de l'Estat i les comunitats autònombes.

2. Relacions entre les comunitats autònombes i les Diputacions provincials

Pèr altra banda i sense perjudici de les competències que la legislació de règim local atribueix a les Diputacions, s'estableix la possibilitat que les comunitats autònombes puguin assignar o delegar certes competències als corporacions locals o que aquestes puguin assumir amb caràcter permanent la gestió ordinària dels serveis de l'Administració autònoma. Tal contingència no solament permetrà evitar la creació de noves estructures burocràtiques —de cost elevat i difícil improvisació—, sinó que facilitarà la comunicació i col·laboració entre les comunitats autònombes i les corporacions locals.

Per últim, s'estima necessari preveure la integració de les Diputacions en les comunitats autònombes uniprovincials, assumint aquestes el caràcter de corporacions representatives a què es refereix l'article 141, 2, de la Constitució.

3. Ordenament jurídic comú a totes les comunitats autònombes

Un dels principis inspiradors de la llei és que, en la mésura que sigui possible, l'Administració de les comunitats autònombes es regereix per l'ordenament jurídico-administratiu aplicable a la resta de les administracions. De tal manera, es garanteix el principi consagrat a l'article 149, 1, 18^a de la Constitució d'igualtat dels ciutadans davant les diverses administracions.

D'acord amb tal criteri, s'estableix que l'Administració de les comunitats autònombes, sense perjudici de les especialitats derivades de la seva pròpia naturalesa, es regirà per la legislació de l'Estat sobre procediment administratiu, expropiació forçosa, responsabilitat patrimonial i contractes i concessions administratives.

4. Transferències de serveis

Els traspasos de serveis de les comunitats autònombes s'acomodaran a principis que asseguren la racionalitat, la coherència i el rigor de les transferències que es portin à cap. Es tracta d'evitar que les transferències se circumscriguin a competències d'un ministeri concret, procurant, bé al contrari, que compren guin blocs materials homogenis. Així mateix, les transferències han de ser objecte d'una programació general i en la seva execució s'ha de tenir cura que quedin nitidament delimitats i precisats els mitjans personals i materials que es traspassen i el cost efectiu dels serveis.

5. Reforma de l'Administració de l'Estat

Des d'una altra perspectiva, es considera que el procés autonòmic exigeix

una profunda reestructuració de l'Administració de l'Estat. Tal reforma de l'Administració caldrà portar-la a cap, segons la llei, d'acord amb els principis constitucionals d'eficàcia, descentrat, coordinació i economia de les despeses públiques. Per altra banda, del desenvolupament i execució de tal reforma administrativa s'haurà de donar compte al Congrés de diputats semestralment. La reforma comportarà la supressió dels òrgans i serveis que resultin innecessària, la reestructuració de l'Administració perifèrica de l'Estat sota l'autoritat dels governadors civils i la reorganització global dels departaments ministerials.

6. Funció pública

La funció pública de les comunitats autònombes es regirà en totes les qüestions relatives a selecció de personal, carrera administrativa, retribucions i altres drets professionals, sindicals i polítics dels funcionaris per les normes i principis comuns al personal al servei de totes les Administracions públiques, que s'establiran en la llei que reguli el règim estatutari dels funcionaris, d'acord amb el que preveu l'article 149, 1, 18^a, de la Constitució.

El projecte de llei precisa, per altra part, el règim especial que serà d'aplicació a tots els funcionaris de l'Estat que es transfereixin o hagin estat transferits a les comunitats autònombes. Aquest règim singular s'inspira en dos principis fonamentals: a) respecte a tots els drets que corresponguin als funcionaris en el moment del traspàs; b) integració d'aquests funcionaris com a funcionaris propis de les comunitats autònombes, sense perdre la seva condició de funcionaris dels corresponents cossos i escales de l'Estat.

7. Apreciació pel Congrés de diputats i el Senat de la necessitat de dictar una llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic

El present projecte de llei, com ja s'ha apuntat, intenta articular, amb criteris generals, tot el desenvolupament del procés autonòmic i inclou preceptes de caràcter distint, entre els quals alguns presenten el caràcter de principis harmonitzadors de les potestats normatives de les comunitats autònombes, adhuc en el cas de matèries atribuïdes a la competència d'aquestes, per entendre que així ho exigeix l'interès general d'acord amb el que el disposa l'article 150, 3, de la Constitució.

La intenció de ordenació global del procés autonòmic que s'atribueix a l'esmentat projecte de llei aconsella, a parer del govern, mantenir la seva estructura i contingut unitari, encara que només alguns dels seus preceptes tinguin l'indicat caràcter harmonitzador en el sentit constitucional. Tal és el cas de les disposicions relatives a la cooperació entre autoritats de l'Estat i de les comunitats autònombes (article 9), relacions entre les comunitats autònombes i les Diputacions provincials (articles 12, 13, 14, 15, 16 i 17), elaboració de normes i programes de comptabilitat nacional (article 19, 2), organització competències de les corporacions de dret representatiu d'interessos econòmics i professionals (article 21), funció pública autonòmica (articles 31, 32, 33, 35, 36, 37, 38 i disposicions addicionals segona i tercera).

El Congrés de diputats i el Senat, en sessions celebrades respectivament el 30 de setembre i el 9 d'octubre del 1981, apreciaran la necessitat, per raó d'interès general, de dictar una llei que estableixi els principis necessaris per a harmonitzar les disposicions normatives de les comunitats autònombes en les matèries següents:

1a. Cooperació entre les autoritats de l'Estat i de les comunitats autònombes.

2a. Relacions entre les comunitats autònombes i les Diputacions provincials.

3a. Elaboració de normes o programes de comptabilitat nacional.

4a. Organització i competències de les corporacions de dret públic representatiu d'interessos econòmics i professionals.

5a. Funció pública autonòmica.

En virtut d'allò, el consell de ministres, a proposta del ministre d'Administració Territorial, sotmet a la deliberació de les Corts Generals el següent projecte de llei.

TÍTOL I Disposicions generals

Article 1

1. En les matèries que siguin de competència exclusiva de les comunitats autònombes perquè no incideixin en els àmbits que la Constitució reserva a l'Estat, el govern i les Corts generals no podran interferir en el lliure exercici per les comunitats autònombes de les seves facultats legislatives i executives fora dels casos previstos en la mateixa Constitució i que en estricta aplicació d'ella es regulen en els articles següents.

2. L'exercici de les esmentades competències no serà obstacle per a l'exercici per l'Estat de les que a aquest es reserven per la Constitució, ni podran excusar l'exacte compliment per les comunitats autònombes dels deures que davant l'Estat i els ciutadans espanyols els imposen els articles 138 i 139 d'aquella i els altres altres lleis de general aplicació.

Article 2

1. Sempre que la Constitució o els Estatuts d'Autonomia de les diferents comunitats autònombes utilitzin les expressions «bases», «normes bàsiques», «legislació bàsica» o altres de semblants per referir-se a la competència normativa de l'Estat, s'entendrà que correspon a aquest la determinació dels principis, directrius i regles essencials de la regulació de la matèria de què es tracta i, en tot cas, els criteris generals i comuns a què hauran d'acomodar-se necessàriament les normes autònombes de desenvolupament per a garantir la igualtat bàsica de tots els espanyols, la llibertat de circulació i establiment de persones i béns en tot el territori espanyol i la imprescindible solidaritat individual i col·lectiva.

2. Les bases que en cada cas estableixi la legislació estatal no podran reservar al govern poders reglamentaris i d'execució, llevat d'aquells aspectes que hagin de considerar-se contingut bàsic de la regulació legal, perquè afecten interessos generals de la nació o exigixi el seu tractament prescriptiu uniforme.

Article 3

Mentre les Corts generals no elaborin la legislació a què es refereix l'article anterior i les comunitats autònombes no dictin normes sobre les matèries de la seva competència, continuaran aplicant-se les lleis i disposicions de l'Estat que es refereixen a les dites matèries, sense perjudici de la seva execució per les comunitats autònombes en els casos alxi previstos en els seus respectius Estatuts.

No obstant això, les comunitats autònombes que ostentin aquesta competència, segons els seus Estatuts, podran desenvolupar legislativament els principis o bases que es continguin en el dret estatal vigent en cada moment, interpretant l'esmentat dret conforma a la Constitució.

Article 4

Les normes que l'Estat dicti en l'exercici de les competències que li reconeix l'article 149, 1 de la Constitució prevaldran, en tot cas, sobre les normes de les comunitats autònombes, qualsevol que sigui la denominació de les competències que a aquestes atribueixin als seus Estatuts.

Article 5

1. L'harmonització normativa per raons d'interès general podrà fer-se abans o després que les comunitats autònombes hagin dictat les corresponents disposicions que han de ser objecte d'ella.

Article 6

El govern, i en el seu cas, les Corts generals, podran exigir de les comunitats autònombes la informació que necessitin sobre l'activitat que aquestes desenvolupin en l'exercici de les seves pròpies competències.

Les informacions obtingudes per aquest mitjà seran accessibles i podran ser utilitzades per totes les comunitats autònombes.

Article 7

1. L'execució per les comunitats autònombes de la legislació de l'Estat haurà de subjectar-se a les normes reglamentàries que les autoritats estatales dictin, en el seu cas, en desenvolupament d'aquesta, sense perjudici de la facultat d'organitzar lliurement els seus propis serveis.

2. El govern vetllarà per l'observància per les comunitats autònombes de la normativa estatal aplicable i podrà formular a través del delegat del govern els requeriments procedents, a fi d'esmenjar les deficiències que hi observi.

Quant aquests requeriments, que tindran caràcter vinculant, siguin desatessos o les autoritats de les comunitats autònombes neguin reiteradament les informacions demandades o dificultin notablement la labor del delegat, el govern procedirà, en el seu cas, en els termes previstos a l'article 155 de la Constitució.

Article 8

Quan les comunitats autònombes exercixin competències estatales en virtut d'una llei orgànica de transferència o delegació, s'estarà a allò que en cada cas disposi l'esmentada llei per al control estatal de l'activitat d'aquestes.

Les autoritats de les comunitats autònombes hauran d'ajustar la seva actuació en tot cas a les instruccions emanades de les autoritats estatales competents. L'incompliment i la inobservància reiterada d'aquestes instruccions, un cop constatat, podrà donar lloc, previ informe del Consell d'Estat, a la suspensió del govern de la delegació o transferència o a l'exercici directe de la competència pels òrgans de l'Estat. D'aquesta decisió es donarà compte a les Corts generals, que hauran de ratificar-la.

Article 9

1. A fi d'assegurar en tot moment la necessària coherència de l'actuació dels poders públics i la imprescindible coordinació, es reuniran de manera regular i periòdica, almenys dues vegades l'any, conferències sectorials dels consellers de les diferents comunitats autònombes i del ministre o ministres del ram sota la presidència d'un d'aquests, amb l'objecte d'intercanviar punts de vista i examinar en comú els problemes de cada sector i les accions projectades per a afrontar-los i resoldre's.

2. La convocatòria de la conferència la farà el ministre competent, bé es tracti de reunions ordinàries bé d'extraordinàries que se celebren per al tractament d'assumptes que no admelin demora. En aquest últim cas, la convocatòria podrá

(Passa a la pàg següent)

Llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic

(Ve de la pàg. anterior)

mitaran i es resoldran pels òrgans d'aquesta.

2. El lliurament de béns, drets i obligacions i documentació s'haurà de formalitzar mitjançant l'acta corresponent de lliurament i recepció d'ordre amb la normativa estatal corresponent.

Article 28

1. Els reials decrets de transferència determinaran les concessions i els contractes administratius afectats pel traspàs, i es produrà la subrogació en els drets i deures de l'Administració estatal en relació amb aquests per l'Administració de la comunitat autònoma corresponent.

2. Serà títol suficient per a la inscripció al registre de la propietat del traspàs de béns immobles de l'Administració de l'Estat a la comunitat autònoma la certificació per la comissió mixta dels acords de traspàs degudament promulgats. Aquesta certificació haurà de contenir els requisits exigits per la legislació hipotecària i l'expressió del caràcter de traspàs i les condicions de la cessió.

Títol V De la reforma de l'Administració de l'Estat

Article 29

1. Com a conseqüència de la reordenació de competències i serveis que resultin del procés autonòmic es reestructurarà l'Administració de l'Estat, observant, en tot cas, els principis constitucionals d'eficàcia, desconcentració, coordinació i economia de la despesa pública.

2. El govern donarà compte al Congrés de diputats, cada sis mesos, de les mesures de reforma que, en relació amb els serveis dels departaments ministerials i organismes que en depenen, hagi adoptat en el període immediatament anterior per ajustar llur estructura a les exigències del procés autonòmic.

Article 30

La reforma administrativa a què es refereix l'article anterior atendrà primordialment aquests criteris i objectius:

a) Reorganitzar els serveis dels departaments ministerials i organismes, que en depenen per ajustar-los a les funcions que, d'acord amb el procés autonòmic, continúin pertanyent a aquests.

b) Supressió de les estructures de gestió que resultin innecessàries i, si n'és el cas, llur reconversió en els serveis de coordinació, planificació, inspecció i documentació, que resultin imprescindibles.

c) Reestructuració de l'administració perifèrica d'acord amb els criteris anteriors, amb supressió de les delegacions ministerials i reagrupament dels serveis que hagin de subsistir sota l'autoritat del governador civil, que serà l'únic delegat de l'Administració de l'Estat a les províncies, assistit dels òrgans de suport necessaris.

S'exceptuen de la regla anterior les delegacions de Finances.

d) Els serveis perifèrics situats actualment a l'esglau regional o el millor nivell de rendiment dels quals sigui supraregional es reestructuraran d'acord amb els criteris establerts en els paràgrafs anteriors sota l'autoritat del delegat del govern.

Títol VI De la funció pública

Article 31

1. Els funcionaris adscrits a òrgans perifèrics de l'Administració estatal o d'altres institucions públiques, els serveis dels quals seran transferits a les comunitats autònombes, passaran a dependre d'aquestes i els seran respectats els drets de qualsevol ordre que els corresponguen en el moment del traspàs.

2. Les comunitats autònombes no podran nomenar ni contractar personal de qualsevol classe, fora del que sigui per a ocupar les places de treball de caràcter polític o d'especial confiança, sense abans haver comunicat l'existeència de les vacants a l'Administració de l'Estat, a fi que aquesta en progrà la provisió de la manera que aquest article disposa. Passats cinc mesos, i si és estrictament necessari per a assegurar l'exercici de les competències que li pertanyen, les comunitats autònombes podran nomenar personal interí per a les places vacants fins que es produixin els trasllats del personal estatal, d'acord amb allò previst en aquest article.

3. Abans de la publicació d'un reial decret de transferències de serveis, els departaments ministerials afectats hauran d'haver format les relacions de funcionaris adscrits a llurs serveis centrals i organismes que en depenguin que voluntàriament pretenguin ésser traslladats a les comunitats autònombes.

4. Amb caràcter igualment previ a cada reial decret de transferència o, si n'és el cas, abans que passin dos mesos des de la seva publicació, els departaments ministerials hauran d'haver adaptat llur organització a les exigències del procés autonòmic en el sentit indicat a l'article 30 d'aquesta llei, determinant les places de treball que hagin d'ésser suprimides.

5. En el termini indicat al paràgraf anterior, els departaments hauran de promoure o programar l'adscripció dels funcionaris que ocupaven places suprimides a les noves places de treball que resultin de la reorganització i, si n'és el cas, a les que siguin cobertes per funcionaris que hagin sol·licitat voluntàriament llur trasllat a les comunitats autònombes.

Els funcionaris adscrits al departament que comptin amb més nombre d'anys de servei en una determinada població tindran preferència per a ocupar-hi un lloc de treball.

El govern aprovarà les normes necessàries perquè la provisió de places de treball es realitzi d'acord amb criteris públics i objectius.

6. Aquells funcionaris que no resultin adscrits a una altra plaça de treball de la manera indicada a l'apartat anterior quedaran en expectativa de destinació i podrán participar en els concursos que se celebren per a places corresponents a llur cos i categoria i pertanyents a d'altres departaments o administracions.

7. Un cop traslladats, els funcionaris que ho hagin sol·licitat voluntàriament, es procedirà a assignar destinació forçosa a les comunitats autònombes als qui estiguin en expectativa de destinació, sempre que hagin estat més de tres mesos en aquesta situació. A aquests efectes, es triarà, en primer terme, aquells qui tinguin menys càrregues familiars i, en segon, els qui tinguin menys anys de servei a l'administració.

8. Les transferències de les quantitats pressupostàries corresponents als funcionaris dels serveis centrals es faran efectives en el moment del trasllat. Si els funcionaris en expectativa de destinació haguessin participat en algun concurs en el període de tres mesos a què es refereix l'apartat anterior, el trasllat no es farà efectiu sinó en el cas que, resulti aquell, no haguessin obtingut plaça.

9. Malgrat el que és establet als apartats anteriors, el govern estableixerà un règim especial de jubilació anticipada per als funcionaris afectats que així ho sol·licitin i que comptin amb més de trenta anys de serveis efectius. Aquells qui, sense aquesta antiguitat, ho sol·licitin, podrán optar per un règim singular d'excedència de deu anys de durada mínima i indemnització que regularà el govern.

10. Els trasllats de funcionaris que impliquin canvi de residència seran, en tot cas, degudament indemnitzats sense perjudici que als pressupostos generals de l'Estat s'inclouin les partides necessàries per a facilitar prestats per a un nou habitatge i altres ajuts complementaris.

11. L'Administració de l'Estat no podrà convocar oposicions o concursos per a la selecció de personal respecte a aquells cossos o escales en què hi hagi funcionaris en expectativa de destinació.

Article 32

1. Els funcionaris estatals transferits a les comunitats autònombes continuaran pertanyent a llurs cossos o escales d'origen i tindran els mateixos drets econòmics, de carrera i professionals que corresponguen als funcionaris dels esmentats cossos i escales que estiguin en servei actiu.

2. Els funcionaris transferits s'integraran com a funcionaris propis de les comunitats autònombes, que assumiran totes les obligacions de l'Estat en relació amb aquests, comprendent-hi les que es deriven del règim de Seguretat Social o classes passives que els sigui d'aplicació.

3. Les competències administratives que afectin la relació funcional o de serveis dels esmentats funcionaris s'exerciran

per les comunitats autònombes, sense perjudici de la gestió unitària de la MUFACE i de les classes passives, i, si n'és el cas, del règim general de la Seguretat Social que els sigui d'aplicació.

Les comunitats autònombes hauran d'enviar informació periòdica als òrgans centrals corresponents de gestió de personal sobre les incidències relatives a la relació funcional o de serveis que afectin els dits funcionaris.

4. Els funcionaris als quals es refereix aquest article no podran ésser adscrits, dins les comunitats autònombes, a places de treball que no corresponguin a llur categoria i cos o escaleta.

Article 33

1. Els funcionaris a què es refereix l'article anterior podran participar en els concursos que convoquin les comunitats autònombes per a la provisió dels seus llocs de treball, en igualtat de condicions amb la resta de funcionaris propis d'aquestes.

2. Transcorreguts dos anys des de la seva transferència o trasllat a les comunitats autònombes, els funcionaris podran participar en els concursos de trasllat que convoqui l'Estat per a cobrir llocs de treball vacants en els seus serveis.

3. Amb la mateixa limitació temporal, els funcionaris podran participar en els concursos de trasllat que convoquin altres comunitats autònombes distintes de les de destinació. En convocar els esmentats concursos, s'haurà de reservar un terç de les places a funcionaris transferits o traslladats a altres comunitats autònombes. El dret preferent a l'adjudicació de les dites places és personal i no podrà ser exercit a partir del setè any de la transferència o trasllat.

4. Finalitzat aquest últim termini, els funcionaris podran concursar en igualtat de condicions a les places vacants de les comunitats autònombes. El règim d'aquests trasllats serà el previst a l'article 31 d'aquesta llei.

Article 34

1. La legislació sobre el règim estatutari dels funcionaris que es dicti en desenvolupament de l'article 149, 1, 18a de la Constitució, estableix principis comuns a totes les Administracions públiques quant a la selecció, carrera, retribucions i altres drets professionals, sindicals i polítics dels funcionaris.

2. Fins que no sigui aprovada l'esmentada legislació i, en tot cas, deixant de banda les previsions recollides en els articles anteriors d'aquest títol, les comunitats autònombes no podran crear cossos o escales ni seleccionar funcionaris propis. Queden exceptuats els càrrecs de naturalesa política previstos en els corresponents Estatuts i els d'especial confiança.

3. D'acord amb el que disposa l'article 23, 2, de la Constitució, no es podrà reconèixer un dret preferent per a l'ingrés en els cossos o escales que creïn les comunitats autònombes, mitjançant la celebració de proves restringides o per qualsevol altre procediment d'accés, al personal contractat per aquelles amb anterioritat a l'aprovació de la legislació a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article.

Article 35

1. Tindran caràcter nacional els cossos o escales de funcionaris als quals en el futur una llei d'Estat assigni l'esmentat caràcter.

Les funcions pròpies d'aquests cossos o escales hauran d'exercir-se en les comunitats autònombes per funcionaris que procedeixin d'ells.

2. Als funcionaris dels cossos nacionals serà d'aplicació el règim establegit a l'article 34 d'aquesta llei, sense incloure el dret preferent en el concurs de trasllat.

3. Als funcionaris dels cossos nacionals podran participar en els concursos que convoquin l'Administració de l'Estat i les comunitats autònombes per a la provisió de llocs de treball propis sens existents en aquests.

Article 36

A iniciativa de les comunitats autònombes, l'Estat podrà acordar que determinades places de treball de l'Administració d'aquestes seran exercides per funcionaris dels cossos o escales estatals. D'aquesta decisió es donarà trasllat, als òrgans competents en matèria de personal de l'Administració de l'Estat, a efectes de l'ampliació de les plantilles corresponents. El règim d'aquests funcionaris serà igualment l'establert al paràgraf 2 de l'article anterior.

Article 37

1. Els funcionaris no compresos als articles anteriors s'integraran als cossos o escales propis de cada comunitat autònoma. La selecció, formació i promoció s'haurà de realitzar d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit i capacitat als quals es refereixen els articles 23, 2 i 103, 3 de la Constitució, d'acord amb allò que disposa la legislació prevista a l'article 149, 1, 18, d'aquesta, o que la que, en llur desenvolupament, puguin dictar les comunitats autònombes. L'administració de l'Estat, a proposta del Consell Superior de la Funció Pública, podrà establir programes mínims i assumir, d'acord amb les comunitats autònombes, la celebració de cursos de formació i perfeccionament.

2. La legislació sobre funció pública que s'aprovi d'acord amb el que es estableix a l'article 149, 1, 18a, de la Constitució, podrà fixar límits relatius en la valoració dels mèrits generals i específics, tant per a l'accés als cossos o escales a què es refereix el paràgraf anterior com per a la resolució dels concursos que se celebren per a la provisió de places de treball.

3. A proposta del Consell Superior de la Funció Pública, el govern podrà homologar cossos o escales de funcionaris atenent els requisits exigits per a ingressar-hi, titulació i les característiques de les funcions que exerceixen a les Administracions d'origen, als únics efectes que els funcionaris puguin participar en els concursos de trasllats que convoquin l'Estat i les comunitats autònombes.

4. Les convocatòries per a ingressar als cossos o escales a què es refereix aquest article, així com les dels concursos en els quals puguin participar funcionaris d'altres administracions públiques, segons allò establert en aquest títol, per a ser vàlids, hauran de ser publicats al Butlletí Oficial de l'Estat, amb independència que se'n anuncii en qualsevol mitjà de publicitat.

Article 38

1. Es crea el Consell Superior de la Funció Pública, que serà integrat per representants de l'Administració de l'Estat, de les comunitats autònombes i del personal, en les proporcions que estableix la llei que fixi les bases del règim estatutari dels funcionaris.

2. Es constituirà una comissió permanent dels titulars dels òrgans directament encarregats de l'administració del personal de l'Estat i de les comunitats autònombes, per tal d'homologar les polítiques dels persones, formar el pla d'oferta d'ocupació a les administracions públiques i proposar les mesures d'uniformitat del règim funcional i altres que calguin per a executar allò establert en aquesta llei o en la llei a què es refereix el paràgraf anterior.

Disposicions addicionals

Primerà. L'Administració de l'Estat haurà de regular la situació econòmica i administrativa del personal al seu servei abans de procedir a traslladar-lo a les comunitats autònombes. En tot cas, l'Administració estatal serà responsable del pagament dels endarreriments o qualsevol indemnització a què tinguis dret el personal per raó de la seva situació abans del trasllat.

Segona. Els funcionaris estatals transferits a les comunitats autònombes podran ocupar places de treball dependents de les Diputacions provincials mentre aquestes exerceixin competències pròpies de les comunitats autònombes i actuïn com a òrgans d'aquestes sense que s'alteri la disciplina legal de llur relació d'ocupació ni, per consegüent, llur condició de funcionaris estatals adscrits al servei de la comunitat autònoma.

Tercera. Les disposicions de la present llei seran d'aplicació al personal contractat en la mesura que les pecularitats de llur règim ho permetin.

el sentit que l'Ajuntament com a institució no havia de pronunciar-s'hi, contradien les preses de posició d'altres Ajuntaments i altres preses de posició del mateix Ajuntament de Barcelona. Per això les entitats creuen que l'Ajuntament de Barcelona, «amb la seva absència, feríex la consciència nacional dels ciutadans que administra, precisament quan aquests ciutadans es mobilitzen per defensar els drets de Catalunya avui amenaçats».

CCOO crida els treballadors a la concentració

Per la seva part, la CONC ha fet una crida a tots els treballadors de Catalunya a participar en la manifestació «en defensa de les llibertats i les institucions nacionals de Catalunya, exigint la retirada de la LOAPA i de les lleis harmonitzadores que tracten de limitar la nostra capacitat d'autogovern per a decidir sobre els nostres propis problemes». CCOO desataquen que, igual que sota el franquisme, la lluita per la llibertat i l'autonomia és una sola, entenent l'autonomia «com un dret històric inalienable del poble de Catalunya, però també com una forma de solucionar millor els problemes dels treballadors».

Crida pròpia a Vilafranca del Penedès

Vilafranca del Penedès. — La comissió cívica de Vilafranca del Penedès en defensa de la llengua, la cultura i la nacionalitat, va aprovar diàndries passat una «crida» pròpia a la manifestació, perquè considerava que l'aprovada a Barcelona era poc contundent.

Govern Civil

La manifestació contra la LOAPA, convocada per a diumenge a Barcelona, coincideix amb la concentració autoritzada

Barcelona. — La gran manifestació contra la LOAPA, convocada per a diumenge a Barcelona, coincideix amb la correspondent autorització governativa. Ahir al matí, en una entrevista del governador civil de Barcelona amb els representants del secretariat de la Crida a la Solidaritat, organitzador de la manifestació, van enllistar els darrers detalls.

En la reunió es parla de criteris i formes d'actuació amb vista a coordinar les forces de seguretat de l'Estat amb el servei d'ordre intern de la marxa. Els organitzadors es comprometen a marginar de la manifestació els grups aliens als seus objectius. Els organitzadors han informat, d'altra banda, que a partir de les 10 del matí del diumenge, seran presents al passeig de Gràcia diversos cantants catalans, artistes i grups d'animeació.

Replica a l'Ajuntament de Barcelona

El secretariat de la Crida, en nom de les entitats i organitzacions que donen suport a la campanya, ha fet pública una nota de repúlica a la inhibició de l'Ajuntament de Barcelona davant la manifestació de diumenge, adoptada en el ple de dimarts passat. Afirma que les justificacions donades en

Els organitzadors preveuen una gran participació

Pensen que es pot arribar a un quart de milió

Barcelona. — Representants de les entitats de la «Crida a la Solidaritat», que promouen la manifestació contra la LOAPA que se celebrarà aquest diumenge declararen ahir que consideren assolible la xifra de dos-cents mil a dos-cents cinquanta mil participants.

Per a facilitar-hi l'assistència, que s'espera multitudinària, s'organitzen autocars procedents d'arreu de Catalunya, tant per part dels partits polítics que hi donen suport com de les comissions constitutives i entitats. Com és sabut, donen suport a l'esmentada manifestació CDC, UDC, PSUC — també el grup dels escindits d'aquest parti —, ERC, NE, MCC, LCR, FNC, BR, EC i ECE-m, així com els sindicats CCOO, USO, SOCS i CSTC.

En total s'espera l'arribada d'uns 230 autocars, que, en alguns casos, ho faran en caravana. «Els tracta —digué

aquest sentir incoherents l'argumentació que l'Ajuntament com a institució no ha de pronunciar-se, tenint en compte altres precedents.

Pel que fa a la propaganda de la convocatòria, seran difosos dos-cents mil adhesius, cent mil trípics, cent mil octavetes i cinquanta mil cartells.

El secretariat de la Crida, en nom de les entitats i organitzacions que donen suport a la campanya, ha fet pública una nota de repúlica a la inhibició de l'Ajuntament de Barcelona davant la manifestació de diumenge, adoptada en el ple de dimarts passat. Afirma que

Preparació de la manifestació contra la LOAPA

Argemí: gran sensibilització a totes les comarques

La incògnita és la resposta del cinturó industrial

En el ja llarg camí d'accions i mobilitzacions a Catalunya en defensa de la llengua, la cultura i la nació catalana, que arrencaava ara fa un any amb l'acte del paraninfo de la Universitat de Barcelona i que tingué com a màxim exponent l'espectacular concentració de Sant Joan al camp del Barça, el CIEMEN no sois va ser la primera entitat inspiradora d'aquesta iniciativa, sinó que també n'ha estat l'ànima impulsora durant tots aquests mesos. Davant la imminència d'una altra gran demonstració reivindicativa de Catalunya, la manifestació contra la LOAPA convocada per a diumenge, hem demanat una valoració del moment al secretari i principal responsable del CIEMEN, Aureli Argemí.

Pregunta. Quatre dies abans de la manifestació contra la LOAPA, quines previsions de resposta detecteu des del secretariat de la Crida a la Solidaritat?

Resposta. Com se sap, el secretariat ha convocat totes les forces活ives del país perquè participin en la manifestació de suport a les nostres institucions i de rebuig de coses concretes que les ataquen, com ara el projecte de la LOAPA. Podem dir que hem trobat una bona resposta en tots els moviments i en totes les entitats de base i que hi ha una gran sensibilització a totes les comarques catalanes. Ja s'han anunciat vingudes massives a Barcelona des de diverses comarques. Però no tenim avui prou elements per a saber si la població de Barcelona i la del cinturó industrial respondran també d'una manera

multitudinària.

P. A què creieu que és deguda aquesta incertesa?

R. Almenys en gran part es deu a la manca de mitjans econòmics per a llançar una campanya de propaganda adient. De tota manera, a partir de dimecres (avui), es podrà fer amb la intensitat necessària. D'altra banda, la posició refractària, sinó contrària, d'un dels grans partits, el PSC, pot frenar la participació multitudinària. De tota manera, la Crida intenta adreçar-se també a tots els socialistes que tenen ben clara la qüestió nacional.

P. Com aconseguiu de finançar aquesta campanya?

R. Tenint en compte l'experiència de l'acte del camp del Barça, que donà uns resultats més aviat negatius, perquè es va fer a base de crèdits, aquesta vegada hem intentat de finançar la campanya a través de la venda de bons d'ajut. Fins ara s'ha cobrt una tercera part, i esperem que la venda s'intensifiqui aquests dies.

La Crida no és plataforma per a ningú

P. Quantes entitats s'han adherit a la Crida a la Solidaritat?

R. Fins aquests moments, hem assolit la respectable xifra d'unes 1.300 entitats d'arreu dels Països Catalans. Això fa ressaltar el caràcter unitari de la crida i de la mobilització, perquè s'hi sentin implicats tots els qui considerin amenaçats aquells aspectes essencials, que ens configuren com a nació, i per tant més enllà de les opcions polítiques dels partits, que conceben de diferent manera la defensa de

la nostra identitat. Això vol dir que no excloen ningú, i menys encara aquells partits que en el seu programa proclamen la defensa dels drets nacionals de Catalunya, i molt especialment els socialistes. Però comprenem que el PSC té plantejaments divergents respecte als pactes autonòmics, que al nostre entendre estan condicionats pels seus lligams amb la política del PSOE.

P. Socialistes i centristes diuen que aquesta campanya és una plataforma electoral de CDC...

R. La Crida a la Solidaritat no vol servir de plataforma propagandística de cap partit en concret, i per això ha fet el possible per tal que en aquesta mobilització fossin presents tots els partits que van en contra dels pactes autonòmics i de la LOAPA.

P. Quina ha estat la col·laboració efectiva dels partits adherits a la convocatòria?

R. Hem de reconèixer que hem trobat més dificultats en els partits polítics parlamentaris, perquè dins el joc democràtic és difícil de delimitar els espais d'actuació de partits i d'entitats. Però creiem que actualment s'està superant aquesta ambigüïtat i que els partits parlamentaris, bé que amb diferent intensitat, donen suport a la iniciativa de la manifestació.

En acabar la conversa, Aureli Argemí ens informa què s'estan enllistint els darrers detalls de la manifestació de diumenge, que anirà des de la cruïlla Passeig de Gràcia/València fins a la plaça d'Urquinaona.

Josep Gifreu

L'Estat de les autonomies i la LOAPA

AVUI 4-3-82

És una veritable llàstima que el projecte d'Estat de les autonomies, votat pels espanyols, no es pugui arribar a realitzar. Ja abans de desenvolupar-lo legislativament es vol entrar en un procés d'harmonització que conduirà necessàriament a una desnaturalització efectiva del projecte, per més que se'n intenti convèncer del contrari.

El més negatiu que comporta la LOAPA és l'intent de desvirtuar un plantejament constitucional, coherent, que sense ésser res de l'altre món, sobretot pel que fa al projecte autonòmic de l'Estat, té la virtut de configurar en una línia flexible, un model d'Estat modern i ben definit. L'Estatut d'autonomia de Catalunya n'és una mostra.

Els arguments que s'han donat fins ara per a justificar la LOAPA no fan més que convèncer-nos que no fa falta proposar en evidència la poca tala dels polítics que els utilitzen. No es pot anar pel mòn dient que la LOAPA és necessària per a salvar la democràcia, ni es pot avalar una interpretació tan errònia de la idea d'harmonització prevista a la

Constitució, ni menys encara es pot dir que la LOAPA no afecta essencialment l'Estatut d'autonomia.

La LOAPA retalla l'Estatut. Si, la LOAPA retalla l'Estatut. I ara som els Col·legis Professionals els qui ho diem, i creiem que no ens excedeix en afirmar-ho, perquè és clar que el que ens es donat a través de l'Estatut d'autonomia amb la competència exclusiva i que té molt sentit en funció de la pròpia naturalesa d'aquestes organitzacions professionals.

Aquesta dependència queda netament compromesa si s'aprova la LOAPA, que el seu article 21 diu: «Les corporacions de dret públic representatives d'interessos econòmics o professionals que existeixin o es creïn al territori de cada comunitat autònoma, s'ajustaran en la seva organització i competències als principis i regles bàsiques establerts per la legislació de l'Estat per a aquestes entitats, sens perjudici de qualsevol altra competència que es pugui atribuir o delegar a l'Administració professional com una prestació d'interès públic i el col·legi assumeix les competències d'organització i defensa d'a-

No cal ésser un expert en dret constitucional per a entendre el canvi que es que la LOAPA no afecta essencialment l'Estatut d'autonomia.

La LOAPA retalla l'Estatut. Si, la LOAPA retalla l'Estatut. I ara som els Col·legis Professionals els qui ho diem, i creiem que no ens excedeix en afirmar-ho, perquè és clar que el que ens es donat a través de l'Estatut d'autonomia amb la competència exclusiva i que té molt sentit en funció de la pròpia naturalesa d'aquestes organitzacions professionals.

Aquesta dependència queda netamente compromesa si s'aprova la LOAPA, que el seu article 21 diu: «Les corporacions de dret públic representatives d'interessos econòmics o professionals que existeixin o es creïn al territori de cada comunitat autònoma, s'ajustaran en la seva organització i competències als principis i regles bàsiques establerts per la legislació de l'Estat per a aquestes entitats, sens perjudici de qualsevol altra competència que es pugui atribuir o delegar a l'Administració professional com una prestació d'interès públic i el col·legi assumeix les competències d'organització i defensa d'a-

quest exercici com una collaboració pública.

Es a partir, doncs, d'aquesta funció pública dels col·legis professionals que es configura i té tot el sentit la vinculació d'aquests organismes a l'Administració pròpia: l'autonòmica.

Que les lleis que surtin del Parlament català sobre aquesta matèria s'hjan de conjugar amb les lleis de l'Estat, ja ho entenem, el que no entenem és que els col·legis professionals hagin de deamb les normes que aquest li imposa. Es l'encaregat d'organitzar l'activitat professional i de defensar els interessos professionals dels seus membres. Fa cultars que correspondrien al poder públic i que aquest delega en la institució col·legial. D'aquesta manera, els professionals sostreuen a l'Administració una sèrie de decisions relacionades amb la professió, que tenen transcendència social i, per tant, caràcter públic.

Volem dependre de l'Administració autonòmica, perquè creiem que hi tenim dret i perquè així està instituït.

President del Col·legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Barcelona

CRÒNICA DEL PAÍS VALENCIÀ

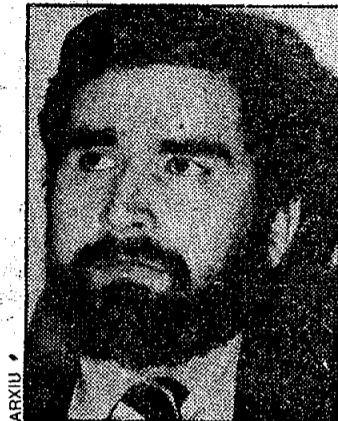
Definitivament, l'Estatut es debatrà al Congrés el dia 9

El dia 9 es debatrà al Congrés de diputats el projecte d'Estatut valencià després del dictament de la comissió constitucional. Per tal de no demorar la data fins al 16 o el 18 —jornades falleres a València— ha estat ajornat l'examen de tres projectes de llei. Sigui com sigui, el debat es produirà en vides de les festes de Sant Josep, i amb una campanya d'adhesions de la dreta a «l'estatut del Regne de València» no gaire ben orquestrada. Entitats gremials, federacions empresariales i associacions s'han adherit al llarg dels últims dies al dictament de la comissió constitucional, que altera del tot el contingut i l'abast polític del text de Benicàssim.

La patronal i la Cambra de Comerç, amb Abril Martorell

Entre aquestes adhesions, que han reunit el bo i millor de la dreta i la ultradretana provincial, hi ha la patronal valenciana —CEV—, la Cambra de Comerç i la Federació d'Exportadors de Cítrics de València. Es el primer cop, al llarg de la transició, que l'empresariat s'alinea tan clarament i tan explícitament amb les tesis d'UCD i, en aquest cas, també d'AP. El secretari general del PSOE, Joan Lerma, retreia ahir als empresaris aquesta actitud. Dirigents socialistes i empresariaus celebraran aquesta setmana una reunió per tractar de l'affair.

Segons Lerma, «el sector més reaccionari de l'empresariat deu haver caigut en la guerra que Fernando Abril inaugura al País Valencià, en lloc d'ocupar-se de si l'Estatut contempla o no, en conjunt, una manera adequada de defensar i de

Joan Lerma

profunditzar en la nostra economia».

El debat del dia 9, no tindrà temps d'entrar pràcticament en matèria, ja que a la mateixa sessió tindrà lloc el jurament constitucional dels diputats. La fórmula fou aprovada per la junta de portaveus. El juramento o la promesa, segons els casos i el laïcisme del congressista, serà personal, d'un en un, la qual cosa restarà temps al debat sobre l'Estatut valencià. Cas que l'actual correlació de forces no fos alterada, el dictament de la comissió constitucional aprovat amb el suport d'UCD i AP, no passarà l'examen. Això no vol dir que el text tornarà a la comissió constitucional, que disposarà d'un mes per a elaborar-ne un de nou. Si aquest terme fos superat, o si el nou projecte no aconseguís el vist-i-plau de la Cambra baixa, el procés autonòmic valencià, el més barroc de tots, restaria constitucionalment suspès durant cinc anys. També seria suspès, i dissolt, el Consell pre-autonòmic. Ara com ara, no hi ha cap constància que noves converses entre la UCD i el PSOE hagin modificat les posicions

Amb aquest panorama, cal suposar que el procés autonòmic valencià tampoc no s'estalviarà el retorn vergonyós del text —igualment vergonyós— a la comissió constitucional; un fet que, em sembla, només succeirà arran del debat de l'autonomia gallega. D'aquesta manera, haurem passat per tots els accidents i les circumstàncies possibles d'allò que la classe política en diu «procés autonòmic»: des de la tramitació estatutària per la via del 151, amb el vist-i-plau dels Ajuntaments, fins a l'aplicació del camí del 143, i, posteriorment, el trençament a Madrid del pacte unitari estableert a Benicàssim i a Peníscola. Llàstima que la planificació de l'Estat ho impedis, però l'originalitat del cas valencià podria ser arrodonida esdevènint l'únic terrorisme sense Estatut a l'Espanya de les «autonomies».

Gil-Albert: obra narrativa completa

La institució Alfons el Magnànim, de la Diputació de València, acaba de publicar dos volums més de l'obra completa de Juan Gil-Albert. L'any passat n'aparegué tota la prosa, en tres volums, i ara comença la prosa, amb els dos primers toms. Gairebé mil pàgines que apleguen vuit títols de l'escriptor, la major part, com ja sol succeir a l'obra de Gil-Albert, de difícil catalogació. El saber plural de Gil-Albert i la seva vasta producció dispersa van rebent una catalogació definitiva i aclaridora per al lector. D'aquí a unes setmanes, arran de la fira del llibre, n'apareixerà un nou volum.

Amadeu Fabregat

Albertí encara no ha decidit si s'hi presentarà

Les eleccions a la UCD de les Illes, ajornades per Íñigo Cavero

Jeroni Albertí, president de la UCD de les Illes i del Consell Interinsular, espera fer pública la seva decisió sobre si es presenta a la reelecció quan es faci oficial la convocatòria d'eleccions, que de moment són ajornades per Madrid

La Ciutat de Mallorca. (Sebastià Verd.) — El retard en la celebració d'eleccions a la UCD balear provoca una situació de conflictivitat interna o si més no de confusió entre els militants del primer partit polític de les Illes i en especial entre els seus dirigents. L'ajornament de les eleccions, segons que es va informar, és degut a la manca d'autorització per part de la secretaria estatal del partit, que ostenta precisament un diputat de les Illes, l'ex-minestre Íñigo Cavero.

En aquest context, alguns mitjans d'informació apunten ahir com a imminent l'anunci de la candidatura de Jeroni Albertí i Lluís Piña per a la presidència i la secretaria general de la UCD balear, però Lluís Piña ha afirmat públicament que és difícil la presentació de tal candidatura mentre no es puguin convocar oficialment les eleccions.

Albertí no ha descartat tornar-se a presentar

Per la seva banda, el president Albertí, que com se sap ho és alhora de la UCD balear i del Consell General Interinsular, no ha descartat la seva presentació per a la reelecció. Fins i tot sembla decidit a fer-ho, però espera la confirmació oficial de les eleccions.

Precisament, Jeroni Albertí ha informat que demà s'entrevistarà amb el secretari general de la UCD per decidir la data de les eleccions, esperant que ja no es produixi cap altre ajornament. En tot cas, el que sí que sembla és que ben prest la UCD balear sabrà què

ha de fer respecte al seu futur imminent. No podem deixar de banda que els mesos vinents s'ha de produir un important canvi polític a les Illes amb l'aprovació de l'Estatut d'autonomia.

La situació de la Mediterrània continua essent alarmant

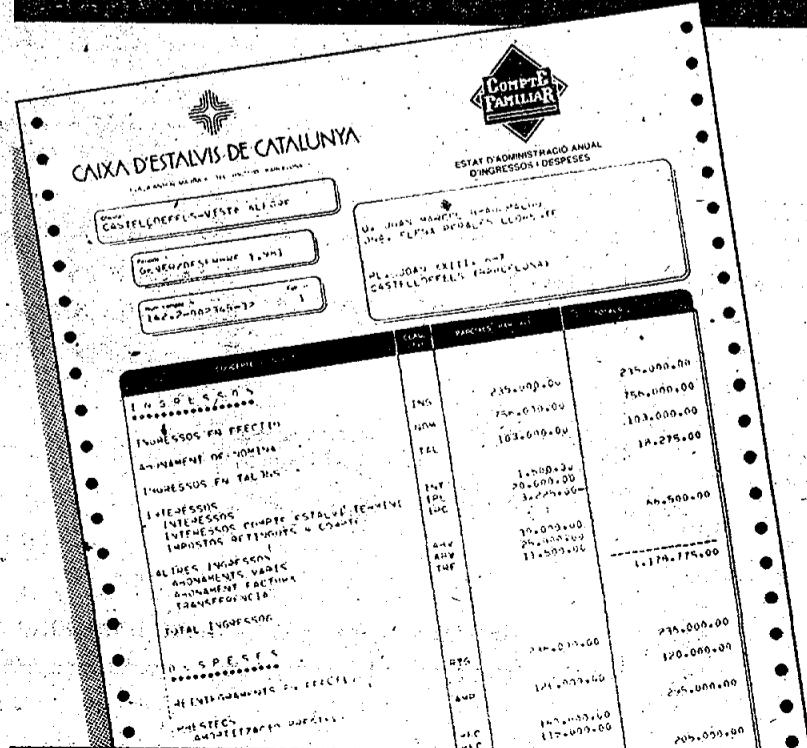
La situació de la mar Mediterrània continua essent encara alarmant i, en conseqüència, la Unió Interparlamentària haurà de continuar demandant als governs el reforçament de la seva acció en la lluita contra la pol·lució d'aquesta mar. Aquesta és la conclusió a què arribà la subcomissió per a l'estudi dels mitjans d'acció contra la pol·lució de la mar Mediterrània, de la Unió Interparlamentària, que s'ha reunit durant tres dies a Mallorca. Com ja informavem ahir, hi participaven parlamentaris de tots els Estats de la Mediterrània llevat de França i Albània.

Convenció de Barcelona

La subcomissió s'ha felicitat perquè quasi tots els països costaners han signat la ratificació de la convenció de Barcelona, les disposicions de la qual van entrar en vigor a partir del febrer del 1978. Ara, el que demanen els governs dels països de la Mediterrània i de tots aquells els vaixells dels quals utilitzen aquesta mar és que extremin les mesures per evitar que la pol·lució continui.

Som la
CAIXA DE
CATALUNYA

Qui rep aquest full té molts avantatges

Amb el COMpte Familiar vostè sap què ha pagat cada any de llum, de telèfon, d'escola, de reparacions..., de tot el que vostè ens demani.

A més, amb el COMpte Familiar:

- pot obtenir un crèdit immediat sense avaladors
- pot tenir una assegurança gratuita d'accidents de 500.000 pessetes
- pot tenir una perfecta i gratuita administració d'ingressos i despeses
- pot obtenir 50.000 pessetes com a «Atencions Familiars»
- pot disposar de la targeta de crèdit «Master Card»
- ... i tots els altres serveis i recursos ja coneguts de la Caixa de Catalunya.

Demani a qualsevol de les nostres Oficines el Fulllet Informatiu núm. 1.

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA
LA CAIXA DE TOTS

**MANIFESTACIÓ
14 DE MARÇ
12H. MATI
PASSEIG DE
GRÀCIA**

Barcelona

TOTS
PER CATALUNYA
NO ALS PACTES ANTIAUTONÒMICS

CRIDA A LA SOLIDARITAT

Cridem:

- grups d'animació
- grups de teatre
- grups excursionistes
- associacions esportives
- penyes de barris
- comitès d'empresa
- equips de futbol
- esbarts
- corals
- grallers
- gaiters
- timbalers
- gegants i cap-grossos
- balls de bastons
- balls de diables
- dracs i cuques feres
- castellers
- falconers
- bandes municipals
- trabucaires
- grups de mim
- ...etc... etc.

perquè assistiu a la **manifestació del 14 de març**, a les 12 del migdia, a la ciutat de Barcelona, concretament al Passeig de Gràcia, a l'alçada del carrer València.

**Acudiu a Barcelona,
a la «mani», amb:**

- autocars
- trens especials
- trens regulars
- cotxes en caravana
- bicicletes
- motocicletes
- camions
- tractors
- barques
- carros i cavalls
- globus

Notifiqueu la vostra assistència al secretariat permanent de la Crida a la Solidaritat per a la manifestació:

Carrer de València,
núm. 280, 1, B
BARCELONA-7
Tel. 215 47 87 215 47 88

**NO a la
LOAPA**

Recordeu que l'únic mitjà de finançament són els **bons d'ajut** (per valor de 100, 500, 1.000 i 5.000 ptes), on figura la reproducció d'un original d'Antoni Tàpies cedit per l'artista a la Crida. En podeu adquirir a:

- Secretariat de la Crida.
- Les llibreries:
  - Al Vent. Badalona.
  - Ballester (Consell de Cent, 281). Barcelona.
  - El Drac. Olot.
  - Les Voltes (plaça de l'Ajuntament). Girona.
  - Leviatan (Santa Anna, 23). Barcelona.
  - Ona (Gran Via, 654). Barcelona.

**SOM
UNA,
NACIÓ**

AVU

6 març 1982

Contra la LOAPA, perquè som una nació

Avui - 3 - 42

En primer lloc, voldria aclarir que el projecte de llei d'harmonització (ley de armonización del proceso autonómico), LOAPA, no es una llei aïllada, sinó una llei producte dels acords sobre matèries autonòmiques entre la UCD i el PSOE.

La LOAPA és un primer graó de la llarga escala que és la «concertació autonòmica». Es a dir, que en la ofensiva antiautonòmica es pot anar encara més lluny del que va la mateixa LOAPA. Aquesta és un projecte de llei pensat i elaborat per a retallar encara més les mines competències que contenen tant l'Estatut d'autonomia catalana com el d'Euskadi, que eren els únics promulgats quan es va redactar la LOAPA. L'espiritu de la LOAPA queda perfectament recollit en la comunicació del govern al Congrés de diputats i al Senat: «Esta ley intenta articular, con criterios generales, todo el desarrollo del proceso autonómico, e incluye preceptos de carácter distinto, entre los que algunos presentan el carácter de que algunos presentan el carácter de las Comunidades Autónomas, aun en el caso de materias atribuidas a la competencia de éstas, por entender que *as lo exige el interés general*».

Com es pot comprendre, aquest «interès general» no es més que l'interès espanyol. Es considera l'interes

català com a particular, i el seu, l'espanyol, com a general. Evidentment, el general ha d'estar sempre per sobre del particular. Com a conseqüència, quan el govern espanyol ho cregui necessari, podrà dictar normes que afectin el nostre autogovern, segons el que digui l'Estatut. I més encara. Deixa el govern de la Generalitat de Catalunya amb una total insuretat, ja que segons diu el mateix article cinquè: «La armonización normativa por razones de interés general podrá hacerse *antes o después de* que las Comunidades Autónomas hayan dictado las correspondientes disposiciones que han de ser objeto de las mismas». Es a dir, que a Madrid poden esperar tranquil·lament que les institucions catalanes (Generalitat i Parlament) vagin exercint les poques competències que actualment tenen, per triar el que els hi agradi i el que no.

Però es que, al marge d'això, resulta absurd i sense sentir una harmonització als uns que es produeix l'objecte sobre el qual ha de recaure, les disposicions legislatives.

Es pot afirmar d'una manera continguda que la LOAPA modifica la Constitució l'Estatut d'autonomia de Catalunya en moltes matèries: competències, traspasses, funció pública, etc., etc. Es més, en molts aspectes es pot afirmar que el nostre Estatut queda convertit en paper mullat que buida de contingut polític i les institucions catalanes

donant-los només unes funcions de descentralització administrativa i aquesta encara limitada, sotmesa i controlada pel poder central.

El mateix ministre Martín Villa declarava fa poc que la LOAPA era l'única solució per a no modificar la Constitució i els Estatuts. Però això és una manera d'amagar la realitat. El que el ministre volia dir és que la LOAPA modifica l'Estatut i la Constitució i així s'estavien de modificar-los pels mitjans legals previstos constitucionalment.

Aquestes consideracions no volen dir que els objectius polítics dels Nacionalistes d'Esquerra siguin conservar la Constitució i l'Estatut tal com estan redactats avui. Bé prou que se sap que voldriem modificar-los, entre altres punts, en el sentit d'aconseguir una major capacitat d'autogovern fins a arribar que reconeguin el per a nosaltres irrenunciable dret a l'autodeterminació que com a poble tenim. S'accusa sovint qui això demana d'anticonstitucional, d'atemptar contra la Constitució com si

la seva política, de consens, aconseguirem més que amb mobilitzacions que gairebé qualificaren d'alduells.

Després ens van promoure lectures pro-

gressistes. Res no ha estat com diien i avui ens troben en un dels moments de més greu ofensiva antifascista i antiautonòmica i amb el poble desencusat i desmobilitzat. Cal urgentement canviar aquesta situació. Retornar a la mobilització permanent del poble català, perquè així aquest recobi de nou el seu protagonisme i record a tots aquells que ho volen ignorar que: som una nació i que no estem disposats a renunciar-hi.

Magda Oranich

Secretaria de Nacionalistes d'Esquerra

A VUI

6 març 1982

AVUI, dissabte, 6 de març del 1982

Roca nega que hi hagi cap pacte

«No lliguem la salut dels pressupostos a la LOAPA»

«No lliguem la salut dels pressupostos a la LOAPA». Amb aquestes paraules el portaveu de la Minoría Catalana, Miquel Roca, ha negat que CDC hagi pactat suavitzar la campanya contra la LOAPA a canvi del suport de Centristes al pressupost de la Generalitat.

Lleida. (Ramon Badia).— El diputat de la Minoría Catalana Miquel Roca i Junyent, negà que el seu partit hagi arribat a cap acord amb UCD mitjançant el qual Convergència endolcirià la campanya contra la LOAPA a canvi que els centristes no posessin problemes als pressupostos de la Generalitat. «No lligem la salut dels pressupostos a la LOAPA», digué el senyor Roca en una conferència de premsa a Lleida. El diputat digué també que «no podem confondre l'oposició a la LOAPA amb el suport a l'Estat i amb el fet que el govern pugui funcionar; no tenim una posició revengista i hem de demostrar que som capaços de col·laborar amb el govern de l'Estat». Qualificà de «lògic i bo» el fet que hi hagi tants conflictes plantejats al Tribunal Constitucional entre la Generalitat i el govern central: «Tenim, però, la sensació que el govern insisteix amb arguments que ja han estat rebutjats pel Tribunal».

El diputat eludi comentar qualsevol aspecte de les eleccions properes —«no faig gens de cas de les enquestes»— i es mostrà fermament partidari que s'exhaureixi del període legislatiu actual. Admeté que el seu partit però està preparat per a les eleccions, encara

que «no tindrem cap engruna de responsabilitat» en cas que la consulta electoral sigui avançada.

Es mostrà totalment contrari a una possible pròrroga del mandat dels Ajuntaments: «Retardar les eleccions municipals fóra anticonstitucional i un frau per als electors». Roca Junyent digué que «no hi ha una reconsideració global de la nostra política municipal. La nostra filosofia és vigent i continuarem ajudant, fent el paper que ens correspongui, a governar els municipis. Això no vol dir que en algun cas no puguem sortir del govern d'algún ajuntament o bé puguem entrar en un altre».

Proposició contra lletres impagades i talons sense fons

Barcelona— La Minoría Catalana ha presentat al Congrés de Diputats una proposició no de llei en què proposta l'adopció, per part del govern, de diverses mesures tendents a protegir el ciutadà davant l'actual manca de recursos jurídics per defensar-se eficaçment de la gran quantitat de lletres impagades i talons sense fons.

En la seva proposta, el portaveu Miquel Roca insta el

govern a presentar un projecte de llei de modificació del Codi de Comerç i de la llei processal civil pel que fa al taló bancari.

Argüeix Roca que actualment el dret canviari del Codi de Comerç que regula la lletra de canvi presenta un sistema arcaic que a la pràctica deriva en una inseguretat per al cobrament per part del creditor legítim. Pel que fa al taló, considera urgent la modificació de l'actual regulació jurídica per tal d'establir que l'acció penal per un taló sense fons sigui molt més rigorosa i resolutiva, posant d'aquesta manera punt final a situacions presents que qualifica d'«inadmissibles» en les quals, les accions penals i civils interposades per un taló sense fons acaben, en la majoria dels casos, en una simple multa o en una declaració ordinària, amb la consegüent pèrdua de temps i despeses judiciais.

Considera la Minoría Catalana que la pròxima entrada d'Espanya a la CEE, que ha portat el govern a presentar el projecte de llei de l'impost del valor afegit, comporta una harmonització de legislacions i per tant una adaptació al sistema canviari de la llei uniforme de Ginebra, adoptat ja per la majoria de països comunitaris

DES D'UN ESCÓ

Debat parlamentari amb harmonització

Congrés
CiU i PSUC
defensaran
les mateixes
esmenes a la
LOAPA

Barcelona. — La Minoria Catalana i el PSUC van acordar d'enviar esmenes conjuntes i negociar amb els partits majoritaris i dels governs autònoms l'estratègia a seguir contra la LOAPA.

Aquest acord va ser pres després d'una reunió dels dirigents comunistes Francesc Frutos, Xavier Folch i Rafael Ribó, amb el president de la Generalitat, Jordi Pujol. Després de la reunió, portaveus del PSUC declararen que havia estat positiva i que s'havia coincidit en la majoria dels punts exposats. També tractaren aspectes relacionats amb la manifestació que tindrà lloc el pròxim dia 14 contra la concertació autònoma.

D'altra banda i sobre la qüestió de la LOAPA, a Girona el PSC ha repfat el PSUC i Convergència a un debat públic per a discutir les respectives posicions davant el projecte de llei. El repte del PSC vol ser una rèplica als reiterats atacs de convergents i comunistes a l'actitud dels socialistes respecte de la LOAPA.

Com saben els lectors, en el darrer debat públic el Parlament decidi, per majoria, presentar un altre recurs d'inconstitucionalitat contra un article de la llei de pressupostos de l'Estat de 1982. Som en plena batalla de recursos. Ja n'hem après. Ja fa un quant temps que Catalunya ha passat de les paraules als fets. I aquest canvi ho domina o ho ha de dominar tot. De tant en tant cau una sentència del Tribunal Constitucional. Una ens dóna la raó, una altra no. També això és bo, i pedagògic. Ben segur que els lectors se'n fan un garbi, de tot; però l'important és que comença a planar la idea que la raó ja no va estrictament pel camí de la força.

Aquest recurs que ara presenta el Parlament de Catalunya, i que previament havia presentat el govern de la Generalitat, va contra l'autorització de la transferència o delegació a les corporacions locals (Ajuntaments) de funcions o serveis de l'Estat i dels seus organismes autònoms. Tothom sap que Catalunya té competència exclusiva de les entitats locals, i que en virtut precisament d'una sentència del Tribunal Constitucional sobre les Diputacions, Catalunya té perfecte dret a regular qüestions de règim local. Si ara diem no al que pretén el govern de l'Estat, serà perquè no volem que els nostres Ajuntaments, «siguin forts? Que els nostres Ajuntaments no tinguin les activitats i els serveis que puguin assumir i els siguin necessaris per a l'atenció dels seus vilatans? No es tracta d'això. Es tracta que aquest article de la llei de pressupostos de l'Estat, camuflat dins d'una llei d'un altre rang, per entendre's, a part propiciar un possible enfrontament de les comunitats autònomes amb els municipis (pensin que això va per tot l'Estat, no pas pel tres d'Estat que és Catalunya) propicia dues coses més: el caos, motivat per un intent uniformista de descentralització (és allò de «café per a tothom»), i el buidatge del Parlament, que té absoluta competència de legislar sobre règim local.

La veritat és que aquest afir és complex i embolicat. Les vint-i-dues pàgines del dictamen número 13 del Consell Consultiu de la Generalitat de Catalunya són denses, argumentades amb equanimitat, flexibilitat i amb prou contundència perquè el govern i el Parlament hagin procedit al recurs d'inconstitucionalitat. Perquè la po-

Un moment del darrer ple

lítica no és una definició entre el blanc i el negre, sinó que tot són matisos i resultats indirectes que cal saber manejar amb astúcia. Un exemple: quan diu «la inclusió d'una disposició referent a les transferències de serveis de l'Estat a les corporacions locals, en la llei de pressupostos generals de l'Estat, sostreu l'esmentada disposició al tràmit parlamentari de discussió i aprovació de les lleis no pressupostàries». Aquí no es parla ni de l'Estatut, ni dels nostres drets, ni dels Ajuntaments ni dels seus drets, sinó fonamentalment d'un dret democràtic que és de tots.

El recurs havia estat proposat al ple per CiU, PSUC i ERC. Però, a la discussió, de seguida es polaritzà en dues qüestions: la de la intencionalitat política, i la formal o jurídica. En aquest darrer sentit, tots els grups van estar d'accord. Així els socialistes van posar en relleu l'error del govern de l'Estat, de parlar de funcions i serveis, en lloc d'activitats, que és el que hi escau. I per això votaren a favor del recurs. Sense consideracions polítiques. I els centrists van parlar de necessàries adequacions jurídiques; però, defensant la intencionalitat política, van votar contra el recurs.

Als lectors no se'ls escaparà que aquest és un dels grans afers de l'harmonització conseqüència del pacte UCD-PSOE i que entraixa amb una futura llei de règim local que el govern ucedista i els socialistes preveuen a la seva manera. I que continua essent motiu de disturbis dialèctics.

Joan Colomines i Puig

Consell Executiu

La Generalitat reclama de nou converses sobre la LOAPA

El Consell Executiu de la Generalitat decidió ayer reclamar nuevamente por escrito la celebración de conversaciones sobre la LOAPA, de acuerdo con la resolución aprobada por el Parlamento y dado que hasta ahora las gestiones han resultado infructuosas.

Barcelona.— El Consell Executiu de la Generalitat decidió ayer volver a demandar por escrito la iniciación de conversaciones entre el gobierno, los partidos signatarios de los acuerdos autonómicos —es a decir UCD y PSOE— y los gobiernos autonómicos —en este caso, el gobierno basco y el catalán— sobre la LOAPA, según lo que va poder saber ayer la nostra redacció.

La sesión ordinaria del Consell Executiu, comenzada

ayer, continuará dimartes vinente, por la qual cosa no n'ha estat donada a conéixer l'habitual referència. Amb tot, vam poder saber que, entre diverses qüestions, el president Pujol informà el Consell sobre les gestions fetes aquests darrers mesos per a iniciar converses sobre la LOAPA entre el governo central, els partits que van subscriure els pactes autonómics i els gobierns de les comunitats autónomas. Fins ara, aquestes gestions han estat infructuosas, per la qual cosa el Consell Executiu prengué la decisión de reclamar nuevamente por escrito el inicio de estas conversaciones, de otra banda tal como preceptúa la resolución aprobada por el Parlamento de Catalunya el pasado 1 de diciembre de 1981 al final del debate sobre los acuerdos que en materia de concertación autonómica habían firmado el gobierno, la UCD y el PSOE.

No cabe decir que precisamente la polémica LOAPA haurá de ser forzosamente una de las cuestiones objeto de conversación en la entrevista que dispondrá a la tarde celebrará el presidente Pujol con el presidente del gobierno, Leopoldo Calvo Sotelo, entrevista que, por cierto, tendrá lugar en el palacio Albéniz, residencia de Calvo Sotelo durante su estadía en Barcelona, y que es el lugar que se ha elegido para desbloquear el conflicto surgido frente a la pretensión inicial del gobierno que la entrevista se celebrase en la delegación del gobierno central, pretensión a la cual se opuso el presidente de la Generalitat, que, por su parte, reclamaba que se celebrase en el palacio de Sant Jaume.

Club Ramon Muntaner

S'organitza un debat amb els líders polítics sobre el futur autonòmic

El Club Ramon Muntaner s'afegeix a l'actual campanya en defensa de les institucions autonòmiques i contra la LOAPA, programant dos debats, en els quals vol anar més enllà que el fet concret de parlar de la llei d'harmonització, tractant el tema del futur de l'autonomia

Barcelona.— El Club Ramon Muntaner ha preparat per a les pròximes setmanes dos grans debats sobre el tema «el futur de l'autonomia», que tenen com a nucli dominant la LOAPA, però volen transcendir el marc estricte d'aquest projecte de llei per poder tractar les qüestions que influiran de valent en l'autonomia i en configuraran el futur.

Ahir la nova junta del Club Ramon Muntaner va presentar aquests dos actes, juntament amb l'explicació de les activitats que pensen desplegar fins a l'estiu. El primer debat sobre el futur de l'autonomia es farà el dia 9 de març i serà per ràdio, al programa de la Cadena Catalana «La nit». Hi intervindran Josep Benet, Jordi Carbonell, Josep Maria Muntaner Pasqual, Jaume Sobrequés, Josep Maria Vallès i Josep Maria Puig Salellas. Enric Sopena en serà el moderador.

El gran debat, però, serà el del dia 16 d'aquest, al col·legi d'advocats, que evocarà tot el que representaren les tercieres vies. Hi participaran els líders dels partits polítics catalans: Anton Cañellas, Francesc Frutos, Joan Reventós, Miquel Roca i Junyent, Francesc Vicens. Els homes del Club Ramon Muntaner indicaren que tant el president Jordi Pujol com el president Heribert Barrera havien delegat les funcions del liderat polític del seu partit, per aquesta qüestió, en els portaveus parlamentaris, per no implicar les institucions en un debat d'aquesta mena.

Aquest debat es farà a les vuit del vespre al Col·legi d'Advocats i a les onze de la nit serà transmès en diferit per ràdio a través de la Cadena Catalana.

Dossier sobre la unitat de la llengua

També informarèn els responsables del Club Ramon Muntaner que estan preparant un dossier sobre la unitat de la llengua catalana, amb la intenció de difondre'l en els medis polítics, culturals i de premsa

de tot l'Estat; «Pensem trametre'l a tots els diputats i senadors», digué Miquel Sellàres, alhora que Josep Benet insistia en la necessitat d'explicar fora de Catalunya les realitats profundes del nostre país: «La tasca d'inquirir als partits i als polítics és una de les que ha de fer el club», digué Benet. Una de les intencions del dossier era poder deixar clares les coses abans no s'aprovi l'Estatut del País Valencià.

Preocupació pel vídeo

En la conversa que van tenir ahir uns quants membres de la Junta del Club Ramon Muntaner —Sellàres, Benet, Garcia Grau, López Llaví, Aina Moll, Ignasi Riera— insistiren que cal centrar la preocupació d'ara en les noves realitats dels grans mitjans de comunicació de masses, com el cinema en català i el «vídeo».

«Cal que sapiguem plantejar-nos la tasca a fer en aquest camp, perquè marca els nous horitzons de les comunicacions de masses» deia Miquel Sellàres, alhora que ell i López Llaví exposaven l'experiència del Japó, on l'Estat ha destinat una gran partida econòmica per a potenciar programes de doblatge de «vídeos» al japonès, per mor que tot el combat menat per la pervivència de la llengua no se'n vagi en orris davant el pes que té l'anglès.

I retreien que ja actualment en les «videoteques» existents a Barcelona, sobre 1.200 pel·lícules en castellà només poden oferir-ne dues o tres en català.

Nova gent a la junta

Al Club Ramon Muntaner han afegit, després de la darrera assemblea de socis, noves persones a la junta directiva, que continua presidint Miquel Taradell. Aquestes persones són: J. M. López Llaví, Jaume Biosca, Joan B. Culla, Vicent Andrés Estellés, Joan García Grau, Maria Dolors La-marca, Aina Moll i Ignasi Riera.

La LOAPA potser no impedirà res

Josep Subirats creu que l'experiència de l'Entesa en l'etapa constituent de la democràcia va ser útil, tot i que és del criteri que els independents en la política democràtica són una figura a extingir; ara ha publicat un llibre on recull les experiències de la redacció de l'Estatut i del debat de la Constitució

Josep Subirats, senador socialista, ha editat un llibre (*) en què recull la seva experiència parlamentària en la primera legislatura, és a dir l'etapa constitutiva. El llibre porta un títol suggestiu, *Amb l'Entesa al Senat, i agafa aquella etapa des del 1977 — amb protegòmens sobre la seva situació a ERC i la crisi oberta pel seu gestament del carrer de la Mercé — fins a la dissolució de l'Entesa i la seva nova possibilitat. El llibre es presentarà dimarts a dos quarts de vuit del vespre a l'Institut Municipal d'Història de Barcelona.*

Pregunta. Comencem per l'actualitat, i aquesta, en el terreny parlamentari i socialista, té el nom de LOAPA. Què hi dius?

Resposta. Mira, crec que el pronunciament tècnic s'haurà de fer quan el projecte de llei

sigui definitiu. Com a senador poc alegir que al Senat la feina serà nostra per a mantenir el text que surti del Congrés, perquè vindrà l'atac, des del grup d'UCD i del grup Mixt, per a fer retrocedir les posicions. Davant el problema que ha portat a la LOAPA, vull dir que a Madrid tenen el problema del desenvolupament de totes les autonomies i veuen que, un cop constituides i fets els traspassos, a molts ministris els resten només els serveis d'estudis i les altres inspeccions. Per la meva experiència, puc afirmar que, tal com quedaria la LOAPA, si no hi havia voluntat, no impedirà res, i sinó hi haurà conflictes al Tribunal Constitucional. Poden venir dificultats si hi ha diferents tipus de govern a Madrid i a Barcelona. Però s'ha de veure. Mira, quan va aprovar-

Subirats, el senador de Tortosa

Audet, per tot el rerafons de l'afar Tarradellas; i les Benet-Xirinacs per les esmenes a la Constitució, però jo crec que les tensions entre Benet i Xirinacs venien de discrepàncies anteriors. Una cosa positiva va ser la projecció de l'oficina d'intàntia Carlotx, i les campanyes sobre l'Estatut i, a més, els senadors podem canalitzar aspiracions de molta gent que no havia anat als partits polítics. També l'altre punt relevant de l'Entesa, va ser la convocatoria dels parlamentaris catalans a Madrid per endegar les tasques de l'Estatut, perquè als partits els era difícil la convocatòria per recells, i a la Generalitat li mancava el suport legal.

P. Com a senador vas viure l'elaboració de la Constitució i les friccions, com has dit, al si de l'Entesa; com ho valores això?

R. Crec que no havíem d'haver presentat esmenes, perquè amb el debat de les esmenes al Senat vam fer retrocedir la Constitució i moltes coses van haver-se de recuperar en la comissió mixta posterior. Vam aconseguir, com èxit de l'Entesa, l'abolició de la pena de mort, reduïda ara només al temps de guerra.

P. I en el tema financer, en què vas intervenir?

R. Crec que tot el capítol de finances és millor que a l'Estatut de 1932; el punt més discutit va ser posar l'impost del patrimoni entre els impostos drets, amb què el PSUC, per raons tècniques, no hi era d'acord i Centristes, per raons ideològiques, tampoc, ja s'entén que una Generalitat d'esquerres podia pressionar els poderosos amb l'inspecció sobre el patrimoni, que es declarava en els resideix; però a Madrid això va passar, jo vaig convèncer els tècnics del PSC

(*) «Amb l'Entesa al Senat», editorial Dertosa, Tortosa.

Subirats, un any i mig senador de l'Entesa

se la Constitució es deia que feia impossible les autonomies; quan va aprovar-se l'Estatut es deia que era una bafa, quan la LOFCA que es retallaven competències, avui es critica la LOAPA defensant la Constitució. L'Estatut i la LOFCA.

Imatge pública

P. Com valores l'experiència de l'Entesa en l'etapa constituent, que és el tema del llibre?

R. L'Entesa va tenir més imatge pública que notorietat parlamentària; pràcticament eren un grup mixt i això es veia a l'hora de votar. Si només haguéssim parlat dels temes autònomicos, s'hauria anat més a la una, però no va ser així. Els punts crítics de l'Entesa van ser les relacions Benet-

cord amb els respectius partits polítics. L'article tres tenia la qüestió de fons de l'acceptació del bilingüisme o no, i en la reacció a l'Ajuntament de Barcelona es va afilar molt i a Madrid ni es va locar. Va haver-hi la gran polèmica electoral sobre comarques o vequeries, i a Madrid va optar-se per la fórmula de províncies.

P. I en el tema financer, en què vas intervenir?

R. Crec que tot el capítol de finances és millor que a l'Estatut de 1932; el punt més discutit va ser posar l'impost del patrimoni entre els impostos drets, amb què el PSUC, per raons tècniques, no hi era d'acord i Centristes, per raons ideològiques, tampoc, ja s'entén que una Generalitat d'esquerres podia pressionar els

Antoni Ribas

(*) «Amb l'Entesa al Senat», editorial Dertosa, Tortosa.

LOAPA
Fruítos de la
Parlar amb
El president va
Generalitat

Barcelona. — El presi-
dent de la Generalitat,
Jordi Pujol, va rebre ahir
a la tarda al seu despatx
oficial una delegació de
la dirigent del PSCC, in-
tegrada per Francesc
Fuentes, secretari general,
Rafael Ribó i Xavier
Folch, amb la qual va
parlar de la situació polí-
tica, la LOAPA i la nor-
malització del català.
Segons s'ha pogut
sabdr, van estar tractant
de diverses qüestions
relacionades amb la
camppanya de la LOAPA,
les esmenes que es dis-
culxin a Madrid i la
convocatòria de l'acte el
màs de març.

Milers de cartes per la manifestació del dia 14

Campaña anti-LOPA

Miquel Rocca (CUI) i Joan Prats (PSC) van protagonitzar ahir un nou debat públic sobre la LOAPA a la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona

Debat jurídic entre Roca (CIU) i Prats (PSC) sobre la LOPA

A la Facultat de Dret

No creu en la generalització de les autonomies

Herrero de Miñon considera la LOAPA un grave «error»

— 1001 — II-1986 Diputat de CD i ex-portaveu d'UCD

**Oriental
Sociedad Valles
El día 4,**

Mitgeren la comissió repre-
sentants de la Bisbal, Mont-
serrat, Palafolls, Palafrugell, Vall-
dolida, Montgrí i Valls, Tor-
caat pel doctor Francesc
Dalmau, del grup local OM-
níum Cultural, i fou president per
Palafrugell, Joan Solà, Josep
Parals, Vanesa Serrati, Miquel
Pereira, Salvador Nadal i López de
Lerma, de Círcul Francesc
Dalmau, de Círcul Luis Meléndez,
del PSCU.

El video anti-LQPA, en su funcionamiento

Cinc furgonetes equipades amb vídeo recorren Catalunya

Campaña de CDC contra la LOPA

FERRAN SENDRA

L'Acadèmia de Cinema Català, al seu comitè de L'Institut d'Estudis Iberoromàtics, ha aprobat la creació d'un nou premi que es donarà en el marc del festival de cinema europeu que se celebra cada quatre anys a la ciutat de Girona. El premi, que té per objectiu promoure i estimular la producció cinematogràfica europea, serà dotat d'un premi econòmic de 10.000 euros i es concedirà a una pel·lícula que hagi estat seleccionada en algun dels principals festivals europeus. Els criteris de selecció són els següents:

Palamos. — Ha quedat constituida la comissió clínica unitària del Baix Empordà, que s'era la que dinamitzava les accions a desplegar per a la defensa integrada de l'estatut i per a evitar que sigui aprovada la LOPA.

L'acte de constitució de la comissió clínica va fer-se dissabte passat a l'Ajuntament de Palamós, amb assistència de molta gent, que va omplir de gom a gom el saló de sessió de l'Ajuntament.

Baix Empordà

Baixcelona. — Convenergènica Democràtica va presentar ahir a la tarda les clínic frugonetes, que equipades amb pantalles de vidre, que recorren tot Catalunya, fent campanya contra el projecte de llei d'harmonització, LOAPA. A travess de la pantalla de video es passava la gravació d'una entrevista que el locutor de ràdio Salvadó Escamilla fa a Miquel Rocca i Junyent sobre els perills que aquell projecte de llei comporta. per a davant la seva sprovaclí, tal com diuenes conséguencies pot tenir la seva sprovaclí, tal com està redactat l'actual projecte.

L'embolic de la LOAPA

El jurista Josep Maria Vilaseca Marçet fa avui una anàlisi de la LOAPA i els efectes que pot causar la seva aprovació dins el marc legal de la Constitució; Vilaseca es pregunta el perquè d'aquesta llei que vol ser harmonitzadora i orgànica alhora

Es tan gros el garbuix que s'ha produït al voltant del projecte de llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic (LOAPA), que em sembla que ha d'ésser útil que intenti aclarir-ne alguns punts en la mesura que es pot fer en un article periodístic.

De l'informe dels experts a la LOAPA

El lector ha sentit parlar d'uns informes d'una comissió d'experts presidida pel catedràtic de dret administratiu de Madrid senyor Eduardo García de Enterría i també d'uns pactes entre la UCD i el PSOE sobre el desenvolupament del règim de les autonomies. Però també li cal saber que els pactes segueixen al peu de la lletra les recomanacions dels experts i que la LOAPA no vol ser res més què la traducció legislativa d'una part d'aquelles.

També convé saber que els experts confessen en l'informe que moltes de les propostes que fan no poden ésser objecte d'una llei, sinó d'uns acords entre els polítics, perquè restringeixen les potestats que la Constitució atorga a les comunitats autònombes. Si els experts ho diuen haurem de creure'ls, però també pensar que aquest no és un bon camí.

Amb més raó sí, com s'està produint, el projecte de la LOAPA els pactes autonòmics i els consells dels experts s'estan aplicant, o es tracta d'aplicar-los, a nivell administratiu del procés autonòmic com si fossin normes jurídiques legalment vigents. Fins i tot en qüestions que contradueixen obertament alguns preceptes diafans de la Constitució; dels Estatuts d'autonomia aprovats i de les disposicions que despleguen l'una i els altres.

Ens volen modificar la Constitució

Aquells tres documents —que, com ja he dit, no són en realitat més que un— en el fons constitueixen un intent de modificar la nostra Constitució sense complir cap dels requisits establerts legalment. Ja estic d'acord que a algú no li agradi la Constitució, però em costa d'acceptar que precisament els dos partits majoritaris que la van confeccionar protagonitzin aquesta maniobra a l'esquena del sistema democràtic, que diuen que ens regeix, i del poble que el va confirmar.

Es cert que la Constitució espanyola conté alguns preceptes inconcrets i fins i tot contradictoris i que moltes disposicions han d'ésser desplegades pel poder legislatiu ordinari, o sia, per les Corts generals. Però tot això és normal i dóna a la Constitució una certa flexibilitat, que li permet regir el país sota el comandament d'unes majories de signe polític diferent, que siguin més de dreta o d'esquerra. No és una Constitució rígida i partidista com fou la de la República, condemnada per això mateix a durar poc. El blasmat «consens» no fou altra cosa que la convergència de les forces polítiques democràtiques en un text prou ampli perquè totes s'hi po-

guessin moure quan alternativament —i democràticament— assolissin la governació del país. I ara, quan tot just comencem a aplicar-lo, ja voldríem trastocar-ne la lletra en punts ben concrets, i sobretot l'esperit, que és prou clar, en una qüestió tan fonamental com és el règim autonòmic, oblidant que, pesi a qui pesi, democràcia i autonomia són una mateixa cosa, sobretot a Espanya en aquests moments.

L'esperit i la lletra de la Constitució

La regulació de les autonomies a la Constitució —no m'estaré de dir-ho— representa un punt d'equilibri felic entre posicions contràries i respon a la realitat del país d'una manera prou afortunada. Espanya es compon de nacions (o, si es vol, de nacionalitats) amb una forta personalitat i de regions menys diferenciades però amb prou empenta per a reclamar un cert nivell d'autogovern, segurament més administratiu que no polític. I aquest és el quadre que dibuixa la Constitució: no pas un règim federal —d'entrada— amb una mateixa organització política per a tot el territori, sinó una distinció inicial entre nacionalitats i regions, segons la realitat de cada una, a les quals ofereix la possibilitat d'obtenir un grau d'autonomia adaptat a les necessitats reals respectives. Aquest sistema, que té quelcom de pedagògic, no exclou per a un futur que totes les parts del territori assoleixin el màxim d'autonomia; la pràctica d'aquesta ha de cundir gradualment a una meta de tipus federal. Anticipar el procés, però, no és realístic ni, per tant, viable.

Aquest error es comet quan es vol uniformar totes les autonomies enrasant-les per dalt, és a dir, rebaixant les de les nacionalitats i forçant, sense que calgui ni es reclami, les de les regions. El resultat és un enorme guirigall, que es preveu ingovernable, i la necessitat de la suposada «harmonització». Mentre s'ofereix molt més senzill aplicar la Constitució tal com va ésser concebuda i d'aquesta manera el pas difícil del centralisme tradicional al règim de les autonomies es produiria progressivament i sense traumes per a l'Estat ni per a les comunitats territorials.

Però, pel que es veu, no es vol fer així. Al contrari, es busquen procediments democràticament heterodoxos per a implantar subrepticiament unes normes inconstitucionals que tampoc no resoldran els problemes plantejats d'ingovernabilitat de l'Estat. Ni allunyan el fantasma del separatisme ni el de la insolidaritat ni el de les dificultats de funcionament de la màquina administrativa, que no es produeixen amb la Constitució ben interpretada i aplicada, perquè conté tots els mecanismes necessaris per a evitar-los.

Harmonitzar, què?

En canvi, es vol dictar una pretesa llei d'harmonització, a l'empara de l'art. 150.3 de la Constitució i els preceptes que es defineixen com a tals no són en cap cas els principis necessaris

per a harmonitzar les disposicions normatives de les comunitats autònombes», sinó un garbuix de normes concretes —no de principis— i encara d'autoritzacions per a desplegar-les legislativament o governativa, que modifiquen palesament les normes constitucionals més clares i concretes i els Estatuts d'autonomia ja aprovats solemnement i de manera quasi unànime per les Corts generals i els pobles respectius.

Sense intenció d'esgotar-les vull citar-ne algunes de més cridaneres.

Ja els primers quatre articles del projecte de la LOAPA, d'una manera molt subtil, preténen introduir modificacions profundes en l'abast de les competències exclusives i compartides de les comunitats autònombes en uns termes que contradueixen obertament l'esperit i la lletra de la constitució i dels Estatuts ja aprovats, de tal manera que llur vigència destruiria pràcticament les funcions dels Parlaments autònoms i els deixaria reduïts gairebé al no res.

L'article 5. oblidea que les lleis d'harmonització s'han de limitar a fixar uns principis que obligaran les comunitats autònombes a seguir-los en la seva legislació, en establir que aquelles lleis regiran directament de forma immediata.

Els articles següents modifiquen, agravant-les innecessàriament, les normes autònomicas que naturalment no poden immiscir-s'hi, ni afecta el desenvolupament del procés autonòmic més que en forma molt indirecta, conté preceptes estimables que haurien d'ésser objecte d'una llei ordinària.

També modifica, però, la Constitució, atribuint als governadors provincials facultats que clarament corresponen al delegat del govern a les comunitats autònombes segons l'article 154 de la Constitució.

M'abstinc de comentar els motius d'inconstitucionalitat dels articles que estableixen al-

gunés bases del règim estatutari de la funció pública, perquè ja m'estic fent massa pesat. Amb això què he dit, forçosament de passada i sense profunditzar, em sembla que n'hi ha prou per a provar la validesa de la meva opinió sobre la LOAPA.

Per què una llei orgànica?

No resisteixò, però, la temptació de dir quatre mots finals sobre la inconseqüència de qualificar la LOAPA de llei orgànica, amb la pretensió també —si bé equivocada, segons crec— que s'imposi enfrot de qualsevol norma autonòmica i fins i tot per sobre dels Estatuts.

Es ben curiós que el professor Tomás Ramón Fernández hagi publicat un estudi sobre les lleis orgàniques criticant amb agror llur conclusió en l'ordenament jurídic espanyol i insistint en llur aplicació necessàriament restrictiva. Vull remarcar, a més, que una llei del tipus de la LOAPA no és a la llista de possibles lleis orgàniques del professor Fernández. Però, aquest mateix senyor és un dels experts signants de l'informe sobre les autonomies, en el qual es defensa amb una argumentació inconsistent la natura orgànica de la llei que propugnen. En què quedem?

Jo no ho entenc de cap manera. Tan senzill com fóra complir la Constitució en lloc de voler modificar-la d'amagatosis complicant encara la implantació de les autonomies en lloc de facilitar-la.

Josep M. Vilaseca i Marçet